

בקול ערב

SONGS OF THE JEWS OF CALCUTTA

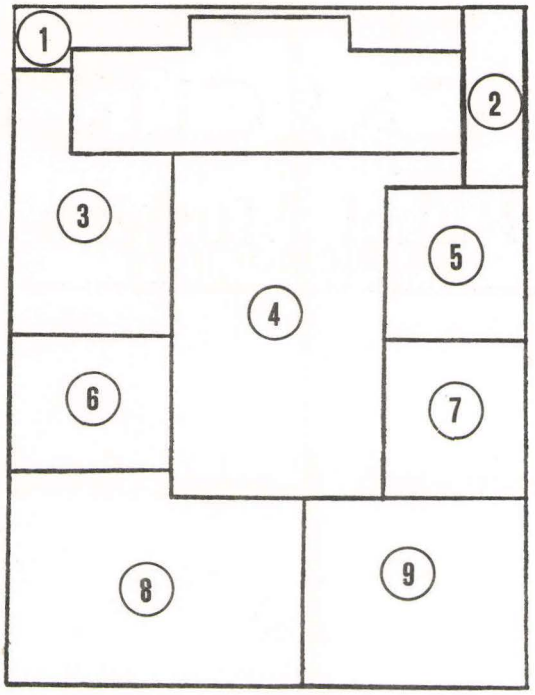
Rahel Musleah

בקול ערב
SONGS OF THE JEWS OF CALCUTTA

Rahel Musleah

tara publications

in memory of the generations who sang these songs
in honor of those who continue to sing them
and in the hope of hearing them sung by the
next generation

1. Maghen David Synagogue, women's gallery.
2. A Torah in its silver case.
3. My great-grandfather, Meir Ezra, choosing a chicken.
4. A pre-bar-mitzvah photo of my father, Ezekiel Nissim, dressed in Arabic garb.
5. My parents' wedding photo, 1955.
6. My great-grandfather in the village of Mudhupur.
7. My two sisters and I dressed in Punjabi costumes and saris for Purim (l-r): Rahel, Aliza, Flora.
8. Our sukkah on the verandah in Calcutta. We used electric lights as decorations as well as fruits and vegetables.
9. My father reading to my sister Flora in the sukkah.

©1991 by Rahel Musleah

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, by any process or technique, without express written consent of the publisher.

ISBN: 0933676-24-7

Printed in the United States of America

In memory of

Jack and Rachel Jacob

and

Solomon and Sarah Berger

Photo: Ezra Goldstein

Rahel Musleah was born in Calcutta, India, the seventh generation of the Musleah family in Calcutta. She can trace her family's roots back to seventeenth-century Baghdad.

In 1964, she emigrated with her family to the United States. She grew up at home in two Sephardic traditions, since her father served for 15 years as rabbi of Mikveh Israel, the Spanish and Portuguese synagogue in Philadelphia.

She graduated from the joint program of Columbia University and the Jewish Theological Seminary with degrees in Jewish literature and creative writing. She has continued her love of writing as a professional journalist and editor.

She is married to Rabbi Michael Klayman and has a daughter, Shira.

Contents

PREFACE /8
INTRODUCTION /9
KEY TO TRANSLITERATION /12
ADDITIONAL TEXTS /87
GLOSSARY /91
ALPHABETICAL INDEX /95

THE PIZMONIM
SHABBAT
Ya Ribon /15
Elohe Oz /16
Tzur Mishelo /17
L'cha Dodi /18
Yigdal /19
Yom Hashabbat /20
Yoducha Rayonai /22
Eretz V'rum /23
Yom Ze L'yisrael/24

MOTZA'E SHABBAT
V'yiten L'cha / 27
Yisrael Nosha /31
V'ruach Lavsha /33
Hamavdil /35
B'motza'e Yom M'nucha /36
Chadesh S'soni/37
Agil V'esmach /38
Mashbi'ach Sh'on Yamim /40
El Eliyahu /41

PESACH
Kadesh U'r'chatz /45
Ha Lachma Anya /46
Ma Nishtana /47
Emunim /49
Shir Chadash /51

SUKKOT & SIMCHAT TORAH
Sukkah V'lulav /55
En De B'er /56
Et Dodim Kala /57
Ha'el Ha'ira /58
Y'didi Ro'i /59
Yisrael Am El /60
Melech Ham'fo'ar /61
Merim L'roshi /62
Tzur Ram /63
Ya Sh'ma /65
Mi Vami /66
L'ma'ancha V'lo Lanu /67
Adir Lo Yanum /68
Hal'luya /69
Tzuri Go'ali Ya /70
Kunag /71
Simchu Na /72
Kiri Ram /73
Mipi El /74
Eli Eli Lama /75
Aleph Bet /76

HOLIDAYS & SPECIAL OCCASIONS
Chon Tachon /79
El Nora Alila /80
Emet Ata /81
Yitro'a'u /82
Simeni /83
Va'amartem Ko Lechai /84
Yom Yom Ode La'el /85

Acknowledgments:

I would like to thank the following people for making this project possible:

My husband, Michael Klayman, for igniting the spark for the book and for his invaluable help and encouragement.

Albert Jacob, for his generosity and commitment to assuring that this music will be kept alive.

Velvel Pasternak, for believing in the project, for taking care of the hundreds of details that turn an idea into a book, and for the endless hours of listening to my voice on tape in order to notate the music.

Dr. Neil Levin, for his help in transcribing many of the pizmonim.

Shula Mustacchi, for creating a beautiful cover and collages for the book with as much love as if the photos were of her own family.

And last, but hardly least, my parents, Ezekiel and Margaret Musleah, teachers par excellence, who instilled in me a love of the Calcutta traditions. Many of the texts are reprinted from my father's book of pizmonim, *Kol Zimra*; many of the translations are synopses of his translations.

R.M.

A CASSETTE FEATURING SELECTIONS FROM THIS VOLUME IS AVAILABLE FROM TARA PUBLICATIONS

Publisher's Note

The transcription of an oral tradition presents a number of musical problems. Because many of these melodies have never been written down in modern musical notation, one can only work from an informant's singing and be faithful, as much as possible, to those renditions. It is possible that other informants from the same tradition might sing these songs with variations in both melody and meter. This is not uncommon in any tradition which has remained strictly oral.

Although the music contained in this volume is truly Western-sounding rather than Oriental, there were any number of places where the transcribers had difficulty in determining the exact pitch, since the informant often slid musically into a microtone rather than a Western whole or half step. With regard to meter, one must, of necessity, also make decisions as to such changes within a given selection. Both of these, microtones and meter changes, are common to any singer with an Oriental background. The transcribers tried to be faithful to these as sung by the informant.

Tara Publications, in its untiring effort to preserve the glorious heritage of Jewish music, is indebted to Rahel Musleah for making this beautiful collection available to the interested public at large. Her detailed introductory materials, annotations, translations, glossary and photograph collages help immeasurably in making this a vital work.

Torahs on display for Simchat Torah at the Maghen David Synagogue, Calcutta

Preface

A very old practice prevalent in Baghdad, Iraq, required the governor of the city to appoint a Jew to the position of *Nasi*, a president of sorts. The appointee enjoyed recognition as the descendant of David and was known as King of Israel.

Baghdad Jews held on to the tradition that the synagogue in which the Nasi worshipped, the Great Synagogue, was built on the same spot as the sanctuary erected by Jehoiakin, the last king of Judah. The materials he used were brought by the exiles from Eretz Yisrael. At the start of the eighteenth century, however, the inherited office of Nasi became the prize of a venerated resident of the Jewish community by virtue of his learning and wealth. As an intermediary between the secular government and the Jewish community, the official wielded wide powers.

Apart from his duties as custodian of Jewish law and tradition, the Nasi officiated as *Hazzan*. His rendition of prayers and chants were delivered *b'kol arev*, with a pleasant voice, appealing to and inspiring his fellow worshippers.

The most illustrious forebear of the Musleah family was Saleh ben Yosef Musleah, Nasi from 1773 to 1785 and Hazzan of the Great Synagogue. He and his son Nissim were among the most prominent authors of religious poetry called *piyyut* and *pizmon*, much of which is still in manuscript. Volumes of their poetry were published in Baghdad, Israel, and other Oriental countries.

The legacy of the pizmon reached India with the Baghdadi Jews who settled there. They have been sung *b'kol arev*, lovingly and enthusiastically, in every generation of Hakham Saleh's family. Their melody and their message stretch nine generations between Hakham Saleh and my daughters, Flora, Rahel and Aliza.

Another Nasi, Hakham Sasson Shindookh, was also the author of many liturgical poems. He and Hakham Saleh were appointed joint registrars of Jewish marriages, were co-signatories of *ketubot*, and shared other duties. The branches of the Musleah and Shindookh families were permanently joined more than 150 years later in Calcutta: my wife, Margaret, is a descendant of the Shindookh family.

This songbook reflects the inheritance of the best of Baghdad, as well as the fond care of subsequent generations, whose constancy and dedication helped preserve text and song.

Rabbi Ezekiel N. Musleah

Introduction

The story of a community is sometimes best told by meeting its people, visiting its homes, tasting its food and listening to its songs. The story of the Jews of Calcutta cannot be told that way much longer, for at this writing the community numbers only about 50.

This work, then, is an attempt both to preserve and bring alive at least one aspect of a distinctive community: its music.

India, country of the Taj Mahal and the Himalayan Mountains, of gurus, saris and exotic spices, is not usually associated with Jews. Yet India was once home to some 30,000 Jews who settled in communities from Calcutta and Bombay to Cochin, New Delhi and Poona.

The Jewish community of Calcutta was once my home, too, until my family emigrated to the United States in 1964. I grew up with the rhythm of Calcutta Jewry in my blood, its customs, rituals, songs, traditions and superstitions part of the fabric of my upbringing.

The first Jew to arrive in Calcutta was a Syrian businessman from Aleppo named Shalome Cohen. In 1798, he settled in Calcutta and "placed it on the map of the Jewish Diaspora," according to my father, Rabbi Ezekiel N. Musleah, who has chronicled the history of the community. Cohen was so successful that he ultimately became court jeweler to the Nawab, or Nobleman, of Lucknow. News of his fortune spread to Aleppo and other Jewish communities in Iraq, Persia, Egypt and Yemen.

Though the roots of the community are Syrian, the Baghdadi Jews that streamed to India in the 1800s soon changed the complexion of the *kehilla*. Calcutta Jews can claim to be descended from one of the oldest of Jewish communities, for their Iraqi ancestors traced their heritage to the Jews who were exiled from the land of Israel after the destruction of the first Temple in 586 B.C.E.

The Iraqi Jews came to Calcutta to try to emulate Cohen's business success as well as to flee religious persecutions in Baghdad from 1825 to 1835. With the city's strategic commercial and geographic position, they managed to create booming export businesses in commodities such as opium, indigo and silk.

Jews continued to emigrate to Calcutta until the beginning of the twentieth century. At its peak in the 1940s, the Calcutta community numbered 5,000 Jews who worshipped in three synagogues and established two Jewish schools.

For the Jews, India was almost a haven. The tolerance towards Calcutta's Jews marks just one chapter in India's acceptance of Jews, which dates back to the the sixteenth century, when many Jews fled the Portuguese Inquisition and settled in Cochin. India's B'nei Yisrael community even claims its origin dates back to the Greek persecution that brought on the Maccabean revolt.

India's independence from Britain in 1947, and the creation of the state of Israel just a year later, caused many Jews to leave India for other parts of the world. Israel, England, America and Canada became new centers for smaller clusters of Indian Jews.

Despite that dispersal, many Calcutta Jews have tried to retain some of the customs that made the community unusual. While we can no longer kiss each and every one of the 75 Torahs in the Maghen David Synagogue, as was customary to do at the end of Shabbat and holiday services, we can still sing the songs, the *pizmonim*, that capture the flavor of the community's celebrations.

Pizmonim are songs of praise sung for all occasions, both at home and in the synagogue. Not only are there pizmonim for Shabbat, holidays and life cycle events, but there are different ones for special *Shabbatot* such as Shabbat Shira, when the Song of Moses at the Red Sea is chanted in the Torah portion. On Sukkot and Simchat Torah, the pizmonim seem to be sung with the greatest zest.

Not all the pizmonim are equally appealing. Some are repetitious, chanted in a sing-song fashion that is difficult for the Western ear to grasp. But others are snappy and melodious, written alliteratively with clever biblical allusions and endless rhymes. Many have a repeating chorus which is easy to follow.

The authors of the pizmonim range from great medieval poets such as Yehudah Halevi, Solomon ibn Gabirol and Dunash ibn Labrat to Saleh ben Yosef Musleah, an ancestor on my father's side, and Sasson Shindookh, an ancestor on my mother's side. Often we know nothing more of the author than his first name, woven as an acrostic into the first letters of each stanza.

Even in the most joyous of pizmonim, however, a prayer is always included that makes it clear these poems were written in the Diaspora— before the state of Israel was born. They beseech God to look out for His people, a nation yearning for Zion, and entreat Him to destroy Israel's enemies. Sometimes the tune fits: it is delicate, supplicating. Sometimes, however, the melody seems to contradict the message, almost as a denial of the poet's pain. Despite the jarring juxtaposition of melody and text in a few instances, one thing is clear: the writers and singers had the faith to question God— and the strength to keep on singing.

This book is an attempt to share the beauty of that faith and that strength. The music of the pizmonim has never been notated before: now it can reach other communities who wish to add the melodies of India to their Jewish repertoire. It will add another link in the chain of pizmonim books printed thus far: the first, without vowels, was printed in Calcutta of the mid 1800s, followed by an edition with vowels in Jerusalem of the 1930s, and continuing, most recently, with an English translation by my father in 1983.

The texts of some of the pizmonim vary slightly from edition to edition, because the tradition was largely an oral one. The texts represented here reflect what was sung in Calcutta, with the understanding that they may deviate from the original versions by adding a word here or changing a vowel there.

This work is by no means intended to be a comprehensive or scholarly overview of all the pizmonim. I have tried to select representative melodies for a variety of occasions. Each family personalized the pizmonim slightly by varying the melody to stress a meaningful phrase, by adding its own flavor to the singing. The variations in melody usually consist of shortening or lengthening a phrase, or adding grace notes.

My hope is that these pizmonim will become meaningful for every individual who uses this songbook, so that our musical tradition can be kept alive beyond the confines of our small community.

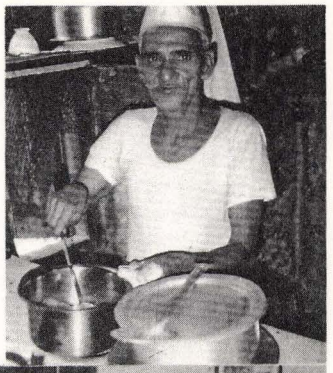
Rahel Musleah

KEY TO TRANSLITERATION

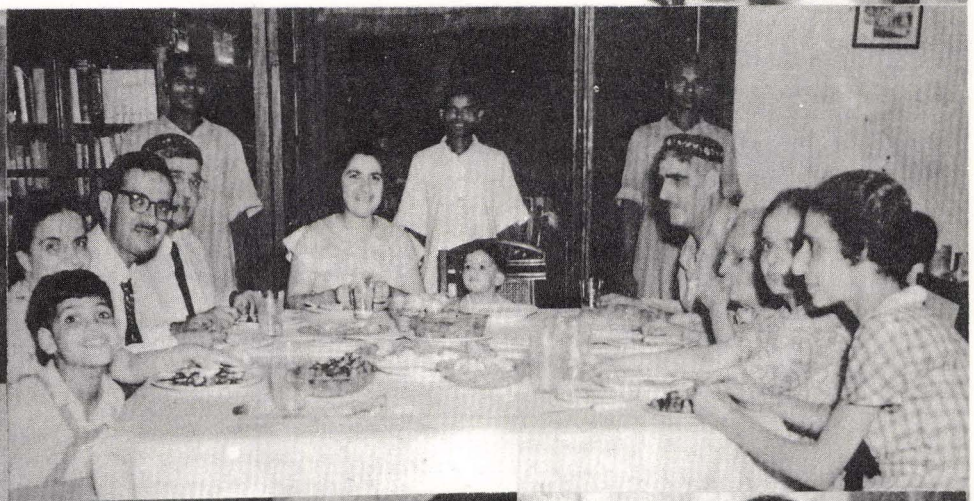
a	.....	as in c*a*r
ai	.....	as in s*igh*
e	.....	as in f*e*d
ë	.....	as in th*ey*
i	.....	as in p*i*n or m*e*
o	.....	as in f*o*rm or b*oa*t
u	.....	as in tr*ue*
'	.....	as in *i*t
ch	.....	as in Ba*ch*

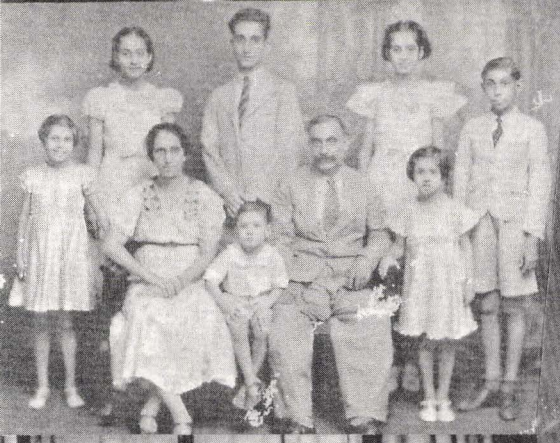
SHABBAT

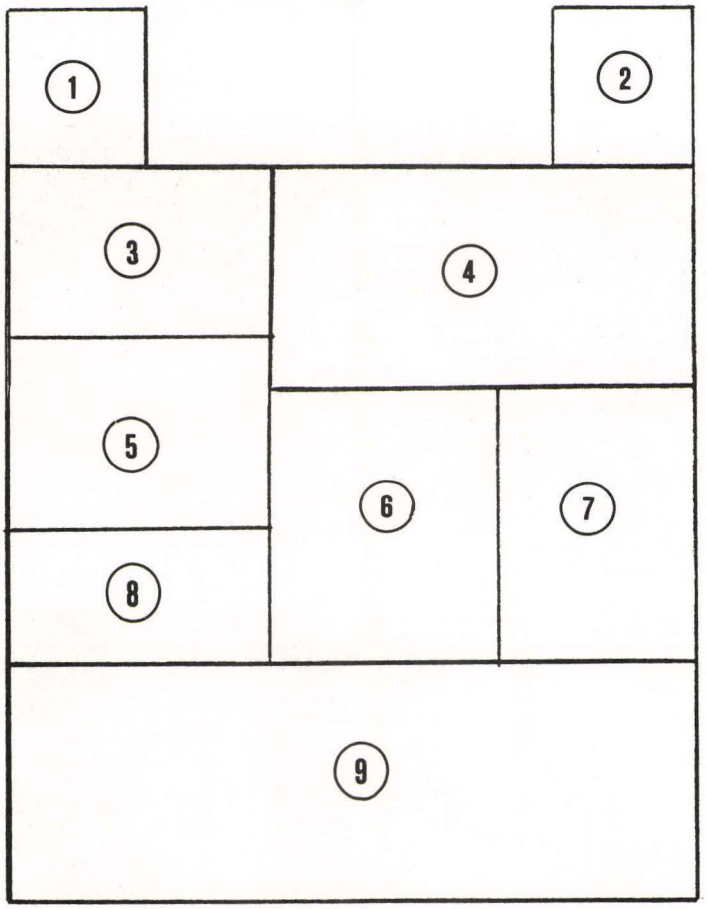

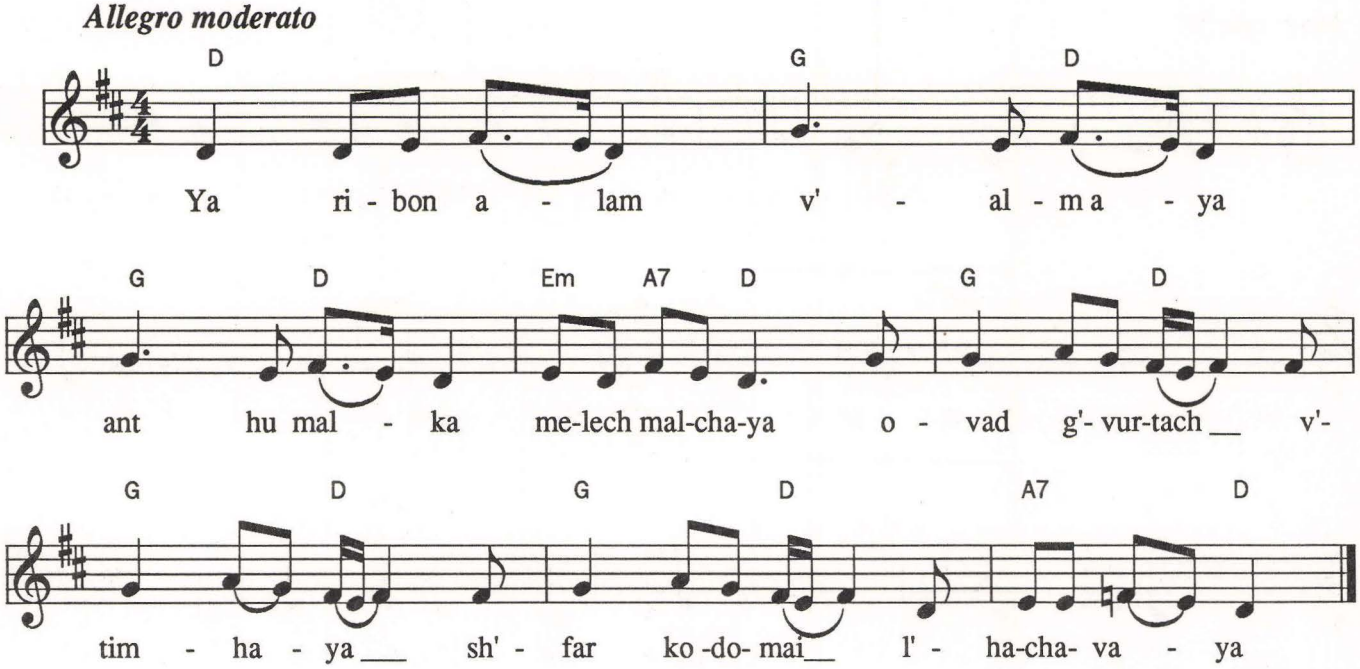

1. My mother Margaret preparing hulbah for Shabbat. Hulbah is a spicy sauce made from fenugreek seeds and fresh coriander.
2. Our Indian cook preparing aloomakalas for Shabbat. Aloomakalas are deep-fried potatoes, crisp on the outside, fluffy on the inside.
3. My great-grandmother Masooda peeling vegetables.
4. A festive family dinner.
5. My mother's family portrait, 1937. My grandfather Shimon Sion (seated) came from Baghdad to India. My grandmother's family is from Aleppo, Syria. My mother is standing, front row, right.
6. My great-grandfather, Meir Ezra, choosing a chicken. The Indian "servant" is holding another fowl in his hand.
7. My sister Aliza emulating her great-grandfather, chicken in hand, eyes closed.
8. Four generations of Musleahs (l-r): my Uncle Meyer, his daughter Yael, my great-grandmother and grandfather, Isaac Sassoon, 1950.
9. A picnic sponsored by the tobacco company for which my grandfather was sales manager, B.N. Elias. My grandfather is in the back row, fourth from left. My grandmother Flora is seated, second from right.

YA RIBON

Ya Ribon was not sung on Shabbat, as is popular among Ashkenazic Jews, but as part of daily morning hymns. It is a general song of praise to God, with no specific reference to Shabbat.

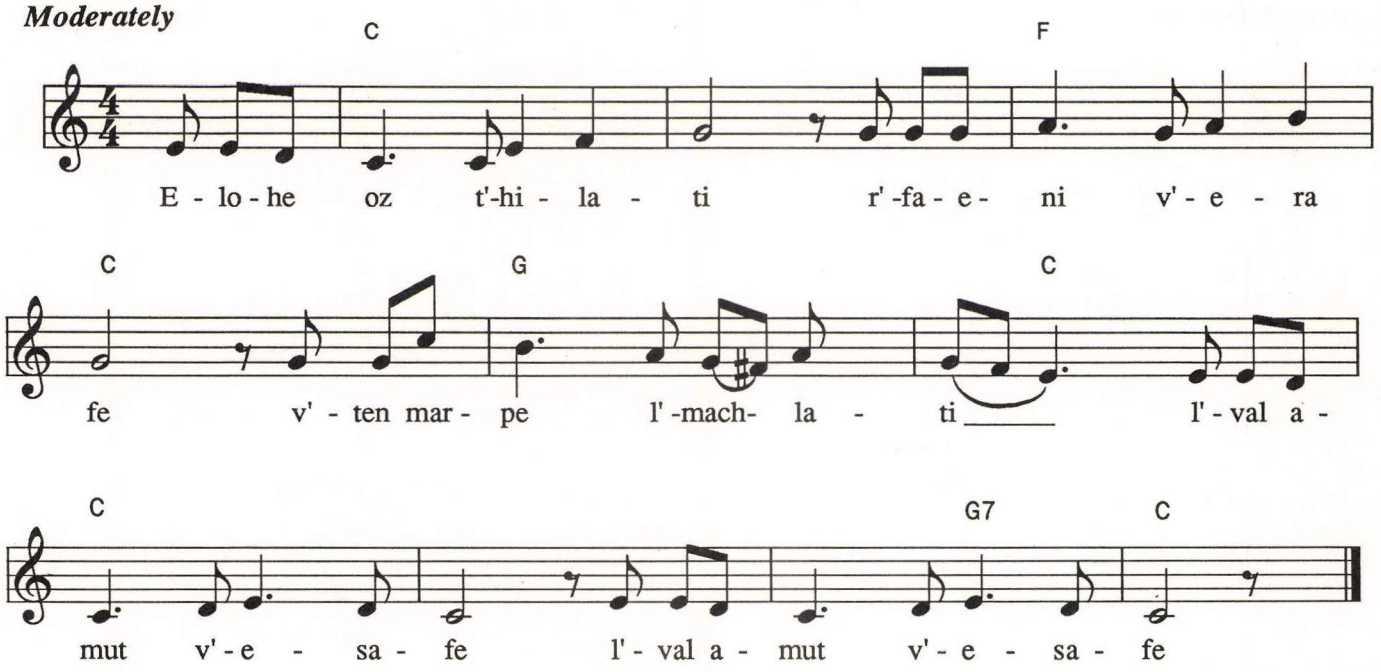

O Lord, master of the universe and all worlds! You are our king, the king of kings. We sing before You of Your wondrous deeds. I shall praise You day and night, God who created all life, holy angels and sons of man, beasts of the field and birds of the sky. Even if man lived thousands of years, he could not fathom the extent of Your power.

יְהֹ רִבּוֹן עָלַם וְעַלְמַיָּא. אַנְתְּ הוּא מַלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכַיָּא; עוֹבָד
גְּבוּרָתָךְ וְתִמְהַיָּא שְׁפַר קֳדָמַי לְהַחֲוָיָא:
שְׁבָחִין אֲסַדַּר צַפְרָא וְרַמְשָׁא. לָךְ אֱלָהָא קַדִּישָׁא בְּרָא כָּל
נַפְשָׁא; עִירִין קַדִּישִׁין וּבְנֵי אֱנָשָׁא חֵיוַת בָּרָא וְעוֹף שְׁמַיָּא:
רַבְרְבִין עוֹבָדָךְ וְתַקִּיפִין מַכִּיךְ רָמַיָּא זַקִּיף כְּפִיפִין; לוּ יְחֵי
גְּבַר שְׁנִין אַלְפִין. לָא יֵעוּל גְּבוּרְתָךְ בְּחוּשְׁבְּנַיָּא:
אֱלָהָא דִּי לֵיהּ יְקָר וּרְבוּתָא. פְּרוֹק יַת עָנָךְ מִפּוּם אַרְיָוָתָא;
וְאַפֵּיק יַת עַמָּךְ מִגּוֹ גָּלוּתָא. עַמָּךְ דִּי בְּחַרְתְּ מִכָּל עַמְמַיָּא:
לְמִקְדָּשָׁךְ תּוּב וּלְקוּדְשׁ קוּדְשִׁין. אֲתַר דִּי בֵיהּ יֶחֱדוּן רוּחִין
וְנַפְשִׁין; יְזַמְּרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשְׁלֶם קַרְתָּא
דְּשׁוּפְרַיָּא:

ELOHE OZ

The slow, seductive melody of this pizmon, sung as part of morning hymns, underlines its theme of God as healer of personal pain. The allusion in the refrain, *refa'eni v'erafe* —heal me and I will be healed— not only echoes but also individualizes the blessing in the *Amidah* *refa'enu v'nerafe* heal us and we shall be healed. The first letters of each verse contain the name of the author, Eliakim, in acrostic form.

אֱלֹהֵי עוֹז תְּהִלָּתִי. רְפָאֵנִי וְאֵרָפֵא; וְתֵן מַרְפֵּא לְמַחֲלָתִי לְבַל אָמוּת וְאֵסָפֵה:
לְךָ אוֹדֶה בְּעוֹדִי חַי. בְּתוֹךְ רֵעַי וְגַם אַחַי; וְאַרְבֶּה מַהֲלַל שִׂיחַי. בְּקוֹל עָרֵב וְנִיב יָפֶה:
יְשׁוּעָתְךָ תְּבוֹאֵנִי. וְעַל רַגְלַי תְּקִימֵנִי; בְּשׁוּבִי עוֹד אֱלֵי כַּנִּי. לְטוֹבָתְךָ אֲנִי צוֹפֶה:
קָשׁוֹב כִּי רַב כְּאֵב לִבִּי כְּאֵשׁ בּוֹעֵר בְּתוֹךְ קִרְבִּי; וְלֹא נוֹתָרָה נְשָׁמָה בִּי. וְכִחִי הוּא מְאֹד רָפֶה:
יְהִי נָא חַסְדְּךָ עָלַי. לְסָמְכֵנִי בְּמַעְגָּלַי; וְכֹל יָמַי וְגַם לֵילַי. אֲהַלֶּלְךָ בְּנוֹעַם פֶּה:
מְחֵה פְּשָׁעַי כְּמוֹ עָנָן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן; וְאֵרָאֶה וְאֶתְבּוֹנָן. מְקוֹם סַפִּיר וְגַם יָשְׁפֵה:

My God, strength of my praise, heal me and I will be healed. I will thank You with a pleasant voice and beautiful words as long as I live. Listen, for my heart aches, as a fire burning within me. Erase my sins as a passing cloud so I may abide in Your protection.

TZUR MISHELO

Shabbat began in Calcutta homes with the lighting of a *tiryah* instead of a pair of candles. The *tiryah* consisted of seven oil wicks in glasses that fit into a metal holder, which is in turn suspended from the ceiling. As in Shabbat celebrations the world over, after-dinner singing was a much-anticipated time for togetherness and enjoyment. The words of this popular Shabbat song, patterned after *Birkat Hamazon* (grace after meals), are sung to different melodies around the world.

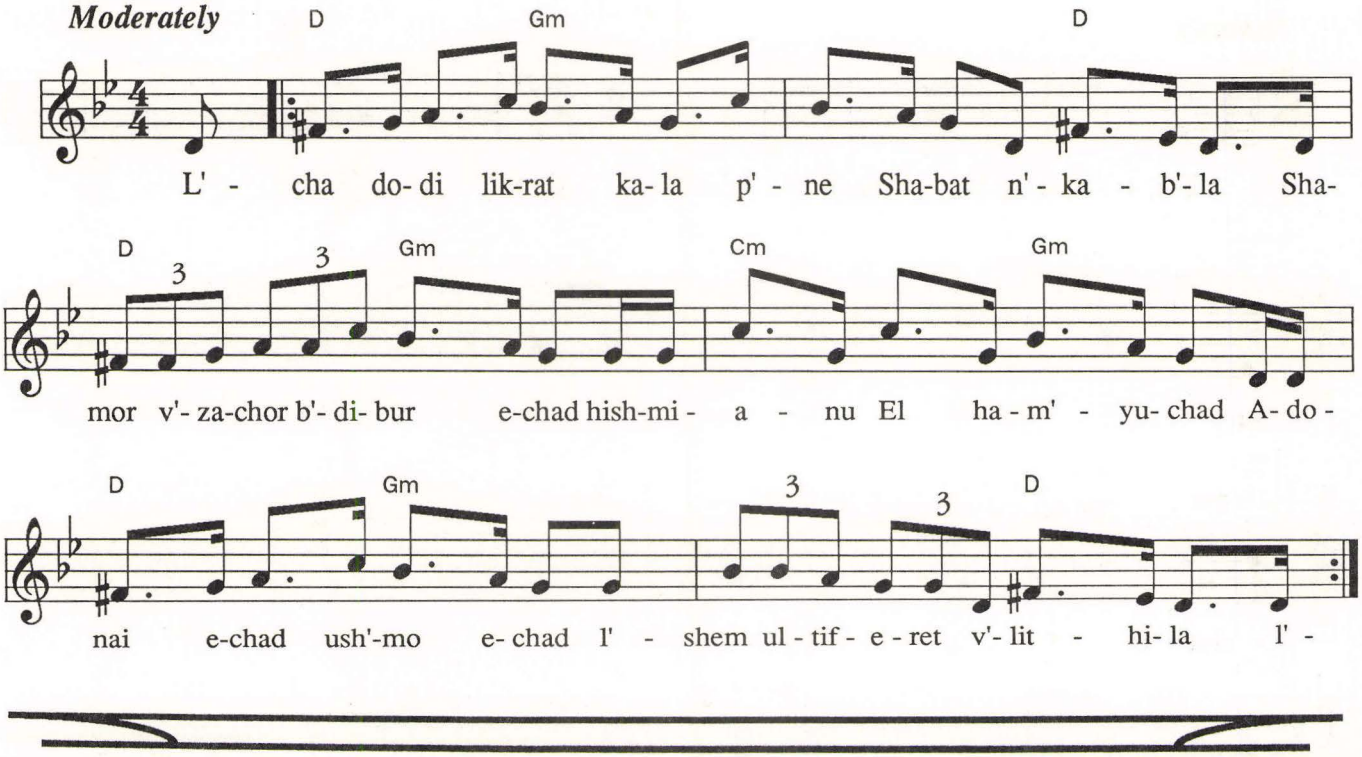

Bless the Rock of Whose bounty we have eaten. We are satisfied and have left over, according to God's word. Therefore let us praise God with song and thanksgiving for the land He gave our forefathers as a heritage.

צוּר מִשֶּׁלּוֹ אָכַלְנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנַי שָׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כִּדְבַר יי׃
הַזָּן אֶת עוֹלָמוֹ רוֹעֵנוּ אָבִינוּ. אָכַלְנוּ מִלַּחְמוֹ וּמִיֵּינוֹ שָׁתִינוּ׃
עַל כֵּן נוֹדֶה לִשְׁמוֹ וּנְהַלְלוֹ בְּפִינוּ אָמַרְנוּ וְעָנִינוּ אֵין קָדוֹשׁ
כַּיי׃

L'CHA DODI

Hymn welcoming Shabbat the bride by Solomon Alkabetz of Tzfat. Acrostic: Shlomo Halevi. **L'cha Dodi** was preceded in synagogue on Friday night by Psalm 29, which is usually sung to accompany the Torah back to the ark. As Psalm 29 began, the entire congregation began walking toward the *hechal*, or ark room, so that by the time **L'cha Dodi** began, everyone was assembled at the *hechal* as in a wedding procession.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה
פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד
הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד
אֲדֹנָי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה
סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה
רַב־לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא
וְהוּא יַחְמֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי
לִבְשִׁי בִּגְדֵי־תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי
עַל־יַד בֶּן־יִשַׁי בֵּית־הַלַּחְמִי
קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאָלָהּ

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי
כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי
עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי
כְּבוֹד אֲדֹנָי עָלַיִךְ נִגְלָה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי
מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה־תֶּהֱמִי
בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ
וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְּעָיִךְ
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ
כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה

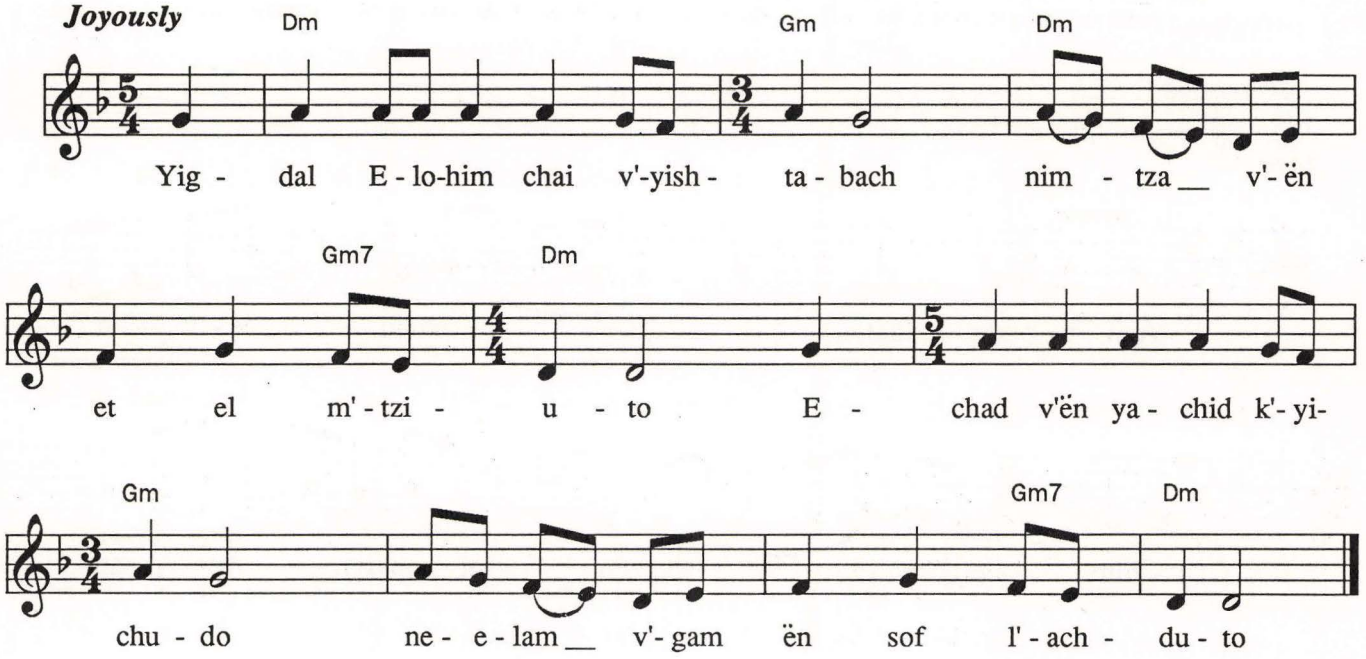
יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי
וְאֶת־אֲדֹנָי תַּעֲרִיצִי
עַל־יַד בֶּן־אִישׁ בֶּן־פַּרְצִי
וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ
גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרִנָּה וּבְצָהֳלָה
תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה
בּוֹאִי כַלָּה בּוֹאִי כַלָּה

Come, my beloved, to greet the bride. Let us welcome the Sabbath, the source of blessing. Rise up from the dust, my people. You have dwelt long enough in the valley of tears. Put on your glorious garments. Wake up, wake up, and sing a song, for God has revealed His glory.

YIGDAL

Hymn by Daniel bar Yehuda of fourteenth century Rome. Sephardic and Oriental Jews add a fourteenth line that sums up the essence of **Yigdal**: these are the thirteen principles of faith (as formulated by Maimonides). **Yigdal** was sung at the end of morning and evening services on Shabbat and holidays. **Adon Olam**, which usually concludes Ashkenazic services, was chanted only as a daily supplication.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח
נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ

אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ
נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ

אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף
לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ

קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא
רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ

הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר
יוֹרֶה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ

שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נָתַנּוֹ
אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ

לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ

תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל
עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ

לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר
דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ

צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ
מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ

גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסִיד כְּמִפְעָלוֹ
נוֹתֵן לָרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ

יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ
לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ

מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ
בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ

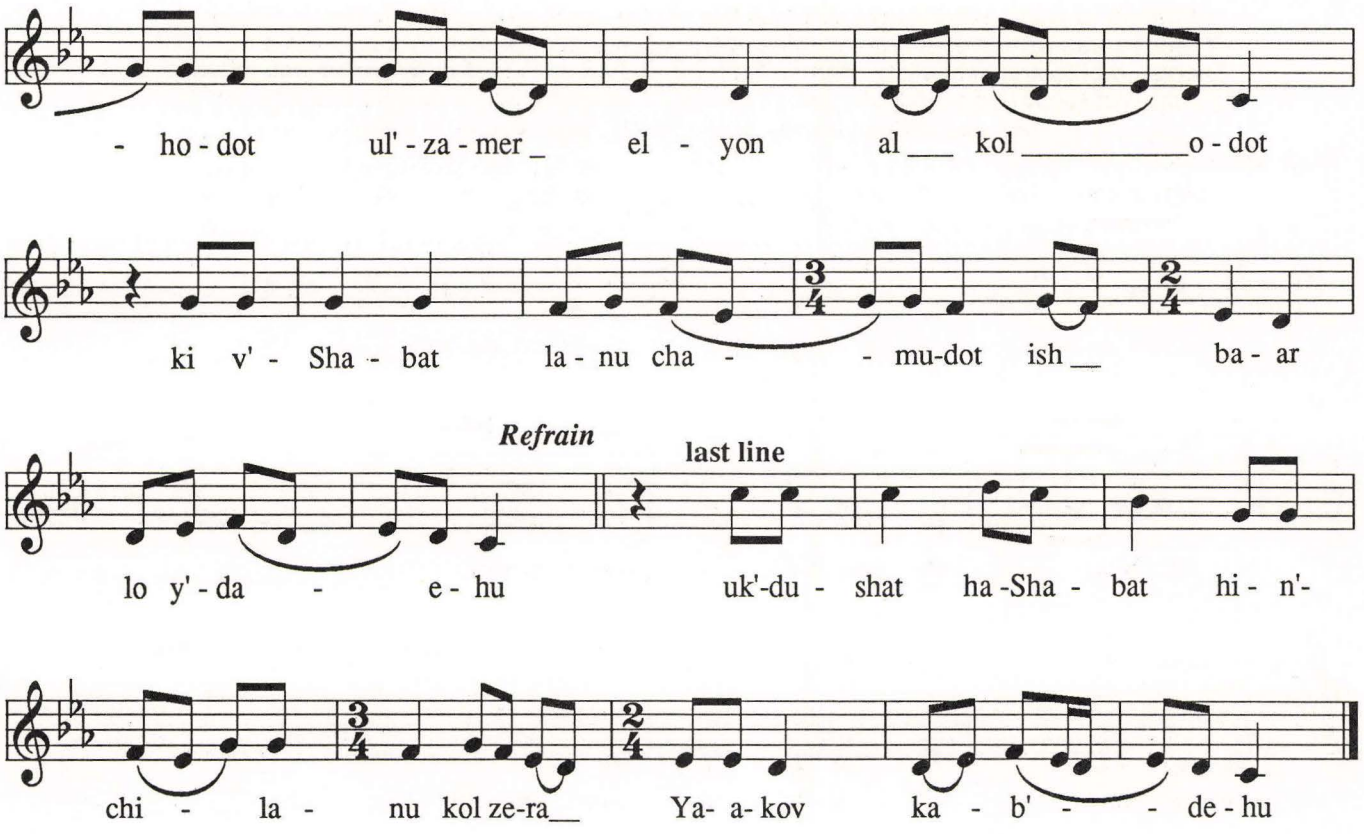
Magnified and praised is the living God. There is no end to His oneness. He has no bodily form; He is incomparable in holiness. He existed before anything was created, but His existence had no beginning. He has given the gift of prophesy to those He has chosen, and through them He has given us the Torah.

YOM HASHABBAT

There is nothing like Shabbat, proclaims this pizmon; all week we long for the spirit of Shabbat. The author's name, Mansoor, is in acrostic form. The last word of the refrain would be pronounced by Calcutta Jews as *waykadeshehu*. Like many Oriental Jews, Calcutta Jews distinguished between letters that today are pronounced similarly: *chet* was a soft guttural, as opposed to the harsher *chaf*; *kof* was also slightly guttural, to distinguish it from *kaf*; *tzadee* was a hard "s," *samech* a soft "s;" *taf*, pronounced "th," was distinguished from the "t" of *tet*. Because their mother language, Arabic, had no "v" sound, *vet* was pronounced as *bet*, *vav* as *waw*. The *Sheva na* is also more pronounced.

Joyously

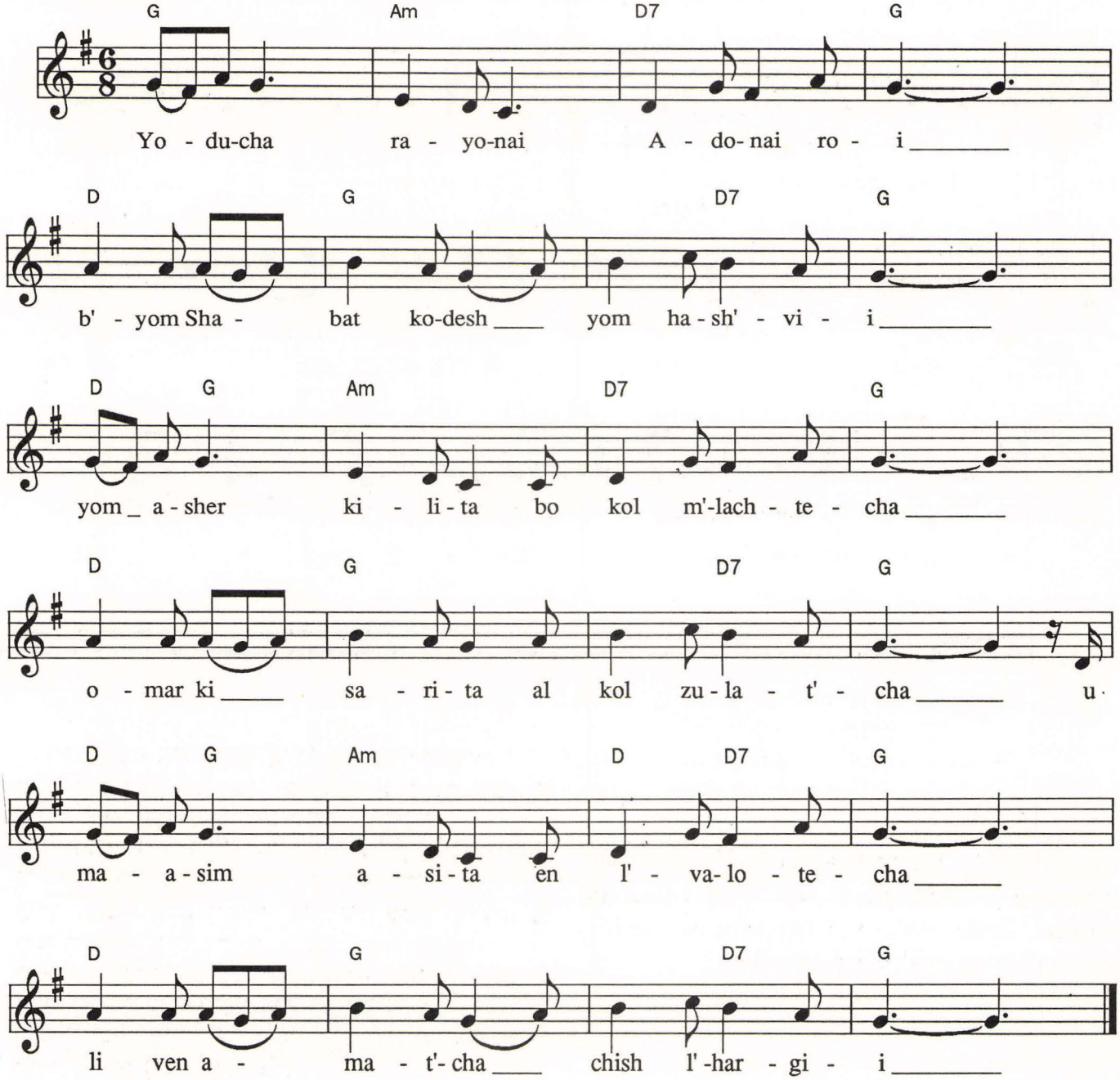
יוֹם הַשַּׁבָּת אֵין כָּמוֹהוּ בֵּרַכוֹ אֱלֹהִים וַיְקַדְּשֵׁהוּ:
מִיּוֹם רִאשׁוֹן עַד יוֹם שִׁשִּׁי. לִקְרַאת שַׁבָּת נִכְסְפָה נַפְשִׁי; כִּי
בְשַׁבָּת אֵצֵא חָפְשִׁי. וְכִי יוֹם מְנוּחָה אֶקְרָאֵהוּ:
נָגִיל וְנִשְׂמַח כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת. וּלְזַמֵּר עֶלְיוֹן עַל כֹּל אוֹדוֹת;
כִּי בְשַׁבָּת לָנוּ חֲמוּדוֹת. אִישׁ בַּעַר לֹא יְדָעֵהוּ:
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שַׁבָּת כַּהֲלָכָה. אָז מִסִּינַי מְצָוָה עֲרוּכָה; גַּם
הִיא לִשׁוֹמְרָהּ כֶּתֶר מְלוּכָה. וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ:
וּמְאַהֲבֶיהָ יָמִים יַאֲרִיכוּ. וְגַם טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ; וּבְנִתִּיב
יוֹשֶׁר הֵמָּה יֵלְכוּ. עֲדוּתָיו בְּכֹל לֵב יִדְרְשֵׁהוּ:
רָצָה יי וּבָחַר בָּנוּ. וּמִכֹּל לָשׁוֹן הִבְדִּילָנוּ; וְקִדַּשׁ הַשַּׁבָּת
הִנְחִילָנוּ. כֹּל זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדֵהוּ:

There is nothing like Shabbat, for God blessed it and sanctified it. From Sunday to Friday I long for Shabbat. Those who love Shabbat enjoy more of life: they walk along a path of righteousness.

YODUCHA RAYONAI

A tribute to God's wisdom in creating a day of rest, sung as a unit with Yom HaShabbat. **Yoducha** was written by Israel ben Moses Najara, a sixteenth-century poet from a family of Spanish rabbis and kabbalists. Born in Damascus, he lived in Tzfat, where he was influenced by kabbalist Isaac Luria, and later became rabbi of Gaza. He wrote secular and love poetry as well as religious hymns. This melody was sung on holidays.

With movement

On Shabbat my inmost thoughts praise You, God, my shepherd. The day on which You finished the work of creation proclaims that You are incomparable. May we merit a world that is all Shabbat. May we go up again to our sanctuary.

יוֹדוּךָ רַעְיוֹנַי יי רוֹעִי. בְּיוֹם שַׁבָּת קוֹדֶשׁ יוֹם הַשְּׁבִיעִי:
יוֹם אֲשֶׁר כִּלִּיתָ בּוֹ כֹּל מְלָאכְתֶּךָ. אוֹמַר כִּי שָׁרִיתָ עַל כֹּל
זוּלָתֶךָ; וּמַעֲשִׂים עֲשִׂיתָ אֵין לְבַלּוֹתֶךָ. לִי בֶן אֶמָּתְךָ חִישׁ
לְהַרְגִּיעִי:

ERETZ V'RUM

The creation story in poetic form, ending with the hope for a world that is full of the spirit of Shabbat. It is an example of a pizmon without a repeating chorus. Written by medieval Spanish poet Abraham ibn Ezra, the acrostic is: *Ani Avraham* (I am Abraham). The last verse begins with the word *Chazak*, be strong. The rhyme scheme ibn Ezra adopted reflects the *Muwashshah*, or girdle poem, in which each stanza rhymes separately within itself while being bound together by a common concluding rhyme. Many pizmonim follow this model.

Moderately

God created heaven and earth effortlessly. On the first day he created light; on the second, the heavens; on the third, the earth and its fruit; on the fourth, the sun, moon and stars; on the fifth, animals and birds; on the sixth, human beings. He rested on the seventh day and blessed it. Rebuild Mount Zion so we may know a world that is totally Shabbat.

אֶרֶץ וְרוּם בְּהִבָּרְאָם. בְּהֵ"א בְּרָאָם בְּלִי עָמָל אֵל הִמְצִיאָם;
אֲדוֹן עוֹלָם צוּר נְשִׂיאָם. שָׁבַת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:
נְקִי כַפַּיִם וְטָהוֹר מְאוֹר הַנָּאוֹר. בְּלִתִּי חוֹמֶר קוֹדֶם שְׁאוֹר;
בְּרֵאשִׁית הַכֹּל בָּרָא אוֹר. בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת:
יְחִידִי בְּלִי שְׁנַיִם עָשָׂה שָׁמַיִם. בְּלִתִּי עֵזֶר וְיָדַיִם; הִבְדִּיל בֵּין
מַיִם לְמַיִם. בְּיוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת:

YOM ZE L'YISRAEL

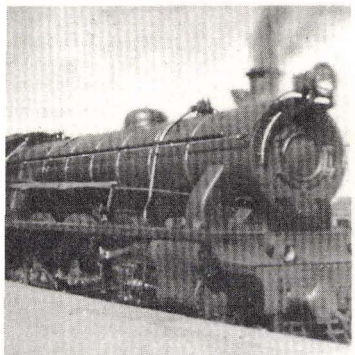
Famous hymn by kabbalist Isaac Luria, also known as the ARI. As careful as the Calcutta Jews were about their Hebrew pronunciation, they switched it around sometimes to fit the melody of the pizmonim, accenting different syllables when convenient: *nesha'ma* instead of *neshama'*, *mats'u* instead of *matsu'*.

Allegro moderato

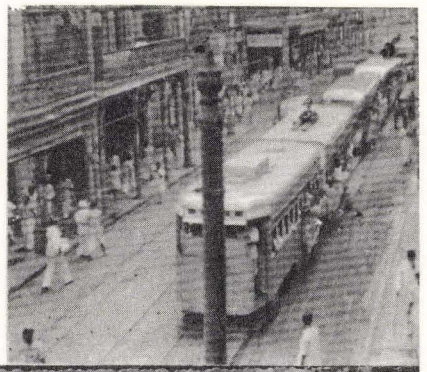

Shabbat is a day of light and joy, a day of rest to the people of Israel. At Sinai, God decreed we should observe Shabbat throughout the year. To a debilitated nation, grant an added measure of Your spirit on Shabbat.

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:
צִוִּיתָ פְּקוּדִים בְּמַעֲמָד סִינַי שַׁבָּת וּמוֹעֲדִים לִשְׁמוֹר בְּכָל
שָׁנַי;

MOTZA'E SHABBAT

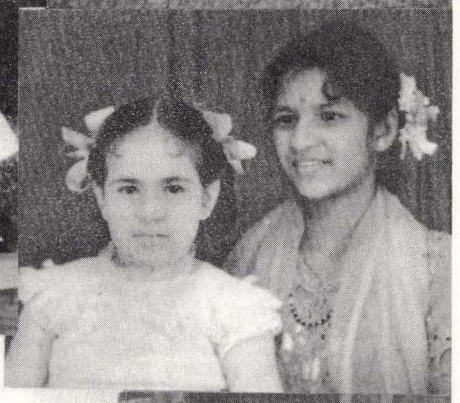

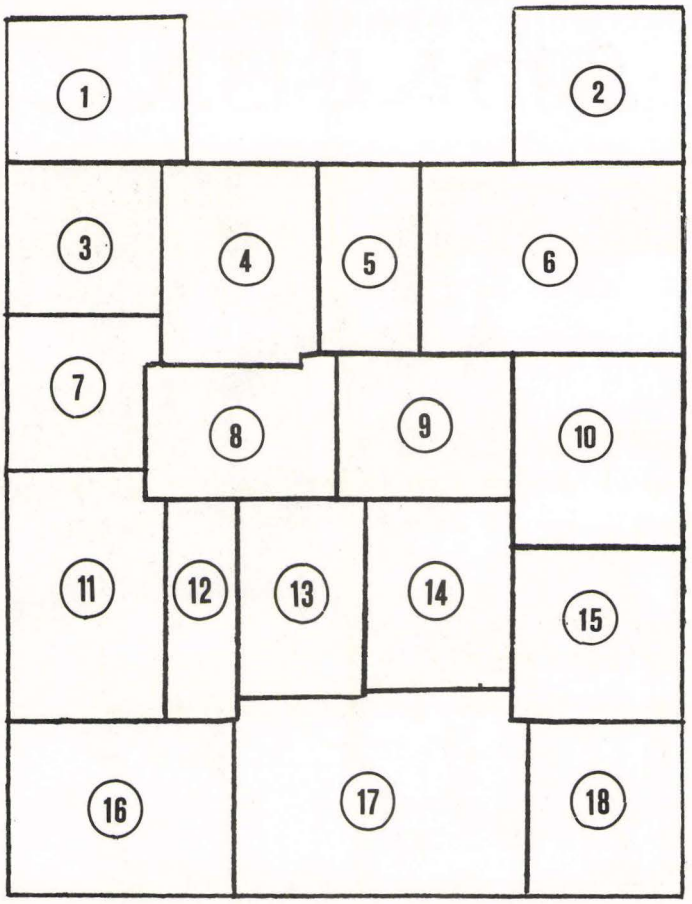

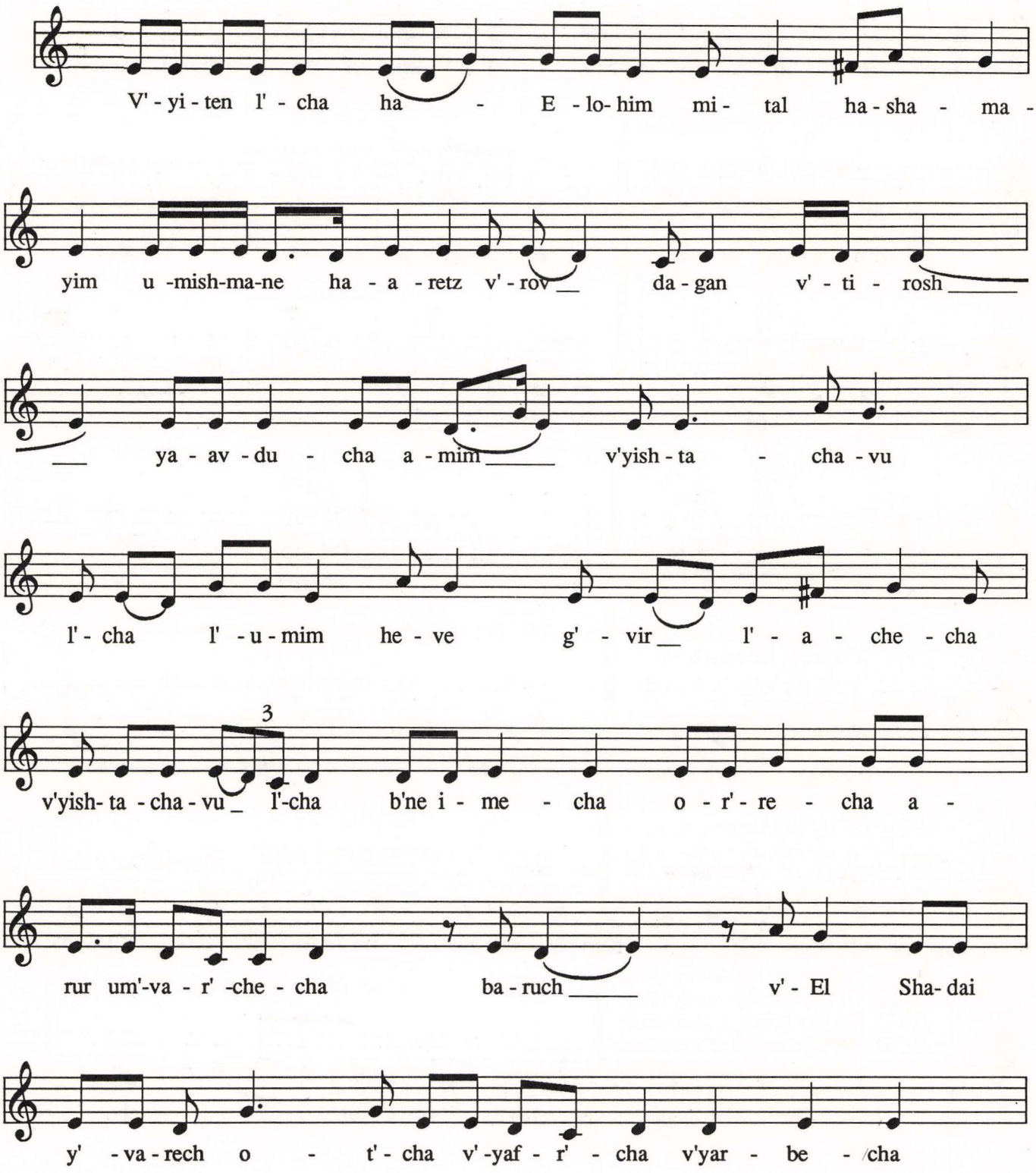

1. The train that took the family to the village of Mudhupur, 200 miles north of Calcutta, for vacations.
2. Street view from 11 Bowbazaar Street, where the Musleah family lived since 1926.
3. My sister Flora's fourth birthday party.
4. Two-year-old Rahel, dressed as an angel, 1960.
5. My daughter Shira, almost two, 1988.
6. In costume for a school play (l-r): Flora, Aliza, Rahel.
7. My mother with me (l) and Aliza.
8. My father (third from right) and his friends from Habonim, a Zionist youth group, 1941.
9. In Indian dress (l-r): Flora, Aliza, Rahel.
10. Vacationing in Mudhupur. I had a pet goat for a while.
11. Vacationing at Ushri Falls in Giridih.
12. My cousin Mavis, 1949.
13. My mother Margaret.
14. My family at Mudhupur, 1963.
15. My sister Flora with Maggie, our ayah, or nanny.
16. Playing at the ravines in Mudhupur.
17. Interesting company at Mudhupur: a buffalo.
18. My Uncle Meyer (r) with his cousins Sammy (l) and Elias (center), 1926.

V'YITEN L'CHA

A prescribed series of pizmonim is sung joyfully upon the conclusion of Shabbat. The singing begins with verses from the three different parts of the Bible — *Torah*, *Nevi'im* and *Ketuvim* — chanted in the appropriate tropes. **V'Yiten L'cha** culls various verses from Genesis to Deuteronomy.

Ad lib

v' - ha - yi - ta lik' - hal a - mim v' - yi - ten l' -
cha et bir - kat Av - ra - ham l' - cha ul'- zar - a - cha i - tach
l' -rish - t' - cha et e - retz m' - gu - re - cha a - sher na -
tan E - lo - him l' - Av - ra - ham me-el
a - vi - cha v' - ya - z'- re - ka v' -
et sha - dai vi - va - r' - che - ka bir - chot sha - ma -
3
3
yim me - al bir - chot t' - hom ro - ve - tzet ta - chat bir - chot_ sha - da -
3
yim va - ra - cham bir- chot a - vi - cha

gav - ru al bir-chot ho- ray ad ta - a - vat giv-ot o - lam tih'- ye
na l' - rosh yo- sef ul' - kod-kod n'-zir e - chav va - a -
he - v'-cha u- ve - ra - ch' - cha v' - hir - be - cha u - ve - rach
p' - ri bit - n'- cha uf' - ri ad - ma - te - cha d'- gan -
- n' - cha v' - ti - rosh - cha v' -
yitz- ha - re - cha sh' - gar a - la - fe - cha v' - ash - t' - rot tzo -
ne - cha al ha - a- da - ma a- sher nish-ba la'-vo -te - cha la - tet lach

וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן
וְתִירוֹשׁ׃
יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶךָ בָּרוּךְ׃
וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אוֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃
וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת
אֶרֶץ מְגוּרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃
מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכוֹת שָׁמַיִם מֵעַל
בִּרְכוֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכוֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃
בִּרְכוֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בִּרְכוֹת הוֹרַי עַד תַּאֲוַת גִּבְעוֹת עוֹלָם
תִּהְיֶנָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃
וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ
וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃
בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכֹּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְּךָ עָקָר וַעֲקָרָה
וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃
וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חוֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ
לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שׂוֹנְאֶיךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃
בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ
וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃
בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃
בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃
יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶיךָ וּבֵרַכְךָ
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ׃
יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ
בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֶת כֹּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה
לֹא תִלְוֶה׃
אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּייָ מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר
חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכַּחֲשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ׃

May God give you of the dew of the heaven and the fat of the earth, and an abundance of grain and wine. Let peoples serve you and nations bow to you. May God grant you the blessing of Abraham, to you and your offspring, that you may possess the land of your sojourning.

YISRAEL NOSHA

A selection of verses from Nevi'im – Prophets.

Ad lib

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבוֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ
עַד עוֹלְמֵי עַד:
וַאֲכַלְתֶּם אָכֹל וְשָׂבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד
וְלֹא יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
וּפְדוּיֵי יי יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם
שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה:
כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ
לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכֹל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף:
הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יי וַיְהִי
לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה:
וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיי קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יי כִּי גֵאוּת עָשָׂה
מוּדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ:
צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יי
קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:
בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יי
וּרְפָאתִיו:

Through the Lord Israel has won triumph everlasting. Israel shall not be shamed or disgraced in all the ages to come. Israel shall return to Zion, crowned with joy. On that day we shall say: This is our God. We trusted in Him and He delivered us. Let us rejoice and exult in His deliverance.

V'RUACH LAV'SHA

Verses from Ketuvim—Writings. The verse attributed to David asking for peace—*V'amartem Ko Lechai* — is actually taken from Samuel I (25:6). It is extended to include a hope for peace for all our households.

Ad lib

Then the spirit seized Amasai, chief of the captains, one of David's followers when he fled from Saul. And Amasai said: We are on your side, David, at peace with you and with God who supports you. David made Amasai chief of his band and answered: Greetings to you and your household and to all that is yours. So let us and our household enjoy peace.

וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים לְךָ דָוִד וְעִמְּךָ בֶן
יִשַׁי שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ
וַיְקַבֵּל דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד׃
וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ
שָׁלוֹם׃
וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחָי וְאַתֶּם שָׁלוֹם וּבֵיתְכֶם שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לָכֶם
שָׁלוֹם׃
וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחָי וַאֲנַחְנוּ שָׁלוֹם וּבֵיתֵנוּ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לָנוּ
שָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיי וְהָיָה יי מִבְטַחוֹ׃
יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

HAMAVDIL

Each of the 15 verses of this *Motza'e Shabbat* pizmon ends appropriately with the word *layla*, or night. The first letters of the first eight verses spell out, in acrostic form, the name *Yitzchak Hakatan*, Isaac the Modest, a clue to the poem's author: Isaac ben Ghayyath, a biblical commentator, poet and head of the Yeshiva of Lucena, Spain. Four hundred of his poems have been preserved.

Lively

God who has distinguished between the holy and the commonplace, forgive our failings. May our families grow and our well-being increase as the stars in the night. The Sabbath day has passed like the shade of a palm tree. We thank God who let us enjoy it freely. May we flourish as a garden this week. From God comes all bounty, whether by day or by night.

הַמַּבְדִּיל בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוֹל. חַטֹּאתֵינוּ יִמְחוֹל; זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יִרְבֶּה כַּחוֹל. כַּכּוֹכָבִים בַּלָּיְלָה:

יוֹם פָּנָה כְּצֵל תָּמֶר. אֶקְרָא לָאֵל עָלַי גּוֹמֵר; יוֹם אֲשֶׁר אָמַר שׁוֹמֵר. אָתָא בֹקֶר וְגַם לַיְלָה:

צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר. עֲלֵי פְשָׁעַי עֲבוֹר תַּעֲבוֹר; כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר. וְאֶשְׁמוֹרָה בַּלַּיְלָה:

חֻלְפָה עוֹנַת מְנוּחָתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי; יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי. אַשְׁחֶה בְּכָל לַיְלָה:

קוֹלִי שְׁמִעָה בַּל יוּנַטָל. פְּתַח לִי שַׁעַר הַמְּנַטָל; שְׁרָאשַׁי נִמְלָא טָל. קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לַיְלָה:

הֵעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם. אֲשַׁוְּעַ תְּנָה פְּדִיוֹם; בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לַיְלָה:

B'MOTZA'E YOM M'NUCHA

Many *Motza'e Shabbat* pizmonim have multiple verses sung in a repetitive chant. Here, the poet juxtaposes his thoughts on the ordinary week ahead with the hardship of exile; the glory of Shabbat is almost an allegory for the return to Zion.

As the joyous Sabbath day ends, oh God, send Elijah to Your treasured people. Fulfill the desires of our hearts for good: answer our plea and bless the work of our hands. Let the coming week be one of free and dignified living.

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה הַמְצִיא לְעַמְּךָ רְוָחָה; שְׁלַח תִּשְׁבִּי
לְנֶאֱנָחָה וְנָסוֹ יָגוֹן וַאֲנָחָה:
קוֹל צַהֲלָה וְרִנָּה שְׁפָחֶיךָ אָז תְּרַנְּנָה; אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא
יי הַצְלִיחָה נָּא:

CHADESH S'SONI

Alphabetical acrostic sung joyfully on *Motza'e Shabbat*. Each verse contains five sequential letters of the Hebrew alphabet.

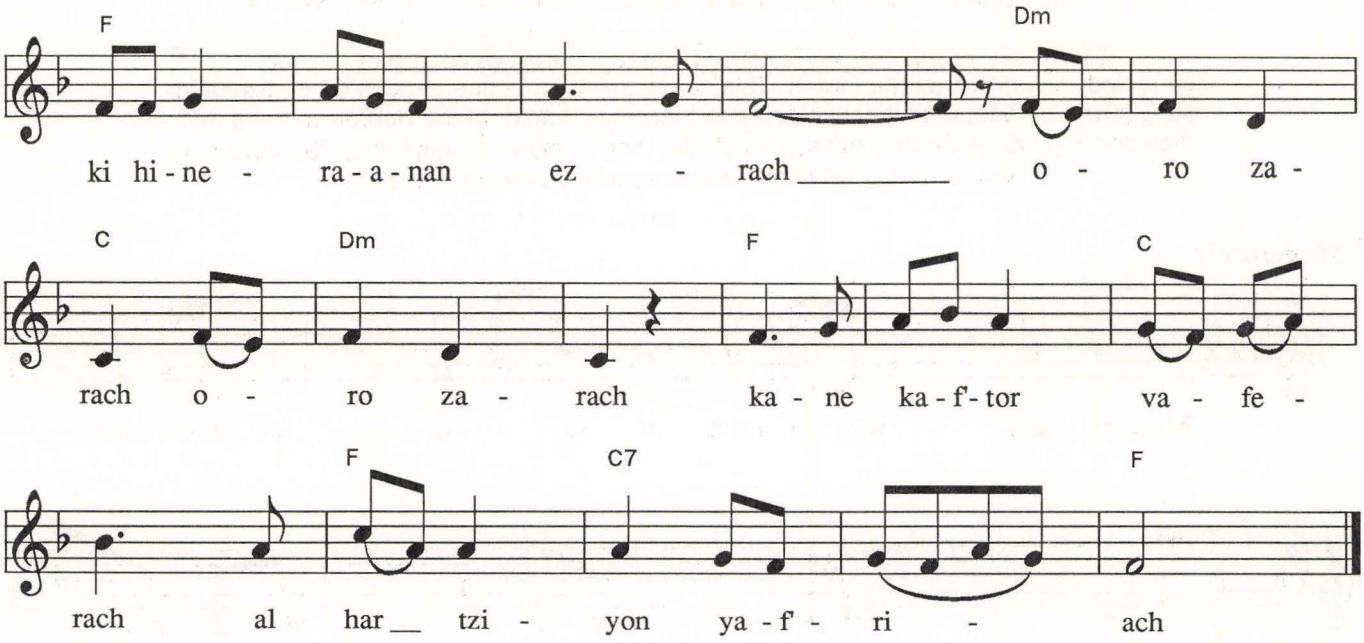
Renew my joy, oh God, and bring Elijah the prophet. Strengthen my weak hands and bless all my works. Remember my oppression and encourage me. Your goodness will sustain my children. May Zion be filled with our nation. And You shall dwell amidst a glorious people, who are guided by the spirit of Elijah.

חַדֵּשׁ שִׂשׂוֹנִי אֵל נָא וְהָבִיא אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא׃
אַמֵּץ וְחַזֵּק רְפִיוֹן יָדַי. בָּרֵךְ מִלַּאכְתִּי וְכֹל מַעֲבָדַי; גּוֹאֲלִי
זְכוֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי. דְּבָרְךָ הַטּוֹב הָקֵם לְעוֹדְדִי; הָרֵן וּשְׂלַח
וְשַׂמַּח לִבָּבִי. אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא׃
נָעֵד וְהָכֵן דֵּי סְפוּקִי. זַמֵּן מְזוֹנִי לֶחֶם חֻקִּי; חֵלֶב וְכֹל טוּב
חִישׁ לְהָנִיקִי. טוּבְךָ תְּשַׂבַּע עוֹלְלַי וְיוֹנְקַי; יָבוֹא מְשִׁיחִי
לְעִיר מוֹשָׁבִי. אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא׃

AGIL V'ESMACH

This alliterative *pizmon* proudly describes God as a lion ready to go to battle for Israel.
Another example of a girdle poem . Acrostic: Elazar.

I rejoice when I see that God, like a lion, fights my cause and brings a redeemer to Zion: Elijah the prophet. The proud kings of the earth, the descendants of Ishmael who drove us out, will flee in all directions, and Jewish life will flourish again in Zion.

אָגִיל וְאֶשְׂמַח בִּלְבָבִי בִּרְאוֹתִי כִּי כְלָבִיא. תָּרִיב רִיבִי. תָּרִיב
רִיבִי. וּלְצִיּוֹן גּוֹאֵל תָּבִיא אִישׁ צֶמַח תַּצְמִיחַ:
אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ:
לָכֵן בְּלִי פַּחַד תִּפּוֹל אֵימָה וָפַחַד. לֵבָב יִפְחָד. כֹּל לֵב יִפְחָד.
בְּעֵת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחָד וְאוֹרְחוֹתָיו יַצְלִיחַ:
אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ:
עוֹד מִמְּזָרַח לְמַעֲרָב עוֹד לַעֲשׂוֹת צֶדֶק רַב. עַמִּי יֵעֵרַב. גּוֹיִי
יֵעֵרַב. לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה וּקְרַב עַל אוֹיְבָיו יַצְרִיחַ:
אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ:
זֵדִים מַלְכֵי אַדָּמָה יְטוּר נָפִישׁ וָקַדְמָה. מִשְׁמַע וְדוּמָה.
מִשְׁמַע וְדוּמָה. נוֹסוּ נֶגְבָּה וָיָמָּה אֲשֶׁר אֶתְכֶם יַבְרִיחַ:
אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ:
רָנּוּ כֹּל עוֹבְרֵי אוֹרַח כִּי הִנֵּה רַעֲנָן אֶזְרַח. אוֹרוֹ זָרַח. אוֹרוֹ
זָרַח. קָנֶה כַּפְתּוֹר וָפֶרַח עַל הַר צִיּוֹן יַפְרִיחַ:
אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ:

MASHBI'ACH SH'ON YAMIM

Each verse of this pizmon is broken into four parts: as each part is sung, the melody line drops a little further. This same chant continues through other pizmonim sung after this one, until it concludes with blessings based on the Hebrew months and their corresponding Zodiac signs. Though the tune is rather monotonous, its simplicity serves to highlight the cleverness and beauty of the text.

Moderately

מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים. נְטֵה עָלֵינוּ שְׁלוֹמִים; וּבְרָכוֹת מִמְּרוֹמִים. כֹּל שִׁבְעַת הַיָּמִים:

יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵנוּ. וְשַׁלְוָה עַל גְּבוּלֵנוּ; וְהַשָּׂרִים קְהָלֵינוּ. יִשְׂאַף חֵילָם צַמִּים:

וְיַעֲרוֹב חֵין עֶרְכֵּנוּ. לְךָ יי מַלְכֵּנוּ; וְגַם בָּרֵךְ תִּבָּרְכֵנוּ. כְּאַבְרָם בָּא בַּיָּמִים:

אַקְדֶּמְךָ בְּשִׁיר רַחְשִׁי. בְּמוֹצָאֵי יוֹם קָדְשִׁי; בַּשֵּׁנִי וּבַשְּׁלִישִׁי. אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים:

בְּךָ הִיא תּוֹחֲלָתֵנוּ. יְשָׁנָה עֲזָרָתֵנוּ; כְּגָאֲלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ. גְּאָלֵנוּ מֵעַמִּים:

הֲשִׁיבֵנוּ כְּמֵרִאשׁוֹן. נְצַרְתָּנוּ כְּבַת אִישׁוֹן; חִישׁ בִּיאַת נִין נַחְשׁוֹן. וּמַהֵר קֵץ הַיָּמִים:

God, who makes the tumult of the seas abate, appoint peaceful times for us and blessings from above, for each of the coming seven days of the week.

EL ELIYAHU

The concluding song of the *Motza'e Shabbat* pizmonim, sung with plenty of feeling with wishes for a *Shavu'a tov*, good week. Written by Abraham ibn Ezra. **En Kelohenu** is sung to this melody.

Moderately

Refrain

אֵל אֵלְיָהוּ. אֵל אֵלְיָהוּ. בִּזְכוּת אֵלְיָהוּ. הַנָּבִיא הָבֵא נָא:

בּוֹ יֵרְתֹם רִכְבּוֹ. נָע בַּשִּׁבִי בּוֹ. לֹא שָׁכַב לִבּוֹ. גַּם לֹא רָאָה שֵׁנָה:

רַב מַחֲלִי בְּרִאוֹת. כַּחְשִׁי וּמְשַׁנְּאוֹת. יָפוֹת וּבְרִיאוֹת. בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה:

הַשְׁקֵה צוּר מֵי רֹאשׁ. צַר עֵינָיו יִלְטוֹשׁ. יוֹם עֵינַי לְקֻדּוֹשׁ. יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֶינָה:

מָתַי תַּרְאֶה אוֹת. יֵשַׁע אֵל קוֹרְאוֹת. לָךְ וּלְךָ נוֹשְׁאוֹת. קוֹלָן וַתָּרוֹנָּה:

הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל. לִפְנֵי דַל שׁוֹאֵל. אָנָּא הָאֵל. אֵל אַבְרָהָם הַקְּרֵה נָא:

God of Elijah, send Elijah to us. I am sickened when I see my enemies fat and plump. When will you show a sign of salvation to those who call upon You in song?

PESACH

לֹא יֵחָלֵץ הָאֵל וְלֹא יָמִיר · דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְווֹלָתוֹ · צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵנוּ ·
מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ · נוֹתֵן לְאִישׁ חָסִיד כְּמִפְעָלוֹ · נוֹטֵעַ רָשָׁע רָע
בְּרִשְׁעָתוֹ · יִשְׁלַח לְקֵץ יְמִין מְשִׁיחֵנוּ · לִפְדוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ · כְּתִים יִחְיֶה
אֵל כְּרוֹב חַסְדּוֹ · בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ · אֶחָד שֵׁלִישׁ עֶשְׂרֵה לְעִקָּרִים · הוֹא הֵס
יוֹדֵעַ רַת אֵל וְהוֹרָתוֹ · תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת וְנָבוּאָתוֹ · בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ ·

והולכים לבתיהם לשלום · ואין אומרים קדוש עד שתשכון

סימן לסדר של פסח

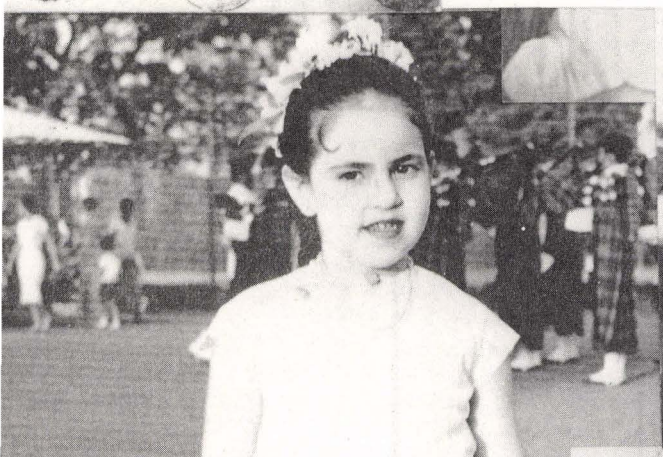
פשש עשרה מלות ועיקרם אלו הבאות לפנינו בגלל כדר של פסח כצחות רב

קדש — ורחץ

אינגרא איל כאזו די רני אי דירא קרוש — לאכארא לאס מאנוס אי נו דירא ברכה

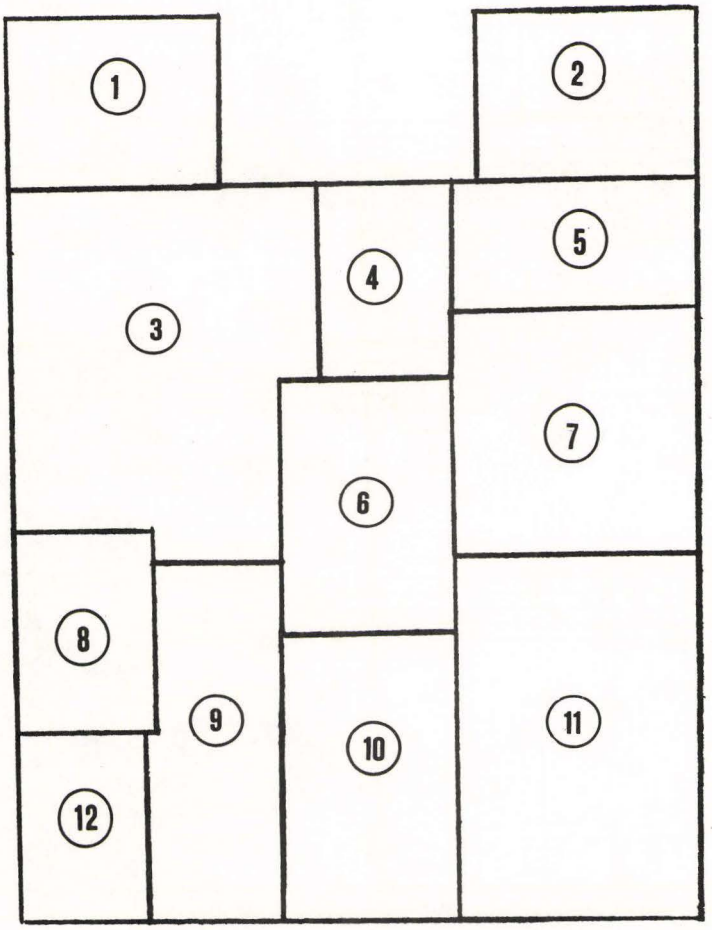

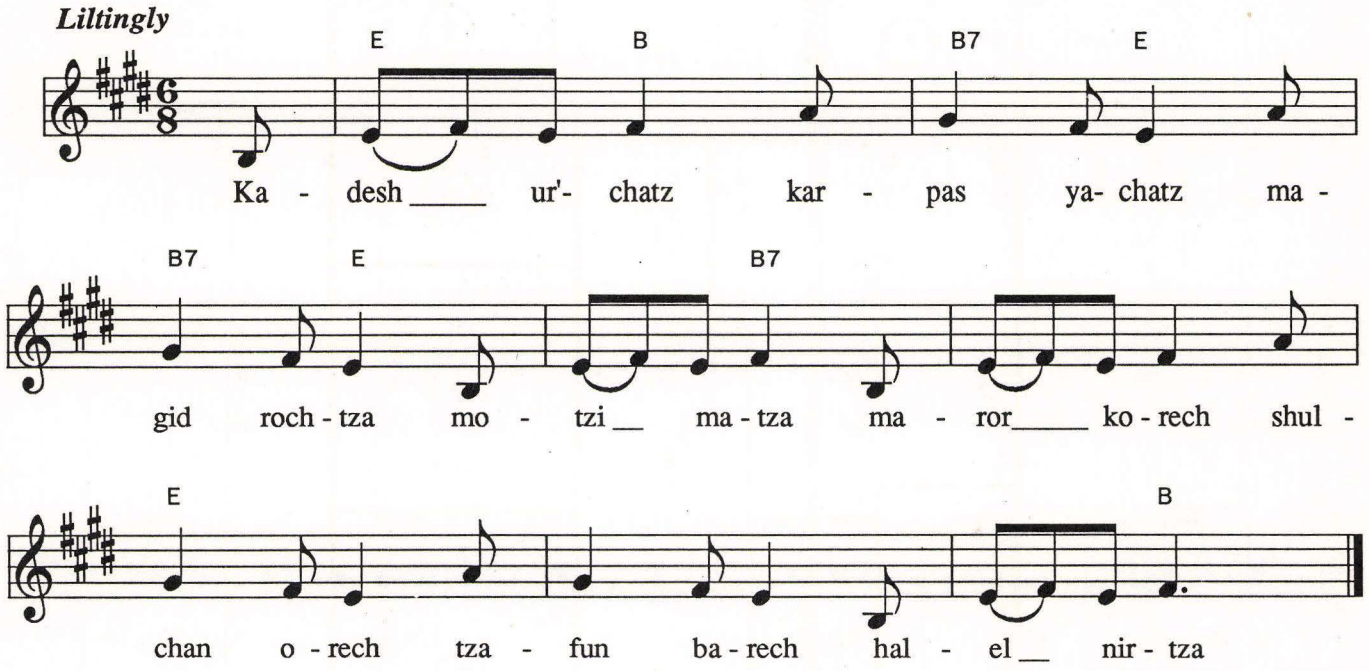

1. Letter from 1889 appointing Eliahu Yosef Musleah collection officer of the Holy Land Academy of Rabbi Meir Baal Haness in Tiberias, Israel.
2. Page from a Passover haggadah.
3. My sister Flora in a Burmese costume.
4. Flora at the well in Mudhupur.
5. Shoshana, a weekly Hebrew-Arabic newspaper, from July, 1901.
6. My father at the age of three, before his hair had been cut for the first time.
7. My father officiating at a wedding in Calcutta. A tallit is traditionally draped over the bride and groom.
8. My great-aunt Ramah, 1942.
9. My daughter Shira in her Indian dress.
10. My father at the age of 12, dressed in the bar-mitzvah outfit his Uncle Elias wore.
11. My great-grandfather, Elias Saleh Moses, 1925.
12. My great-aunt Seemah with her husband, Charlie.

KADESH UR'CHATZ

The order of the seder, sung twice for emphasis. Because the first language of so many Calcutta Jews was Arabic, each paragraph in the haggadah was followed by an Arabic translation that was often chanted as well.

The order of the seder: Bless the wine; wash hands; bless and eat the greens; break the middle matza and set it aside; tell the story of the exodus; wash hands with the blessing; say the usual blessing over the bread; bless and eat the matza; bless and eat the bitter herbs; eat the Hillel sandwich of matza and maror; enjoy the meal; find the afikomen and eat it; say the grace after the meal; say the Hallel; conclude the service.

קַדֵּשׁ
וּרְחַץ
כַּרְפַּס
יַחַץ
מַגִּיד
רָחְצָה
מוֹצִיא מַצָּה
מָרוֹר
כּוֹרֵךְ
שֻׁלְחָן עוֹרֵךְ
צָפוּן
בָּרֵךְ
הַלֵּל
נִרְצָה

HA LACHMA ANYA

The custom in Calcutta homes was for each person to stand, put one hand on the matza, and tap everyone else's hand lightly during the singing of **Ha Lachma**. A good children's game.

Lively

הָא לַחְמָא עַנְיָא
דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם
כָּל דִּכְפִין ייֵתֵי וְיֵכוֹל
כָּל דְּצָרִיךְ ייֵתֵי וְיִפְסַח
הַשַּׁתָּא הָכָא
לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל
הַשַּׁתָּא הָכָא
עַבְדֵי
לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל
בְּנֵי חוֹרִין

This is the bread of affliction which our ancestors ate in the land of Egypt. Whoever is hungry – let him come and eat. Whoever is needy – let him celebrate Passover. Now we are here; next year, may we be in the land of Israel. Now we are slaves; next year, may we be free.

MA NISHTANA

The order of the verses varies from the Ashkenazic version, which more closely follows the order described in the Mishnah. The Sephardic version follows this order: Why do we dip twice? Why do we eat matza? Why do we eat maror? Why do we recline? It begins with dipping because the paragraph in the Mishnah just before the discussion of the Four Questions deals with dipping. In addition, dipping precedes matza chronologically as the first thing that is different during the seder.

Lively

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה
מִכָּל הַלֵּילוֹת
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אֵין אֲנַחְנוּ מְטַבְּלִין אֲפִילוּ פַּעַם אַחַת
וְהַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אֲנַחְנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ אוֹ מַצָּה
וְהַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אֲנַחְנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת
וְהַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת
אֲנַחְנוּ אוֹכְלִין וְשׁוֹתִין
בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין
וְהַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין

Why is this night different from all other nights? On all other nights, we do not dip at all; on this night, we dip twice. On all other nights, we may eat leavened products and matza; on this night, we eat only matza. On all other nights, we may eat all kinds of vegetables; on this night, we eat only bitter herbs. On all other nights, we eat either sitting or reclining; on this night, we all recline.

EMUNIM

Emunim is one of several pizmonim of praise interspersed in the Haggadah. It is sung in acclaim of the Paschal lamb eaten in Temple times, and should immediately follow the paragraph describing the Pascal lamb. However, so that the essential ingredients of the seder are not separated, **Emunim** is carried over until after the paragraph beginning *b'chol dor vador:* in every generation we must view ourselves as if we came out of Egypt. Each member of the family takes a turn leading one of the verses; everyone joins in the chorus. The text reproduced here is from the Antologia De Liturgia Judeo- Espanola by Isaac Levy. The Calcutta version is slightly different.

Allegro moderato

אֱמוּנִים עִרְכוּ שֶׁבַח
לָאֵל וְטִבְחוּ טֶבַח
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח
פֶּסַח הוּא לַאדֹנָי

הָרִימוּ קוֹל שִׁירִים
שִׁמְרוּ בְּלֵיל־שִׁמּוּרִים
עַל־מַצּוֹת וּמְרוֹרִים
אִכְלוּ וּשְׁתוּ יֵינַי

רִאשׁוֹן לְכָל־רִאשׁוֹנִים
וְאַחֲרוֹן לְכָל־אַחֲרוֹנִים
מִיָּד כָּל־מְעַנִּים
הִצִּיל אֶת־בָּנָי

נְסֵי־אֵל זָכַרְתִּי
וַחֲסָדָיו סִפַּרְתִּי
עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי גָדוֹל אֲדֹנָי

כְּכוֹכְבֵי־שָׁמַיִם
יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם
יָצְאוּ מִמִּצְרַיִם
כְּל צְבָאוֹת אֲדֹנָי

הִנְחִיל תּוֹרָתוֹ
לְעַמּוֹ וַעֲדָתוֹ
שׁוֹמְרֵי־מִצְוָתוֹ
אֲשֶׁר צִוָּה אֲדֹנָי

נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ
וַעֲצוּמִים נְסֶיךָ
יֹאמְרוּ כָּל־חוֹסֶיךָ
טוֹב לַחֲסוֹת בַּאדֹנָי

Faithful ones, praise God, and sacrifice the Passover offering. Lift up your voices in song on Passover night, as you eat matza and maror, as you eat, and drink wine. I have remembered God's miracles, and told of his kindnesses. Now I know that God is great. As the stars of the heavens, Menasseh and Ephraim went out of Egypt, the army of God. Your deeds are wondrous, oh God. It is good to trust in God.

SHIR CHADASH

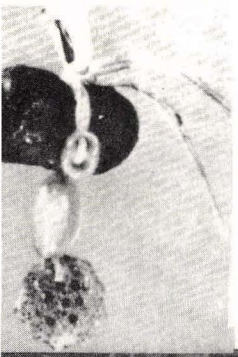
A pizmon sung on *Shabbat Shira* and the seventh day of Passover both at home and before the song of Moses at the Red Sea is chanted in the Torah portion. The repeating chorus, common to most pizmonim, borrows the first words of Moses's song: *Az yashir Moshe.* Though the pizmon uses a biblical motif, its prayer is for a messianic age.

שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁיר וְשֵׁם אֵל אַקְדִּישׁ בַּעֲדַת אֲרִיאֵל ; אָז יָשִׁיר
מֹשֶׁה יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי :
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי :
מַה נִכְסְפָה כָלְתָה נַפְשִׁי לְשָׁכוֹן בְּחַצְרוֹת בֵּית קָדְשִׁי ;
לְהַקְרִיב בּוֹ לֶחֶם אִישֵׁי רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיי :
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי :
וַאֲרַנֵּן לוֹ בְּרוֹב גִּילָה וּבְרוֹב חֶדְוָה וְצָהֳלָה ; שֶׁבַח וּתְהִלָּה
הַלְלוּיָה הַלְלוּ עַבְדֵי יי :
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי :
אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא יַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה ; וְהוּא יִהְיֶה לָנוּ
עֶזְרָה נְדִבוֹת פִּי רְצֵה יי :
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי :
לָנוּ יִשְׁלַח מְשִׁיחֵנוּ בִּמְהֵרָה יָבוֹא אֵלֵינוּ ; וְיַעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ
לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יי :
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי :

I will sing a new song and sanctify the name of God, as did Moses and the Israelites when they sang this song to the Lord. How my soul yearns to dwell in the courts of the Temple. I will call to God, and He will save us from all trouble. The Messiah will lead us up to our land.

SUKKOT & SIMCHAT TORAH

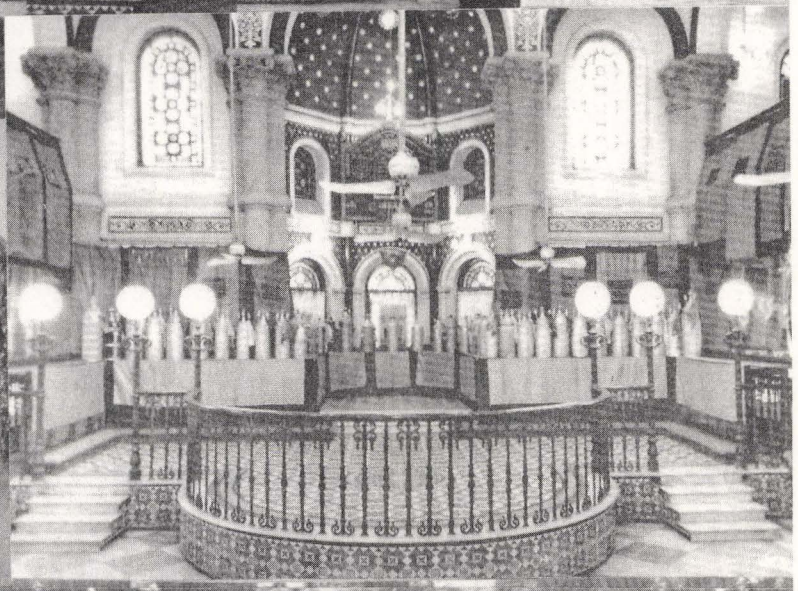

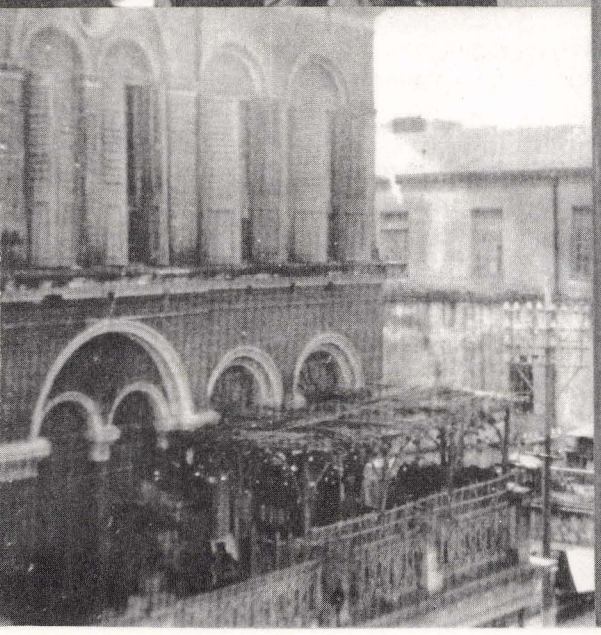

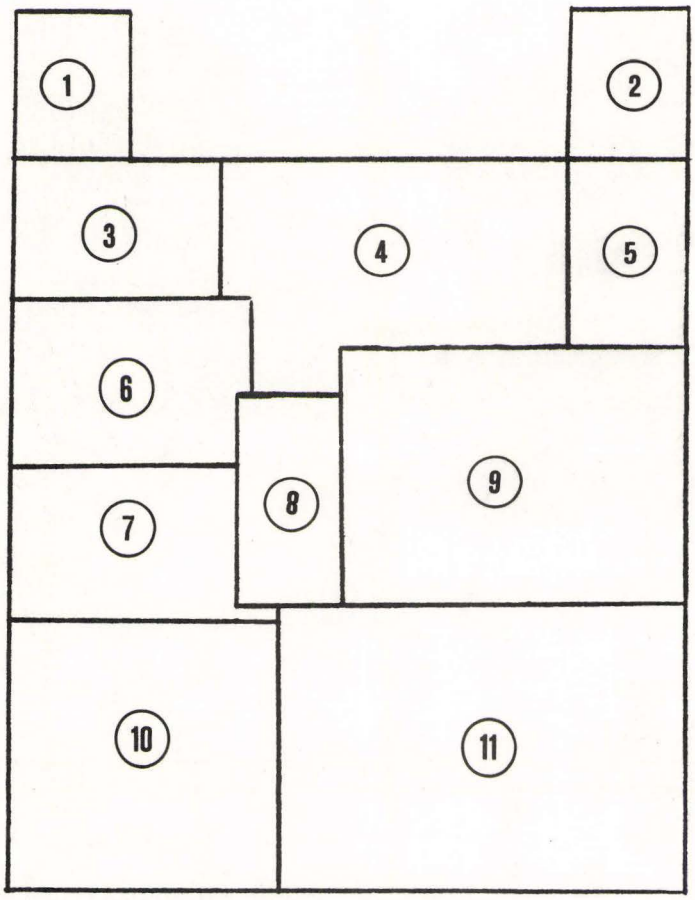

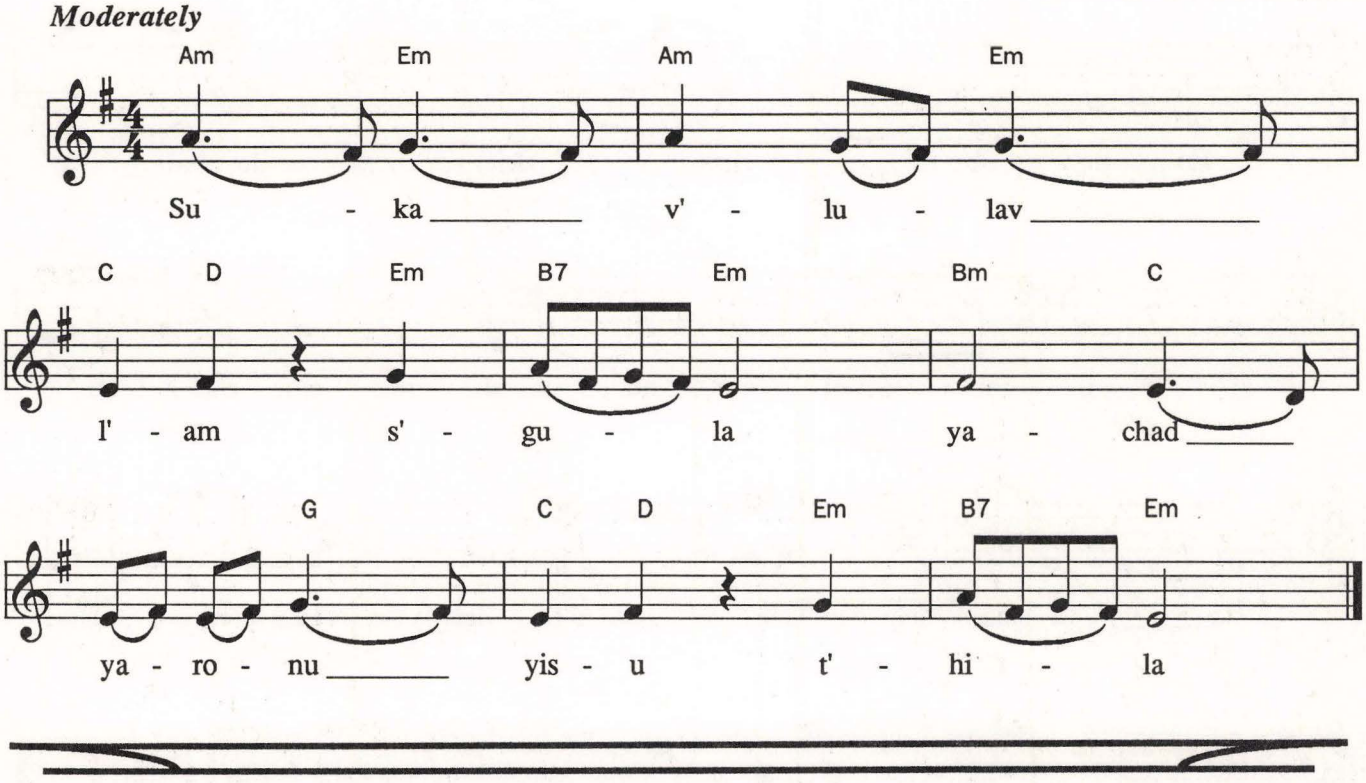

1. Afsa and Dahash, charms against the evil eye.
2. A "hamsa," or "yad," representing the hand of God, a charm symbolizing divine protection.
3. Processional on Simchat Torah at the Maghen David Synagogue.
4. Interior of the Maghen David Synagogue. The tebah, or reader's platform, is in the center of the sanctuary.
5. Musleah family residence, 11 Bowbazaar Street.
6 & 7. Reading special prayers in the sukkah on Hoshanah Rabbah, 1949.
8. Torah scrolls. The cloths draped over the cases were used to cover the scroll between portions.
9. Torahs on display on Simchat Torah at the Maghen David Synagogue.
10. Sukkah on the verandah.
11. Great-uncle Elias having a cup of tea in the sukkah.

SUKA V'LULAV

In the corner of the sukkah, a chair is reserved for a different guest each night: Abraham, Isaac, Jacob, Moses, Aaron, Joseph, David. Special pizmonim are chanted in honor of each guest. This pizmon alludes to the three branches of the myrtle as the three patriarchs; the two branches of the willow as Moses and Aaron; the *lulav* as Joseph, and the *etrog* as David.

סֻכָּה וְלוּלָב לְעַם סְגֻלָּה יַחַד יָרוֹנוּ יִשְׂאוּ תְּהִלָּה:

אֵל מִמִּצְרַיִם גְּאָלָנוּ. דִּבְרוֹת קָדְשׁוֹ הִשְׁמִיעָנוּ. עֲנָנִי כָּבוֹד הִקִּיפָנוּ. לְאַרְבַּע רוּחוֹת מַטָּה וּמַעְלָה: סֻכָּה...

נוֹעַם דְּרָכָיו לָנוּ הוֹדִיעַ. מִזִּיו הֲדָרוֹ לָנוּ הוֹפִיעַ. דַּעַת יוֹם לְיוֹם אוֹמֵר יַבִּיעַ. דַּעַת יְחֻוָּה לַיְלָה לְלַיְלָה: סֻכָּה...

יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּצֵל סֻכָּתוֹ. יְסְתּוֹפֵף יֻחֶסֶּה תַּחַת אֶבְרָתוֹ. הַשֵּׁם כְּכְתָבוֹ וְכִקְרִיאָתוֹ. כְּמִסְפַּר סֻכָּה מִסְפָּרוֹ עָלָה: סֻכָּה...

מֶה עָצְמוּ רָזֵי לוּלָב וּמִינָיו. וְלִי מַה יָּקְרוּ מְאֹד עִנְיָנָיו. אַשְׁרֵי טְהוֹר לֵב הַשָּׁם רַעְיוֹנָיו. לְסוֹד מִצְוָתוֹ הַמְעוּלָה: סֻכָּה...

שֵׁם בֵּן אַרְבַּע בְּלוּלָב חוֹנֶה. בְּמִלּוּי הֵהי"ן בִּפְרָטָיו תִּמְנֶה. נוֹכַח הַלּוּלָב לִשְׁדְרָה תִּפְנֶה. סְבִיבָיו מִינָיו גּוֹרָן עֲגוּלָה: סֻכָּה...

הֲדַס רוֹמֵז לִשְׁלֹשָׁה אָבוֹת מֹשֶׁה אַהֲרֹן בַּדֵּי עֲרָבוֹת. יוֹסֵף לַלּוּלָב חֻמְדַּת לְבָבוֹת. דָּוִד לָאֶתְרוֹג כַּלָּה כְּלוּלָה: סֻכָּה...

חוֹתָם תְּעוּדָה תַּתִּיר לְבִנְךָ. זֵבֶד טוֹב תְּזַבּוּד לְעַם לְךָ. קוֹרֵא וּמְיַחֵל לִישׁוּעָתֶךָ. יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בְּפִינוּ סֶלָה: סֻכָּה...

Sukkah and lulav for a singular people—together let us celebrate. Let Israel be happy in the shade of the sukkah, in the shelter of God's presence. How striking is the mystical meaning of the lulav and all its parts. Those who fulfill and understand this mitzvah are happy.

EN DE B'ER

This pizmon overflows with images of God's goodness: He is a bottomless well, a fortress, a shelter, a shield, a full cup. Interestingly, the author has transformed the first three words, an unusual phrase found only in Isaiah, chapter 40. There, *b'er* is spelled with an *ayin* instead of an *aleph*, and refers to the figurative burning of Lebanon, the nothingness of the material world in the presence of God. The meaning of the phrase changes drastically when *b'er* is spelled with an *aleph*, meaning a well.

Moderately with feeling

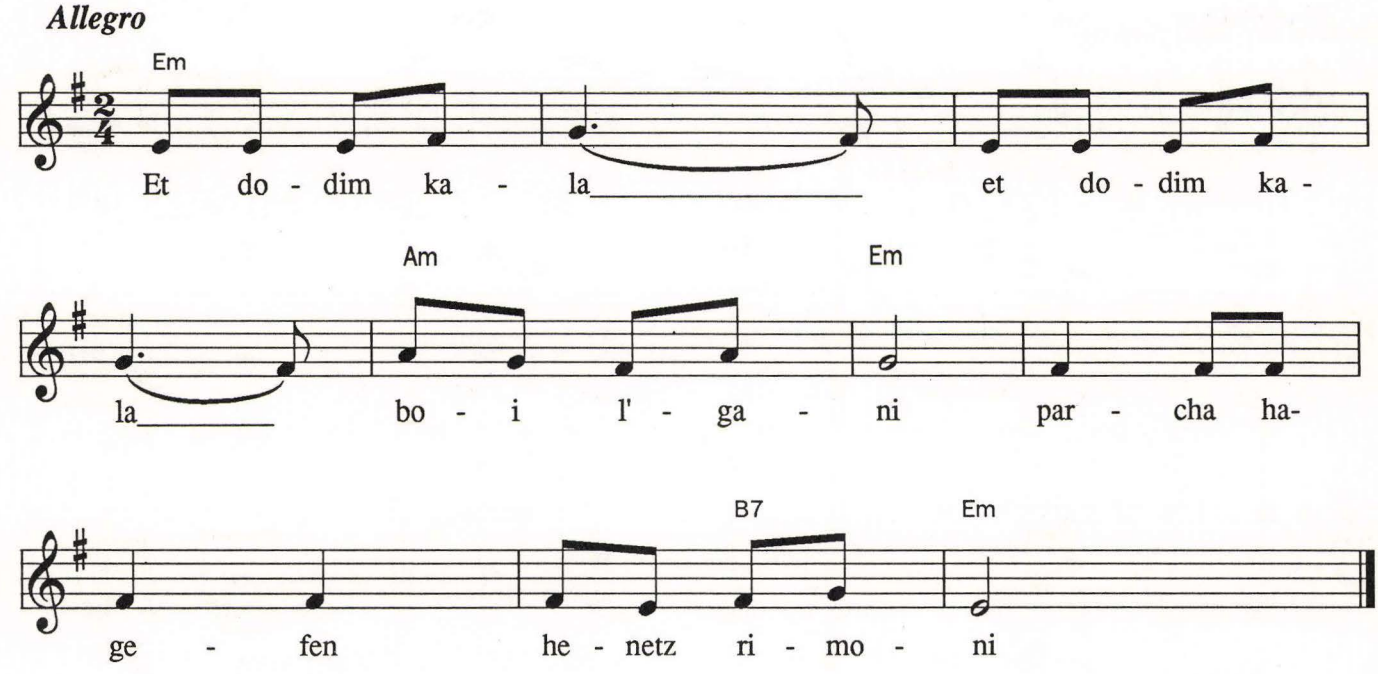

אֵין דֵּי בְּאֵר חַסְדֵּי יי עוּזִּי וּמָעוּזִּי וּמְנוֹסִי מְנַת חֶלְקִי כּוֹסִי:
אֲהַלֵּל לָךְ אֵל אֲהַלֵּלְךָ יוֹם וָלַיִל חַנּוּן נֶאֱמָן רַחֲמָן בְּכָל זְמַן:
לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתֶךָ וְחַסְדְּךָ עִמְּדִי אֵל מָגֵן בַּעֲדִי:
אֲהַלֵּל...
יָהּ יי צְבָאוֹת הַצִּילֵנִי מִגְּלוּתִי פְּדֵנִי הָאִירָה אֶת עֵינַי:
אֲהַלֵּל...
הֱיֵה סִתְרִי אַתָּה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי וְאַל תְּאַחַר עָתָּה וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: אֲהַלֵּל...
וְאַל תֵּפֶן חַטֹּאתַי וְכוֹבֶד מַעֲלַי וֶאֱמוֹר דַּי לְצָרוֹתַי צוּרִי וְגוֹאֲלִי: אֲהַלֵּל...
חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר כִּי יַהֵל מְאִירַת עֵינַיִם לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל: אֲהַלֵּל...
חָזָק מְאֹד רְאֵה בְּדַחַק הַשָּׁעָה וּשְׁלַח מְשָׁם רוֹעֶה מַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: אֲהַלֵּל...

God's graciousness is a limitless well. He is my fortress, my shelter, my portion and my full cup. I will praise you, God, morning and night; You are gracious, faithful and merciful always. God of strength, be mindful of the unsettled times and shepherd us to safety.

ET DODIM KALA

A song of love, ostensibly between God and Israel, but also a strong statement about human love. Many of the words are borrowed from the Song of Songs. The last few words of the song are especially emphasized: *im eshkachech, tishkach y'mini*— if I forget you, let my right hand forget its cunning.

עֵת דּוֹדִים כַּלָּה עֵת דּוֹדִים כַּלָּה בוֹאִי לְגַנִּי פָּרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵץ רִמּוֹנִי:
חָלַף הַגֶּשֶׁם חָלַף הַגֶּשֶׁם הַסְּתָיו עָבַר קוֹמִי רַעְיָתִי הַחֵשֶׁק גָּבַר. נֶצֶא הַשָּׂדֶה נָצָא הַשָּׂדֶה נָלִין בַּמִּדְבָּר שָׁם אֶתֵּן דּוֹדִי לָךְ מַחְמָד עֵינִי: עֵת...
יָפִית וְנָעַמְתְּ יָפִית וְנָעַמְתְּ כַּשֶּׁלֶג שִׁנֵּךְ דִּבַּשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ. צְאִי נָא וּרְאִי צְאִי נָא וּרְאִי בְּעִקְבֵי צֹאנֵךְ שָׁם אַקְרִיב קָרְבָּן נָסַכְתִּי יֵינִי: עֵת...
יָרַדְתִּי חֶבְרָה יָרַדְתִּי חֶבְרָה לִרְעוֹת בַּגַּנִּים לִרְאוֹת אֶת יוֹפִיךְ עֵינַיִךְ יוֹנִים. שִׁפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה שִׁפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה כְּמוֹ חוּט שָׁנִים בְּתוֹךְ עִיר צִיּוֹן קוֹמִי רַעְנִי: עֵת...
מַיִם רַבִּים לֹא מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת אַהֲבָתֵךְ לַיְלָה לֹא תִּשְׁבּוֹת.מִיּוֹם נְדוּדֵךְ מִיּוֹם נְדוּדֵךְ נָשָׂאתִי רִיבוֹת אִם אֶשְׁכָּחֵךְ תִּשְׁכַּח יְמִינִי: עֵת...

It is the season of love, my bride. Come into my garden, for the vine has blossomed, the pomegranate has flowered. Tumultuous water cannot squelch my love for you, nor can the darkness of night. Since the day you left I have borne much strife. If I forget you, let my right hand forget its cunning.

HA'EL HA'IRA

Though this dialogue between God and Israel is officially categorized as a Sukkot pizmon, it became a favorite in my family for all occasions. Its complex puns, repeating rhymes and alliteration make it fun to sing.

Wake up, God, and look! The enemy boasts over a downtrodden people. He has broken down fences—with no one to witness.

הָאֵל הָעִירָה וּרְאֵה. צַר עַל עַם שָׁפֵל יִגְאֶה. פּוֹרֵץ גָּדֵר חֻדָּר
עֶדֶר הַנִּלְאֶה. נָע בַּמִּדְבָּר נִשְׁבָּר בַּבָּר אֵין רוֹאֶה אֵין רוֹאֶה:

Y'DIDI RO'I

This poem by Israel Najara likens God to a shepherd, and Israel to His flock. Each verse contains an allusion to a biblical shepherd, such as Abel, or Jacob, and ends with the word *tzon*, sheep. Acrostic: Yisrael Chazak.

Allegro moderato

My beloved, my shepherd, tell me, with whom did you leave the remnants of the flock? Gather your scattered again, for they are descendants of Your beloved people. As Jacob instructed Joseph: "See if it is well with your brothers, and well with the sheep."

יְדִידִי רוֹעִי מְקִימִי מִמִּרְמַס אֲנָשֵׁי לָצוֹן
הַגִּידָה לִי אַתָּה עַל מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט הַצֹּאן:

שׁוּב לֶאֱסוֹף נִדָּחֶיךָ כִּי הֵם זֶרַע אֲהוּבֶיךָ. וּרְאֵה אֶת שְׁלוֹם
אַחֶיךָ וְגַם אֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן: הַגִּידָה...

YISRAEL AM EL

Two poems by the same author, Israel Najara, share the same melody and theme: Israel and nature have a common Creator and destiny. Both are eternal entities in the hands of God. My father tells the story that one Sukkot, just as he was singing the words of this pizmon, *yotzer or bahir*—Creator of bright light— he saw the moon rising above the sukkah.

Israel, God's people, how fortunate you are that God has placed His dwelling amidst you. Israel has spent a long time in exile, but God will return us from dispersion and spread the canopy of His shrine.
Creator of bright light! My lips declare Your glory. The celestial bodies on high; earth down below—and amidst them, living beings to delight in them.

יִשְׂרָאֵל עַם אֵל אַשְׁרֵיכֶם. יִשְׂרָאֵל עַם אֵל אַשְׁרֵיכֶם. כִּי בָכֶם
שָׁם אֵל מִשְׁכָּנוֹ

כִּי בָכֶם שָׁם אֵל מִשְׁכָּנוֹ:
שׁוּב יָשִׁיב כְּאָז. שְׁבוּתְכֶם שׁוּב יָשִׁיב כְּאָז שְׁבוּתְכֶם. וְיִטַּע
אָהֳלֵי אַפָּדְנוֹ

וְיִטַּע אָהֳלֵי אַפָּדְנוֹ:
רוֹהִים וְנוֹהִים מַה לָּכֶם בְּגָלוּת אָרֵךְ זְמַנּוֹ:
אֵל נָם כָּל נוֹגֵעַ בָּכֶם. אֵל נָם כָּל נוֹגֵעַ בָּכֶם. נוֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ
נוֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ:

יוֹצֵר אוֹר בָּהִיר לֹא נֶעְתָּם. יוֹצֵר אוֹר בָּהִיר לֹא נֶעְתָּם. שִׂפָתַי
הוֹדְךָ יְנַאֲמוּ

MELECH HAM'FO'AR

The reference in this pizmon to the Temple as a place of glory and splendor made it an appropriate song to be chanted at the dedication of Calcutta's Maghen David Synagogue in 1884. The melody is similar to **Ha'el Ha'ira.**

מֶלֶךְ הַמְּפוֹאָר בְּרוֹם הוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ
הוּא יִשְׁתַּבַּח יִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

שִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת אֲהוֹדֶהוּ. כִּי רַב מַחֲנֵהוּ. מַה מְּאֹד נִפְלָאִים
מַעֲשֵׂהוּ. אֵלִי וְאַנְוֵהוּ. יְהֹוָה צוּרִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ. כִּי טוֹבִים
דּוֹדֶהוּ. וּשְׁלַח לִי אֶת אֵלְיָהוּ. כִּי יוֹם בְּשׂוֹרָה הוּא:
הוּא יִשְׁתַּבַּח יִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

Glorious king on the heights of beauty, there is none like Him. I will offer songs and praises to Him, for He is everywhere and His works are wondrous. God will raise us up to our Temple, the place of glory and splendor.

MERIM L'ROSHI

The melody of **Merim L'roshi** is strikingly similar to a popular Sephardic melody for **Ki Eshm'ra Shabat.** It is a prayer for the rebuilding of the Temple and the destruction of Israel's enemies. **Merim L'roshi** was chanted at the groundbreaking ceremonies of the Maghen David Synagogue in 1882.

God who lifts up my head in dignity, grant me freedom of spirit. My redeemer, rebuild the Temple, my perfect glory, the source of my happiness.

מֵרִים לְרֹאשִׁי שְׁלַח לַחָפְשִׁי יְדִידוּת נַפְשִׁי הוֹצִיא לַרְוָיָה:
אָנָּא גּוֹאֲלִי בְּנֵה הֵיכָלִי מִשְׁכַּן זְבוּלִי הַדְרַת כְּלִילִי. וְשִׂמְחַת
גִּילִי בְּנֵה הֵיכָלִי:

רִיבָה אֶת רִיבִי צוּרִי מִשְׂגַּבִּי. נְקֹם לְאוֹיְבִי מַכָּה
טְרִיָּה: אָנָּא...

דְּמָעַי כָּלוּ עֵינַי וְכָלוּ. מְיַחֵל כַּלּוּ לְךָ דּוּמִיָּה: אָנָּא...

כְּלָבִיא יָקוּם מְשַׂנְאַי יָקוּם. יֶאֱסוֹף כָּל הַיְקוּם בְּיַד
נְטוּיָה: אָנָּא...

TZUR RAM

If you're looking for a pizmon to sing with a vengeance about vengeance, this is it. The chorus uses the future tense emphatically to make its point: the descendant of David will come, will destroy, will cut off every enemy of Israel. This pizmon was written by Hakham Saleh Musleah, rabbi and *Nasi* of Baghdad in the late 1700s.

צוּר רָם עַל כָּל רָמִים. הַצֵּל עַם תָּמִים. מִיַּד אַנְשֵׁי דָמִים.
הוֹמִים כַּיַּמִּים:

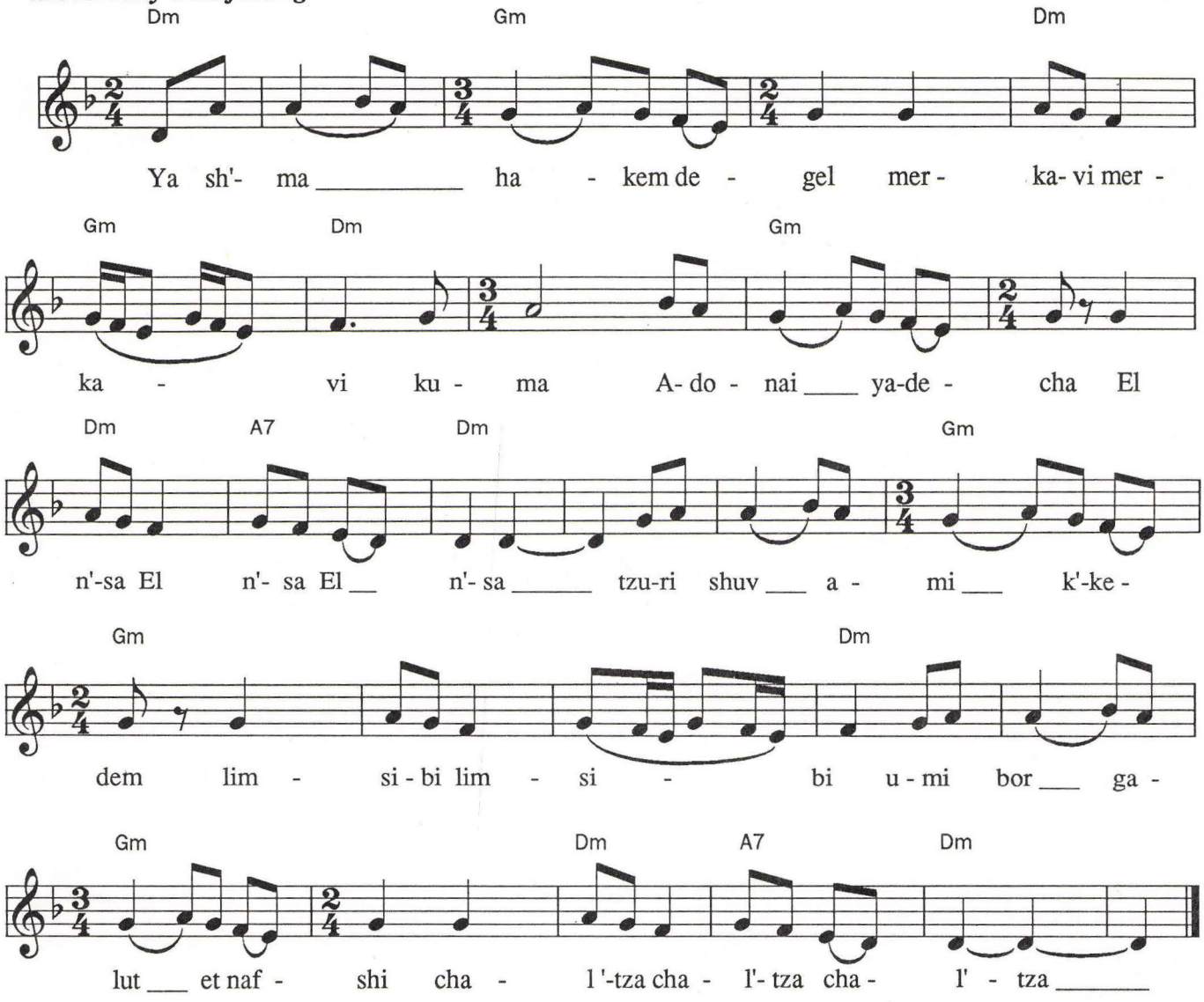
בֶּן דָּוִד יָבוֹא יַשְׁמִיד יַכְרִית אֶת כָּל גּוֹי גּוֹי.
כָּל עוֹשֵׂה זָדוֹן. יֵדַע יֵשׁ אָדוֹן.
אֶתְעַלְסָה בְּגִיל בְּגִיל תָּמִיד כָּל הַיָּמִים:
אֲחַלֶּה אֶת צוּרִי. יְרַפֵּא לְצִירִי. יְקַבּוֹץ אֶת פְּזוּרִי. מִיַּד צוֹרְרִי:
בֶּן דָּוִד יָבוֹא...
לְךָ אָמַר לִבִּי. עַד אָנָה אוֹיְבִי. יִלְחוֹךְ אֶת סְבִיבִי. יֹאכַל כָּל טוּבִי: בֶּן דָּוִד יָבוֹא...
חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי. צוּר יְשׁוּעָתִי. הַבֵּט לְצָרָתִי. וּמְחֵה צָרָתִי:
בֶּן דָּוִד יָבוֹא...

Rock who is exalted above all! Save an innocent people from its bloodthirsty enemies. May the descendant of David come, destroy, and cut off every nation. Everyone who deals maliciously shall know that God is the master. Then shall we rejoice all our days.

YA SH'MA

Simchat Torah is probably the most joyous time for the singing of pizmonim, as the Torah scrolls are paraded around the synagogue. A special wooden platform was constructed outside the Ark room at the Maghen David Synagogue so that each Torah could be displayed in its magnificent silver casing. At one time the synagogue had 75 Torahs. It was customary to kiss each Torah after the service: this ritual was called *Zoor*.

Moderately with feeling

יְהֹ שְׁמַע הָקֵם דֶּגֶל מֶרְכָּבִי מֶרְכָּבִי. קוּמָה יי יָדֶיךָ אֵל נְשָׁא
אֵל נְשָׂא אֵל נְשָׂא:
צוּרִי שׁוּב עַמִּי כְּקֶדֶם לְמִסְבִּי לְמִסְבִּי. וּמִבּוֹר גָּלוּת אֶת נַפְשִׁי
חַלְצָה חַלְצָה חַלְצָה:
חִישׁ וּשְׁלַח לִי אֶת אֵלִיָּה הַנָּבִיא הַנָּבִיא. עִמּוֹ יָבֹא מְשִׁיחֵנוּ
בִּמְרוּצָה בִּמְרוּצָה בִּמְרוּצָה:
קַבֵּץ עַמְּךָ הַפְּזוּרִים בַּשְּׁבִי בַּשְּׁבִי. חִישׁ תְּבִיאֵם מִמַּעֲרַב
מִמּוֹצָא מִמּוֹצָא מִמּוֹצָא:
בֵּין נִיבִי וְחִישׁ נָא חַזֵּק לְבָבִי לְבָבִי. בָּרְכֵנִי וּבְעֵינֶיךָ חֵן אֶמְצָא
חֵן אֶמְצָא חֵן אֶמְצָא:

God who answers prayer, set up the ensign of my chariot. Arise, Lord, lift up Your hand. My rock, return my people as of old. From the pit of exile, deliver me. Swiftly, send Elijah. With him will come our messiah, with breathless speed.

MI VAMI

The poet's anguished cry at his exile is translated into a passionate call for revenge over Israel's enemies. This pizmon is sung directly following **Ya Sh'ma.**

Allegro moderato

מִי וָמִי בִּלְתְּךָ יוֹצֵר. רַחוּם חַנּוּן גָּלוּתֵנוּ קַצֵּר:
מֵעוֹלָם חֵי נָסַכְתָּ מֵרֹאשׁ. אֵל מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. וּמִיַּד
קָמֵינוּ דָּמֵנוּ תִּדְרוֹשׁ. דָּמָם יִנְהַר מֵעַל גֶּשֶׁר: וָמִי...
אַתָּה הוּא אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בָּךְ בָּטַחְנוּ וַתּוֹשִׁיעֵנוּ. יֵי חָנֵּנוּ לְךָ
קִוִּינוּ. בֹּא יָבוֹא נָא קוֹל מְבַשֵּׂר: וָמִי...
יִשָּׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה. קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל תְּעוּדָה. וְלִירוּשָׁלַיִם
יְקָרָה חֲמוּדָה. בֹּא יָבוֹא נָא קַל כַּנֶּשֶׁר: וָמִי...
רְאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם. כֹּהֲנִים וּלְוִיִּים עַל דּוּכָנָם. וְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל יָשׁוּבוּ לְאֵיתָנָם. כָּבוֹד וּגְדֻלָּה וָעֹשֶׁר: וָמִי...

Who is it but our Creator? Merciful God, gracious God, shorten our dispersion. Let the blood of our enemies flow as a river over a bridge. You are our father, our king. We have trusted in You and You have saved us. In the streets of Jerusalem, let there be heard the sound of joy and good tidings.

L'MA'ANCHA V'LO LANU

L'ma'ancha follows the melodically - similar **Mi Vami**, but its theme is more hopeful.

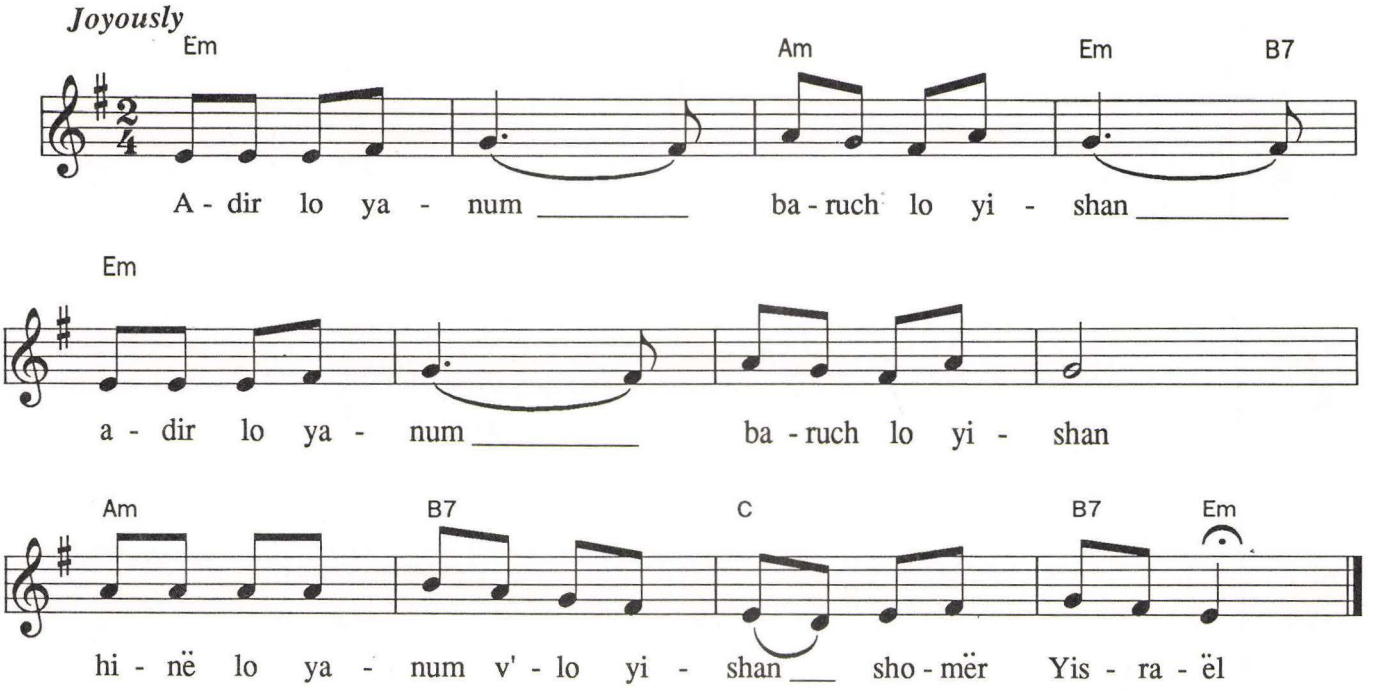

לְמַעַנְךָ וְלֹא לָנוּ. וּלְשׁוֹכְבֵי מְעָרָה:
בְּנֵה נָא צִבְי תִּפְאָרָה. יְרוּשָׁלַיִם הַיְקָרָה. בִּזְכוּת תּוֹרָה
הַיְשָׁרָה. דִּבְּרוֹת עֲשָׂרָה: לְמַעַנְךָ...

Do it for Your own sake, and for the patriarchs who dwell in the Cave of Machpelah—not for our sakes. Build our beautiful city, Jerusalem.

ADIR LO YANUM

During the *hakafot*, or circuits around the *tebah* (*bimah*) of the synagogue on Simchat Torah, it was easiest to remember pizmonim that followed an alphabetical progression, as do **Adir Lo Yanum** and **Hal'luya.**

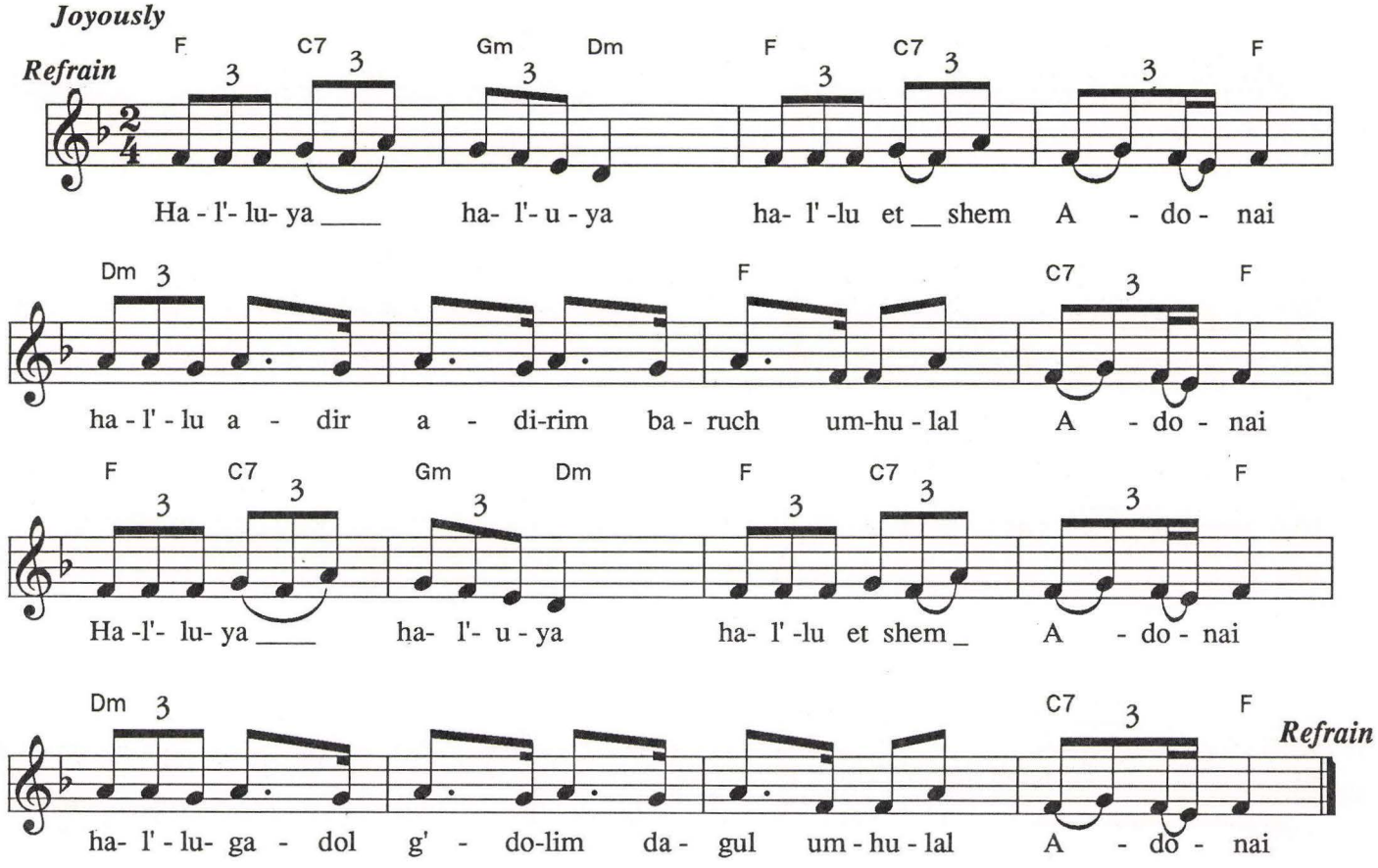
אַדִּיר לֹא יָנוּם בָּרוּךְ לֹא יִישָׁן
הַגָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

גָּדוֹל לֹא יָנוּם דָּגוּל לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
הָדוּר לֹא יָנוּם וָתִיק לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
זַכַּאי לֹא יָנוּם חָנוּן לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
טָהוֹר לֹא יָנוּם יָחִיד לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
כַּבִּיר לֹא יָנוּם לַעַד לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
מֶלֶךְ לֹא יָנוּם נוֹרָא לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
סוֹמֵךְ לֹא יָנוּם עוֹזֵר לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
פּוֹדֶה לֹא יָנוּם צַדִּיק לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
קָדוֹשׁ לֹא יָנוּם רַחוּם לֹא יִישָׁן. הַגָּה...
שׁוֹמֵר לֹא יָנוּם תּוֹמֵךְ לֹא יִישָׁן. הַגָּה...

The Mighty One does not slumber, the Blessed One does not sleep. The Great One does not slumber, the Unique One does not sleep. The Guardian of Israel neither slumbers nor sleeps.

HAL'LUYA

The Halel is sung responsively; the leader sings one part of each verse; everyone else responds. The same tune is used for every paragraph of the Halel. As a child, I couldn't remember which parts of the melody went up and down, so I used arrows in my haggadah to remind me. I still use that same haggadah today.

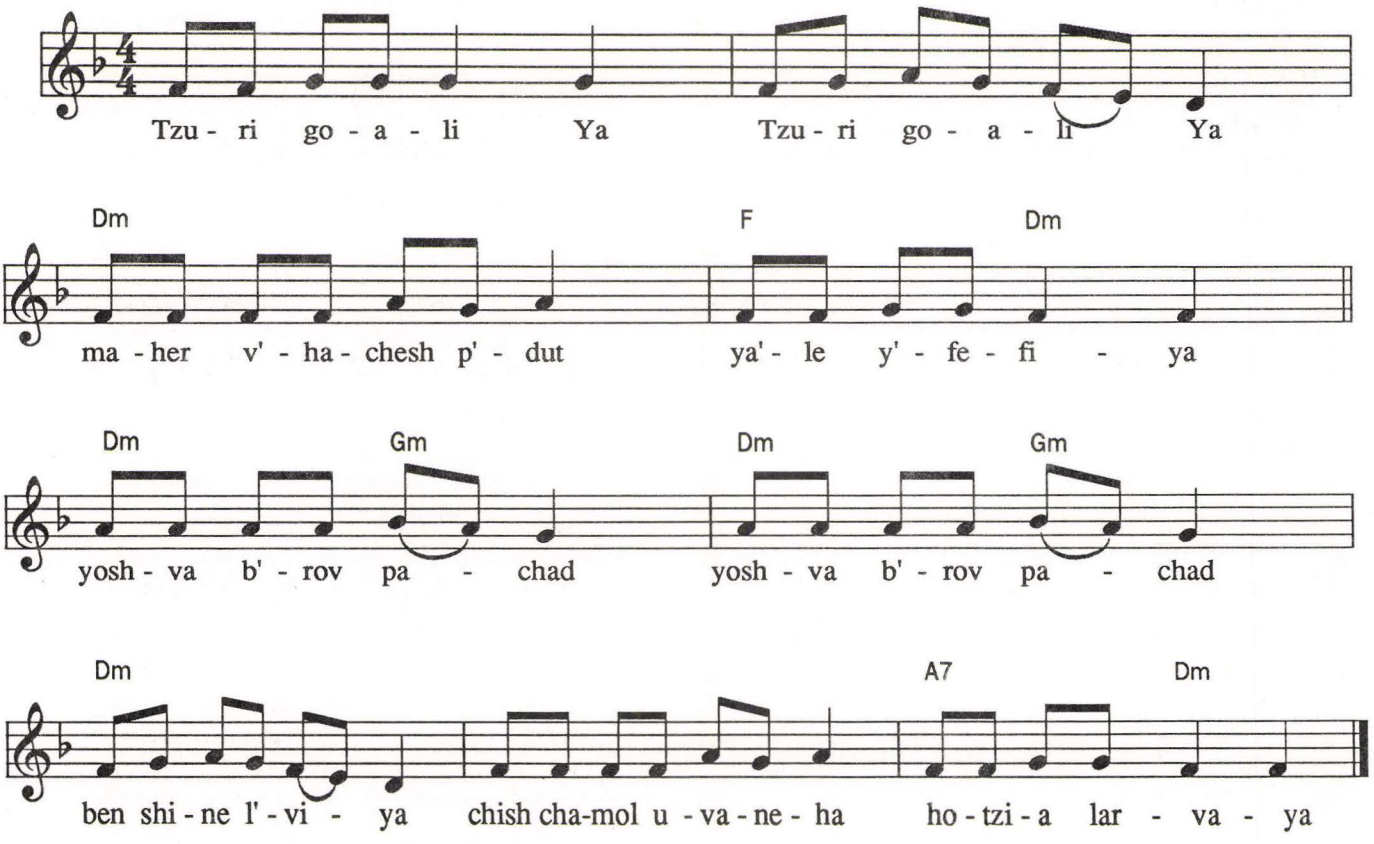
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי
הַלְלוּ אַדִּיר אַדִּירִים בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ גָּדוֹל גְּדוֹלִים דָּגוּל וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ הָדוּר הֲדוּרִים וָתִיק וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ זַכָּאי זַכָּאִים חָנוּן וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ טָהוֹר טְהוֹרִים יָחִיד וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ כַּבִּיר כַּבִּירִים לָעַד וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ מֶלֶךְ מְלָכִים נוֹרָא וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ סוֹמֵךְ סוֹמְכִים עוֹזֵר וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ פּוֹדֶה פְּדוּיִים צַדִּיק וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים רַחוּם וּמְהֻלָּל יי:
הַלְלוּ שׁוֹמֵר שׁוֹמְרִים תַּקִּיף וּמְהֻלָּל יי:

Praise the Lord, praise the name of the Lord. You who are strong of faith, respected and upright, praise God who is blessed, noble, just, everpresent and worthy of praise.

TZURI GO'ALI YA

The happy melody of **Tzuri Go'ali Ya** contrasts with its message: Israel lives in fear between the teeth of a lion...she is tossed like a ship in a storm...God, undo her bonds. An Arabic poem, **Kunag**, is added in the middle of **Tzuri Go'ali Ya** because it shares almost the same melody and context. **Kunag** is sung by a soloist; everyone else joins in with the refrain of **Tzuri Go'ali Ya.**

Joyously

Oh God, my rock and redeemer! Hasten our redemption and let us come out of exile well. Israel dwells between the teeth of a lion: Bring her children to safety. The daughter of nobles has become an alien handmaid: fight her cause. Israel tosses as a ship in stormy waters. Why have You forsaken her? Living redeemer, erect Israel's neglected fences and gather us to Mount Moriah.

צוּרִי גּוֹאֲלִי יָהּ. צוּרִי גּוֹאֲלִי יָהּ. מַהֵר וְהַחֵשׁ פְּדוּת. יַעֲלֶה
יְפֵיפִיָּה:
יוֹשְׁבָה בְּרוֹב פַּחַד. בֵּין שְׁנֵי לְבִיָּה. חִישׁ חָמוֹל וּבָנֶיהָ.
הוֹצִיאָה לָרְוָיָה: צוּרִי...
שָׂרִים רְדָפוּהָ. פַּח טָמְנוּ בְּצִדְיָה. נָתְנוּ אֶת בַּת נְדִיבִים. לְאָמָה
נָכְרִיָּה: צוּרִי...
רִיבָהּ יְרִיבֶיהָ. רַב הָעֲלִילָיָה. וְתֵן הַדְּרַת טִירָתָם. לְשַׁמָּה
וּשְׁאִיָּה: צוּרִי...
אָדוֹן חִישׁ וּבַשֵּׁר. סוֹעֲרָה עֲנִיָּה. הִתְפַּתְּחִי מוֹסְרֵי. צַוָּארֵךְ
שְׁבִיָּה: צוּרִי...
לָמָּה תַּבִּיט בּוֹגְדִים. נִצְלוּ אֶת עֶדְיָהּ. לֹא הִשְׁאִירוּ עוֹלְלוֹת.
בְּגֶפֶן פּוֹרִיָּה: צוּרִי...

KUNAG

Kunag, which in Arabic means intermediate stations on a journey, details pilgrimages to shrines in Iraq and Israel. In Iraq, the shrines included the tombs of Ezekiel the prophet and Ezra the scribe. In Israel, they included the Cave of Machpelah. The author of **Kunag** was unknown until recent times. The search of Abraham ben Yaakov, the scholar of Iraqi Jewry, and the late professor Ezra Haddad, led to Saleh Farha, a popular writer and humorist of Baghdad at the end of the century.

Sunday: We come to Nassari. Monday, in the town of Sarmeen. Tuesday, Hebron, the Cave of Machpelah. Wednesday, in Ahma. Thursday, in Shamsi. Friday, at Dorah. Shabbat, we sit together near the vineyards and waters of Torah. Our faces shine, our eyes glitter like doves. In honor of Shabbat, we feed on pistachios, walnuts, almonds and fried fish. Our Heavenly Father! Deliver and protect us. Let our people again worship in the holy Temple. Gather our exiles from east to west.

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל אַחַד. וּגִינָא לְנִצָּארִי. טְלַבְנָא מִן רַב אֶל סַמָּא. אֶל סְעַד וְנִצָּארִי. וְנְזוּר בֵּית אֶל מְקֻדַּס. שְׁבָאב הְזָארִי. יְגְמַע שְׁתָּאת יְשְׂרָאֵל. שְׁרְקִי וּגַ׳רְבִיָּה:

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל אִתְנִין. וּגִינָא לִי סַרְמִין. טְלַבְנָא מִן רַב אֶל סַמָּא. אֶל סְעַד וְאֶל מְעִין. וְנְזוּר בֵּית אֶל מְקֻדַּס. וּסַנְהְדְרִין סְבְעִין. וְנְשׁוּף אַגְבָּאל צִיּוֹן. מַעְמוּרָה מְבְנִיָּה:

SIMCHU NA

A pizmon for Simchat Torah that sings the praises of Israel in the form of an alphabetical acrostic. It was traditionally sung during the first processional around the synagogue.

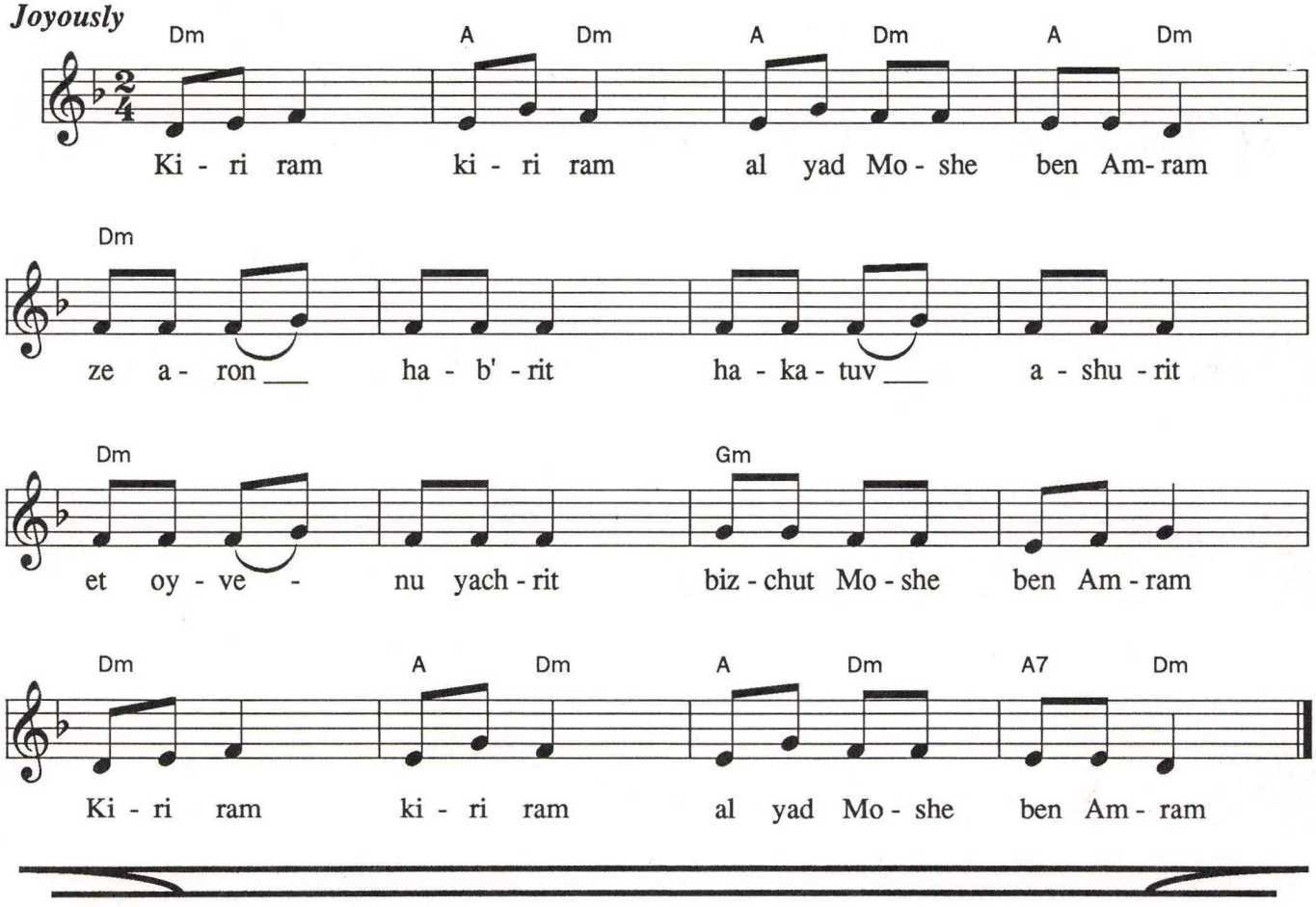
שִׂמְחוּ נָא שִׂמְחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה:

יִשְׂמְחוּ אֲהוּבִים יִשְׂמְחוּ בְּרוּכִים יִשְׂמְחוּ גְּאוּלִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...
יִשְׂמְחוּ דְּגוּלִים יִשְׂמְחוּ הֲדוּרִים יִשְׂמְחוּ וָתִיקִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...
יִשְׂמְחוּ זַכָּאִים יִשְׂמְחוּ חֲסִידִים יִשְׂמְחוּ טְהוֹרִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...
יִשְׂמְחוּ יִשְׂרְאֵלִים יִשְׂמְחוּ כֹּהֲנִים יִשְׂמְחוּ לְוִיִּים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...
יִשְׂמְחוּ מְלָכִים יִשְׂמְחוּ נְבִיאִים יִשְׂמְחוּ סוֹפְרִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...
יִשְׂמְחוּ עֲנָוִים יִשְׂמְחוּ פְּדוּיִים יִשְׂמְחוּ צַדִּיקִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...
יִשְׂמְחוּ קְדוֹשִׁים יִשְׂמְחוּ רַבָּנִים יִשְׂמְחוּ שְׁבָטִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...
יִשְׂמְחוּ תְּמִימִים יִשְׂמְחוּ תַּלְמִידִים יִשְׂמְחוּ תַּקִּיפִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה: שִׂמְחוּ נָא...

Rejoice and be happy on Simchat Torah. Rejoice on Simchat Torah, beloved of the Lord, you who are blessed, you who are redeemed, you kings, prophets and scribes.

KIRI RAM

This salute to the Torah is sung during *hakafot* on Simchat Torah. It uses the sound of the drum — *Kiri Ram* — as its refrain.

כִּירִי רָם כִּירִי רָם עַל יַד מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם:
זֶה אָרוֹן הַבְּרִית. הַכָּתוּב אֲשׁוּרִית. אֶת אוֹיְבֵינוּ יַכְרִית. בִּזְכוּת
מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם: כִּירִי רָם...
זֶה הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ. מָצוּי בְּכָל דּוֹרְשׁוֹ. חִישׁ נִשְׁמַע פְּרוּשׁוֹ.
מִפִּי מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם: כִּירִי רָם...
זֶה בָּהִיר כַּחַמָּה. אֲמִירָה נְעִימָה. נִתָּן מִשָּׁמַיְמָה. לְיַד מֹשֶׁה בֶּן
עַמְרָם: כִּירִי רָם...
זֶה הָאוֹר הַבָּהִיר. לְיִשְׂרָאֵל הַזָּהִיר. וְאוֹר זֶה הוּא הַנָּהִיר. פְּנֵי
מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם: כִּירִי רָם...
זֶה חֶמְדָּה יְקָרָה. חָכְמָה מְפוֹאָרָה. וְהַנָּה הוּא נִקְרָא. עַל שֵׁם
מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם: כִּירִי רָם...
זֶה מְאוֹר הָעוֹלָם. הַמְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם. מִשְׁבִּיל הַנֶּעֱלָם. קִבֵּל
מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם: כִּירִי רָם...
זֶה לֶחֶם חֲכָמִים. אֲשֶׁר בּוֹ לוֹחֲמִים. דְּבָרָיו חֲתוּמִים. בְּיַד
מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם: כִּירִי רָם...
זֶה הוּא אוֹר עֵינֵינוּ. יְדִידוּת נַפְשֵׁנוּ. וְהוּא נִתָּן לָנוּ. עַל יַד
מֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם: כִּירִי רָם...

Kiri ram: beat time for dancing, on account of Moses, the son of Amram . This is the Torah, bright as sunlight, pleasant to study, given from on high through Moses, the son of Amram.

MIPI EL

A slight variation on the Sephardic melody that has become popular for **Mipi El.**

מִפִּי אֵל מִפִּי אֵל יִתְבָּרַךְ יִשְׂרָאֵל:
אֵין אַדִּיר כַּיי וְאֵין בָּרוּךְ כְּבֶן עַמְרָם אֵין גְּדֻלָּה כַּתּוֹרָה וְאֵין
דּוֹרְשָׁה כְּיִשְׂרָאֵל: מִפִּי...
אֵין הָדוּר כַּיי וְאֵין וָתִיק כְּבֶן עַמְרָם אֵין זַכָּה כַּתּוֹרָה וְאֵין
חוֹמְדָה כְּיִשְׂרָאֵל: מִפִּי...
אֵין טָהוֹר כַּיי וְאֵין יָשָׁר כְּבֶן עַמְרָם אֵין כְּבֵדָה כַּתּוֹרָה וְאֵין
לוֹמְדָה כְּיִשְׂרָאֵל: מִפִּי...
אֵין מֶלֶךְ כַּיי וְאֵין נָבִיא כְּבֶן עַמְרָם אֵין סְגֻלָּה כַּתּוֹרָה וְאֵין
עוֹסְקָה כְּיִשְׂרָאֵל: מִפִּי...
אֵין פּוֹדֶה כַּיי וְאֵין צַדִּיק כְּבֶן עַמְרָם אֵין קְדֻשָּׁה כַּתּוֹרָה וְאֵין
רוֹחֲשָׁה כְּיִשְׂרָאֵל: מִפִּי...
אֵין שׁוֹמֵר כַּיי וְאֵין תַּלְמִיד כְּבֶן עַמְרָם אֵין תְּמִימָה כַּתּוֹרָה
וְאֵין תּוֹמְכָה כְּיִשְׂרָאֵל: מִפִּי...

From the mouth of God, let Israel be praised. There is none mightier than God, more blessed than Moses, more celebrated than the Torah, or more earnest in its pursuit than Israel. There is none purer than God, more righteous than Moses, more honored than the Torah, or more zealous in its study than Israel.

ELI ELI LAMA

Another example of a pizmon where the joyful tune does not reflect the beseeching words: My God, my God, why? Why did you allow other nations to enter our borders? Still, it ends dramatically: God in whom there is no imperfection, support us.

My God, my God, why? Why did You not build the sanctuary of Shiloh? Why did You allow the nations to enter the holy land? Why do You not reveal Your glory to us? Why do You not restore David's fallen tabernacle? Why do You not send the Messiah? God in whom there is no imperfection, be our support.

אֵלִי אֵלִי לָמָה
לֹא תִבְנֶה מִשְׁכַּן שִׁילֹה
בָּאוּ גוֹיִם בִּגְבוּלוֹ
גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר לוֹ
דֶּרֶךְ כּוֹכָב בְּהִלּוֹ
הַדְּרַת פָּנִים תַּעֲשֶׂה לוֹ
וְלוֹ תָּשִׁיב גְּבוּלוֹ
זָנַחְתָּ בָּאָרֶץ לוֹ
חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ
טִמְּאוּ אֶת הֵיכָלוֹ

אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֵלִי אֵלִי לָמָה

אֵלָהָא דְּעָלְמָא אֵלִי אֵלִי לָמָה

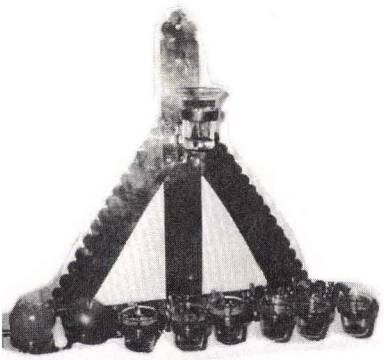
ALEPH BET

A fun pizmon based on the Aleph-Bet.

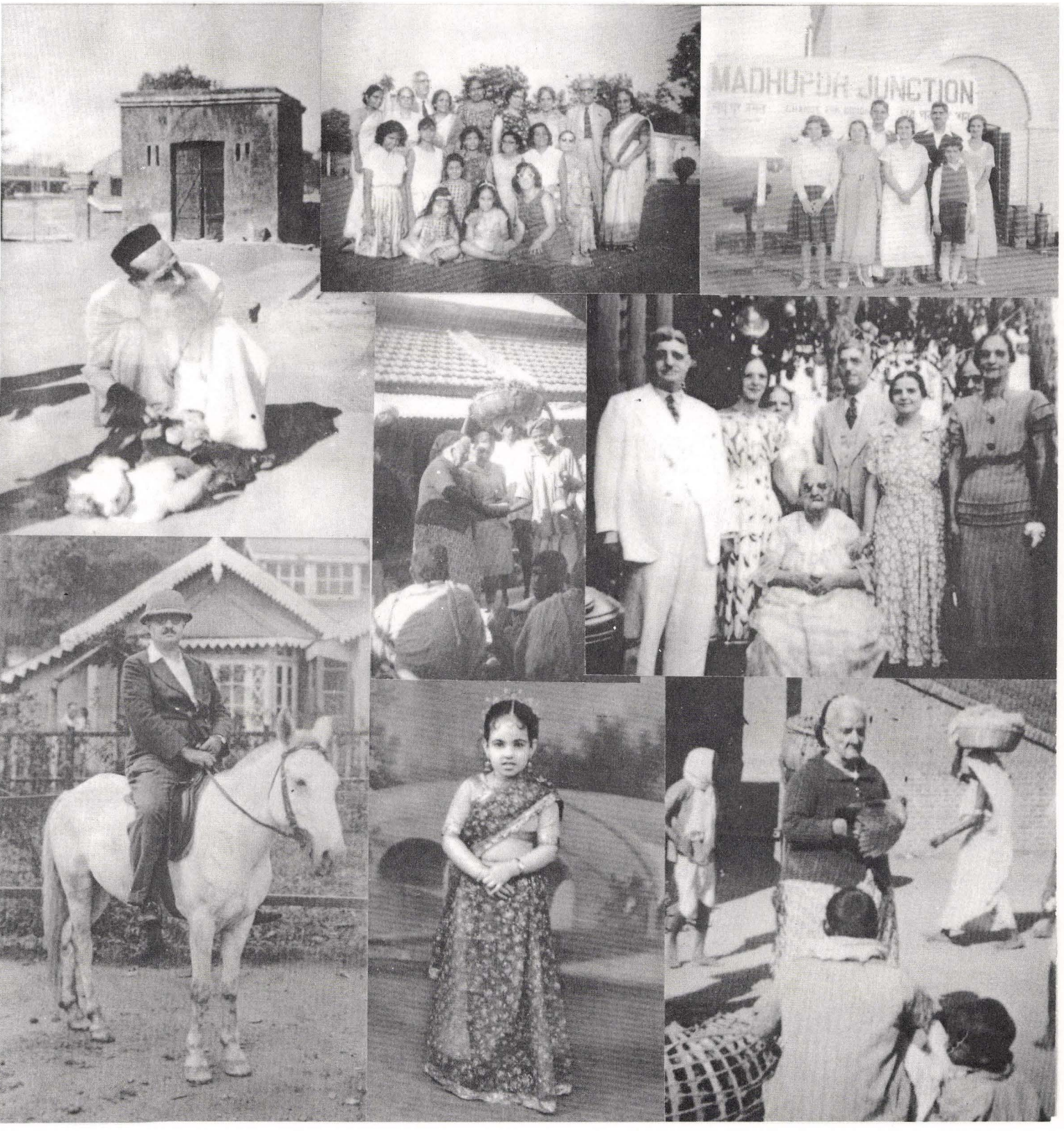
The Hebrew alphabet.

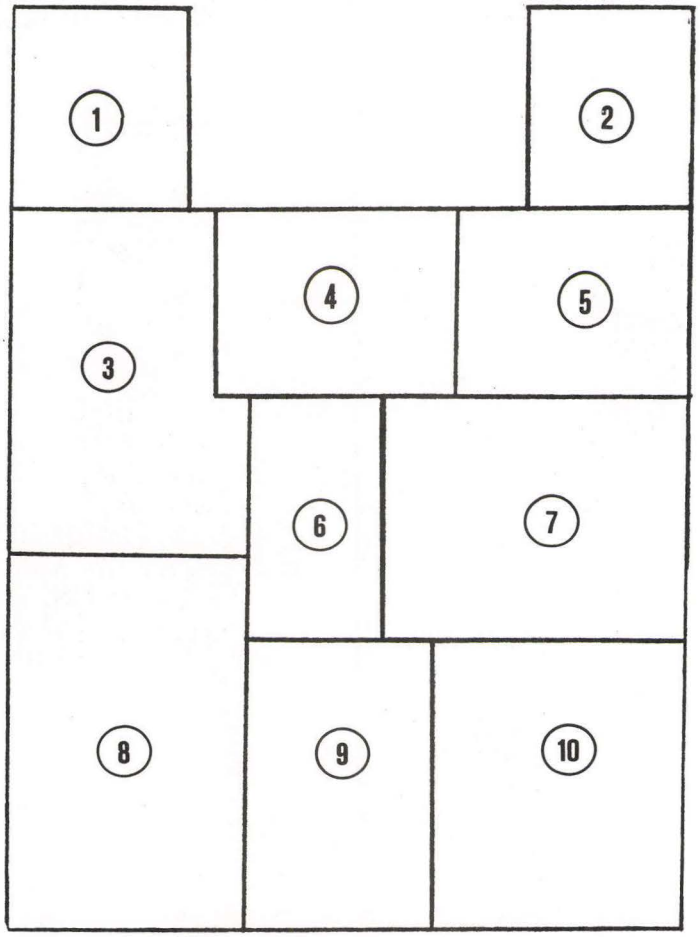
אָלֶף בֵּית גִּימֶל דָּלֶת הֵא וָאו׃
אָלֶף בֵּית גִּימֶל דָּלֶת הֵא וָאו׃ זַיִן חֵית חֵית זַיִן זַיִן חֵית׃
וָאו הֵא הֵא וָאו׃ דָּלֶת גִּימֶל גִּימֶל דָּלֶת׃ בֵּית אָלֶף וְאָלֶף
בֵּית׃ אָלֶף בֵּית...
טֵית יוֹד כַּף כַּף לַמֶד מִים׃ מִים לַמֶד מִים׃ כַּף כַּף כַּף
כַּף׃ יוֹד טֵית טֵית יוֹד׃ חֵית זַיִן זַיִן חֵית׃ וָאו הֵא הֵא וָאו׃
דָּלֶת גִּימֶל גִּימֶל דָּלֶת׃ בֵּית אָלֶף וְאָלֶף בֵּית׃ אָלֶף בֵּית...
נוּן נוּן סָמֶךְ עַיִן פֵּא פֵּא צָדִי צָדִי קוֹף רֵישׁ שִׁין תָּאו׃ אָלֶף
בֵּית...
תָּאו שִׁין שִׁין תָּאו׃ רֵישׁ קוֹף קוֹף רֵישׁ׃ צָדִי פֵּא פֵּא צָדִי׃
עַיִן סָמֶךְ סָמֶךְ עַיִן׃ נוּן מִים מִים נוּן׃ אָלֶף בֵּית...

HOLIDAYS & SPECIAL OCCASIONS

1. Brass hanukkiah with oil wicks. The fruit on the end is a decoration.
2. Tiryah used instead of two candlesticks on Shabbat.
3. My great-grandfather, Meir Ezra, and his ubiquitous chickens.
4. The teachers of the Jewish Girls School with my mother and her three girls (seated). The principal was an Indian, Suba Mitter, back row, far left.
5. My father (front right) with his brother Meyer (back left), sister Ruby (front left), aunts and uncle at Madhupur Junction, 1938.
6. My great-grandmother Masooda at the market.
7. Masooda surrounded by her children on Sukkot.
8. My grandfather Isaac on a business trip in Simla, Punjab, 1930's.
9. My sister Flora in a sari.
10. My great-grandmother at the market.

CHON TACHON

Different parts of the Rosh Hashanah service are preceded by pizmonim.
Chon Tachon is part of a larger poem, **Bat Ahuvat Kama**, that asks God to have mercy on his children who return to Him and stand before Him in awe. It begins the evening service in synagogue on the second night of Rosh Hashanah.

חוֹן תָּחוֹן עַל בָּנֶיךָ לְךָ שָׁבִים
וּבְפַחַד לְפָנֶיךָ נִצָּבִים
יְרֵאִים עֵת יִקָּרְאוּ לַדִּין
כִּי עַל כֵּן בָּאוּ נִכְאָבִים

זָכוֹר תִּזְכּוֹר רַחֲמִים יוֹם הַדִּין
הָפֵר כַּעַס וּזְעָמִים עֵת תָּדִין
לִירֵאֶיךָ
וּלְחוֹשְׁבֵי שְׁמֶךָ הֱמָה יוֹשְׁבֵי עַל מִדִּין

קָרֵב לִי שְׁנַת גּוֹאֵל וּפְדֵנִי
עַל מֵי מְנוּחוֹת הָאֵל תַּנְחֵנִי
וּזְכוֹר לִי זְכוּת אִישׁ תָּם
עַל לִבְּךָ כַּחוֹתָם שִׂימֵנִי

Have mercy on Your sons who return to You. They stand before You in awe because they fear Your judgment. Remember to have mercy on this day of judgment. Bring the time of redemption close and lead me upon restful waters. Recall the merits of a pure man and place me as a seal upon Your hand.

EL NORA ALILA

El Nora Alila introduces the *Ne'ila*, or closing service on Yom Kippur. It was composed by 11th century poet Moses ibn Ezra, pupil of Isaac ibn Ghayyat and friend of Yehuda Halevi. A similar melody is sung among the Spanish and Portuguese Jews.

Allegro moderato

אֵל נוֹרָא עֲלִילָה
אֵל נוֹרָא עֲלִילָה
הַמְצִיא לָנוּ מְחִילָה
בְּשָׁעַת הַנְּעִילָה

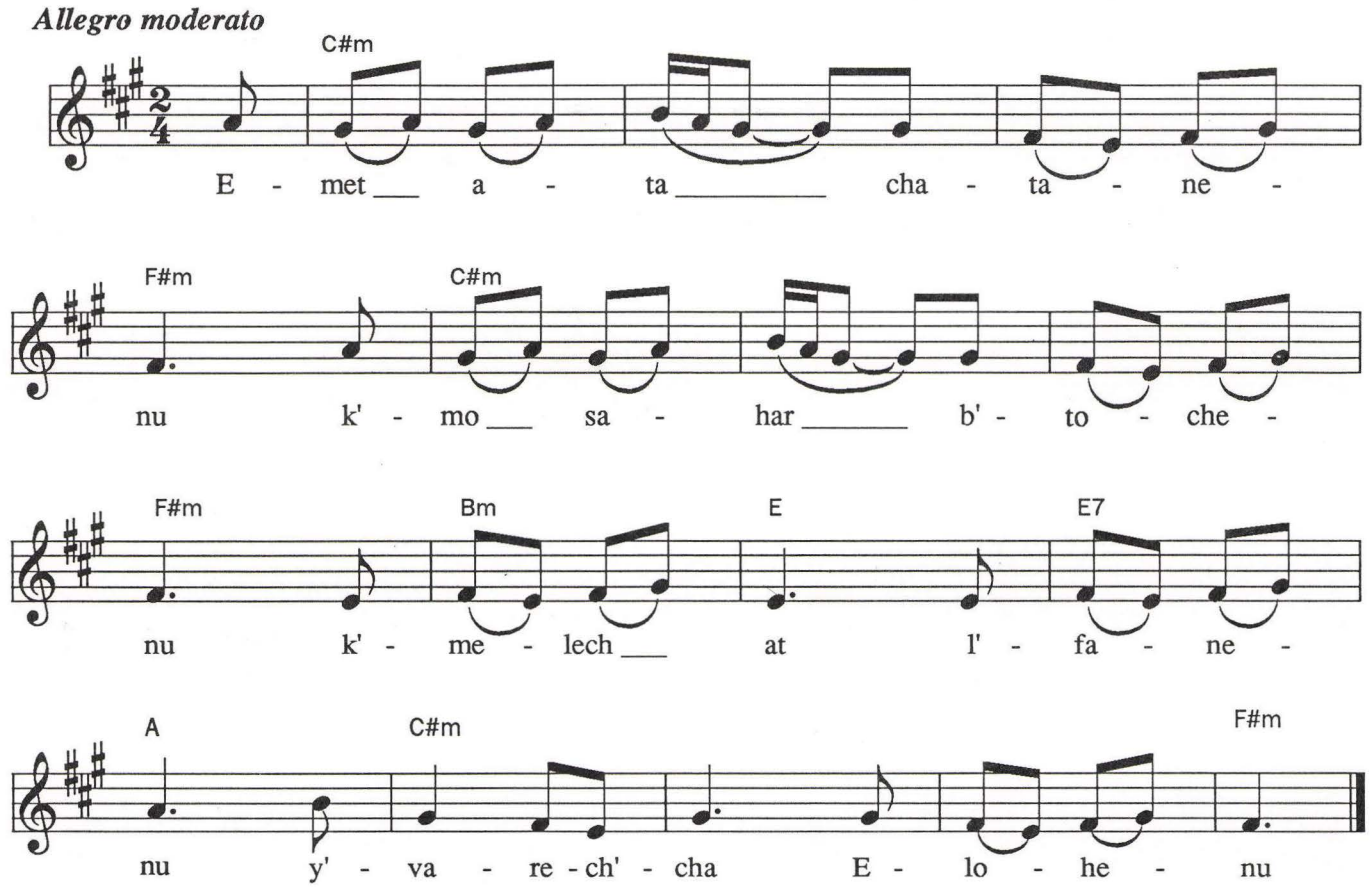
מְתֵי מִסְפָּר קְרוּאִים
לְךָ עַיִן נוֹשְׂאִים
וּמְסַלְּדִים בְּחִילָה
בְּשָׁעַת הַנְּעִילָה

שׁוֹפְכִים לְךָ נַפְשָׁם
מְחֵה פִּשְׁעָם וְכַחֲשָׁם
וְהַמְצִיאֵם מְחִילָה
בְּשָׁעַת הַנְּעִילָה

God of awe, grant us pardon at this hour, as the gates close. We, few in number, call to You; we spill our souls before You. Rescue us from a dreadful plight and seal our destiny for joy. Recall the righteousness of our fathers and renew our days as of old.

EMET ATA

A beautiful wedding song, one of several songs sung at the traditional *Sheva Brachot* (Seven Blessings) following the ceremony. Amidst the singing, a large candle was traditionally lit, to be used again on the night before the *brit milah* (circumcision), should the couple have a son. The chorus of **Emet Ata** was also sung for the *Chatan Torah* and *Bresheet* on Simchat Torah.

אֱמֶת אַתָּה חָתָנֵנוּ. כְּמוֹ סַהַר בְּתוֹכֵנוּ. כְּמֶלֶךְ אַתְּ לְפָנֵנוּ.
יְבָרֶכְךְ אֱלֹהֵינוּ:
בְּכַלָּתְךְ חָתָן תִּשְׂמַח. בְּרוֹב מָמוֹן וְרוֹב קֶמַח. וְתִזְכֶּה לַחֲזוֹת
צֶמַח. וְאֵל קָדְשׁוֹ יְבִיאֵנוּ: אֱמֶת...
יְהִי זַרְעֲךְ בְּיִשְׂרָאֵל. וְחָכְמָתְךְ כְּגַבְרִיאֵל. וְטוֹבָתְךְ לְכָל
שׂוֹאֵל. וְסִימָן טוֹב לְכֻלָּנוּ: אֱמֶת...
תִּמִים דֵּעִים יְבָרְכֻכֶם. וְיַפְרְכֶם וְיַרְבֻּכֶם. וְיַרְאֻכֶם בְּעֵינֵיכֶם.
בְּעֵת בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ: אֱמֶת...
רְאוּ תּוֹאַר חָתָן מוֹהַר. עֲלֵי רֹאשׁוֹ כְּלִיל תּוֹאַר. וְכַלָּתוֹ כְּאוֹר
זוֹהַר. כְּמוֹ שֶׁמֶשׁ בְּאַרְצֵנוּ: אֱמֶת...
חֲזַק חָתָן בְּחֻפָּתְךְ. וְגִיל וּשְׂמַח בְּכַלָּתְךְ. וְאֵל שַׁדַּי בְּעֶזְרָתְךְ.
וְגַם יִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ: אֱמֶת...

You are faithful, our groom, as the bright moon in our midst, as a king in our presence. Radiant as the sun is your bride. May God bless you both and make you fruitful. Be strong, oh groom, in your marriage; rejoice and be glad with your bride; and God will be your guide, as He is ours.

YITRO'A'U

Hanukkah was observed with little fanfare. The most unusual aspect of the holiday is the *hanukkiah*, usually made of brass, with holders for colored glasses that are filled with oil. **Yitro'a'u** was sung on Shabbat Hanukkah before the *maftir* in synagogue, and at home.

The triple cord of Shabbat, holiness and Hanukkah will not be snapped. Let us get together and sing to God, who guided the sword of Yochanan the son of Mattathias to triumph, who prepares the cure in advance of our hurt.

יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ לְךָ בְּנִיב שָׂפָה זַכָּה. אוֹמֵר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם עַד תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא. חָסִין קָדוֹשׁ רוֹפֵא חִנָּם מַקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה:
לֹא יִנָּתֵק חוּט הַמְשֻׁלָּשׁ שַׁבָּת קוֹדֶשׁ וַחֲנֻכָּה:

SIMENI

The regal, triumphant melody of **Simeni** complements its message: Place me above all my enemies, as You did in the days of Mordecai. The acrostic, *Shlomo Chazak*, gives away the poem's author, Solomon ibn Gabirol, one of the greatest of medieval Spanish poets.

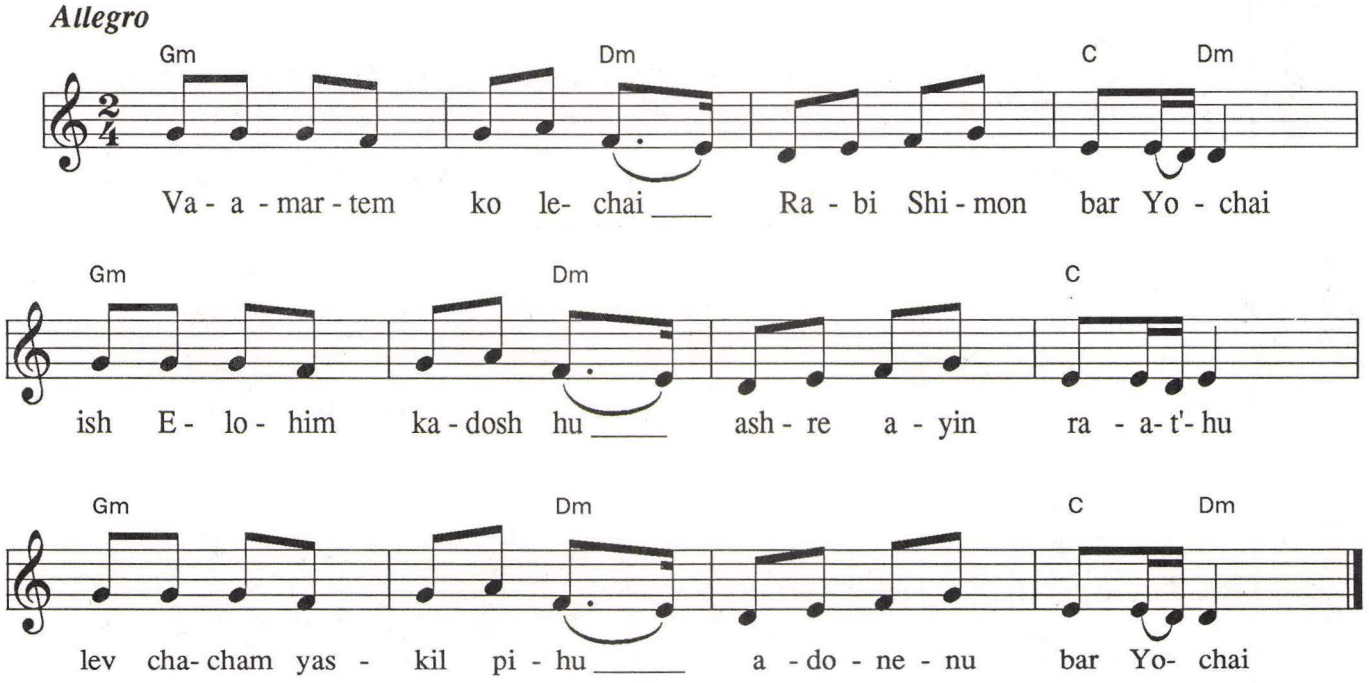

שִׂימֵנִי רֹאשׁ עַל כָּל אוֹיְבַי וּתְשַׂמְּחֵנִי. כִּימֵי מָרְדְּכַי בֶּן יָאִיר
אֵל חַנּוּן וְחָנֵנִי:
מָחֹה תִּמְחֶה הוּא לֶאֱדוֹם הַכֵּהוּ אֵם עַל בָּנִים:
לָבַשְׁתָּ מַלְכוּת לַהֲדַסָּה וְהִצַּלְתָּנִי. בְּקוּם הָמָן הָאֲגָגִי כְּתַנִּין
לְבַלְּעֵנִי: מָחֹה...
מִמָּרוֹם רוּחַ שָׁלַחְתָּ וַתּוֹשִׁיעֵנִי. יַסֵּר יִסְּרַנִי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא
נְתָנָנִי: מָחֹה...
הָמָן חָשַׁב לְאַבְּדֵנִי וּלְהַשְׁמִידֵנִי. דָּחֹה דְּחִיתָנִי לִנְפֹּל וַיי
עֲזָרָנִי: מָחֹה...
חֲזֵק לֵב עַבְדְּךָ כְּקֶדֶם וְאַמְּצֵנִי . בִּזְכוּת יִצְחָק עֲקֵדְךָ הֲשִׁיבֵנִי
עַל כַּנִּי: בִּזְכוּת...

Place me above all my enemies and make me happy. As in the days of Mordecai, the son Yair, have pity, God. Put an end to the nation; smite him like Edom. You robed Esther with royalty and rescued me when Haman rose up like a monster to swallow me. I was pushed, and nearly fell, but God helped me.

VA'AMARTEM KO LECHAI

An alphabetical acrostic, **Va'amartem Ko Lechai** is a popular praise of Shimon bar Yochai, traditional author of the Zohar. Bar Yochai's *yahrzeit* is observed on Lag B'Omer. The holiday was celebrated in Calcutta synagogues with singing and revelry. After dinner at home, families studied Torah in a vigil patterned after that of the night of Shavuot. This poem is attributed to Chacham Yosef Chaim, chief rabbi of Baghdad from 1859-1909. He wrote several books on biblical exegesis, Jewish law and homily, liturgy, and kabbalah.

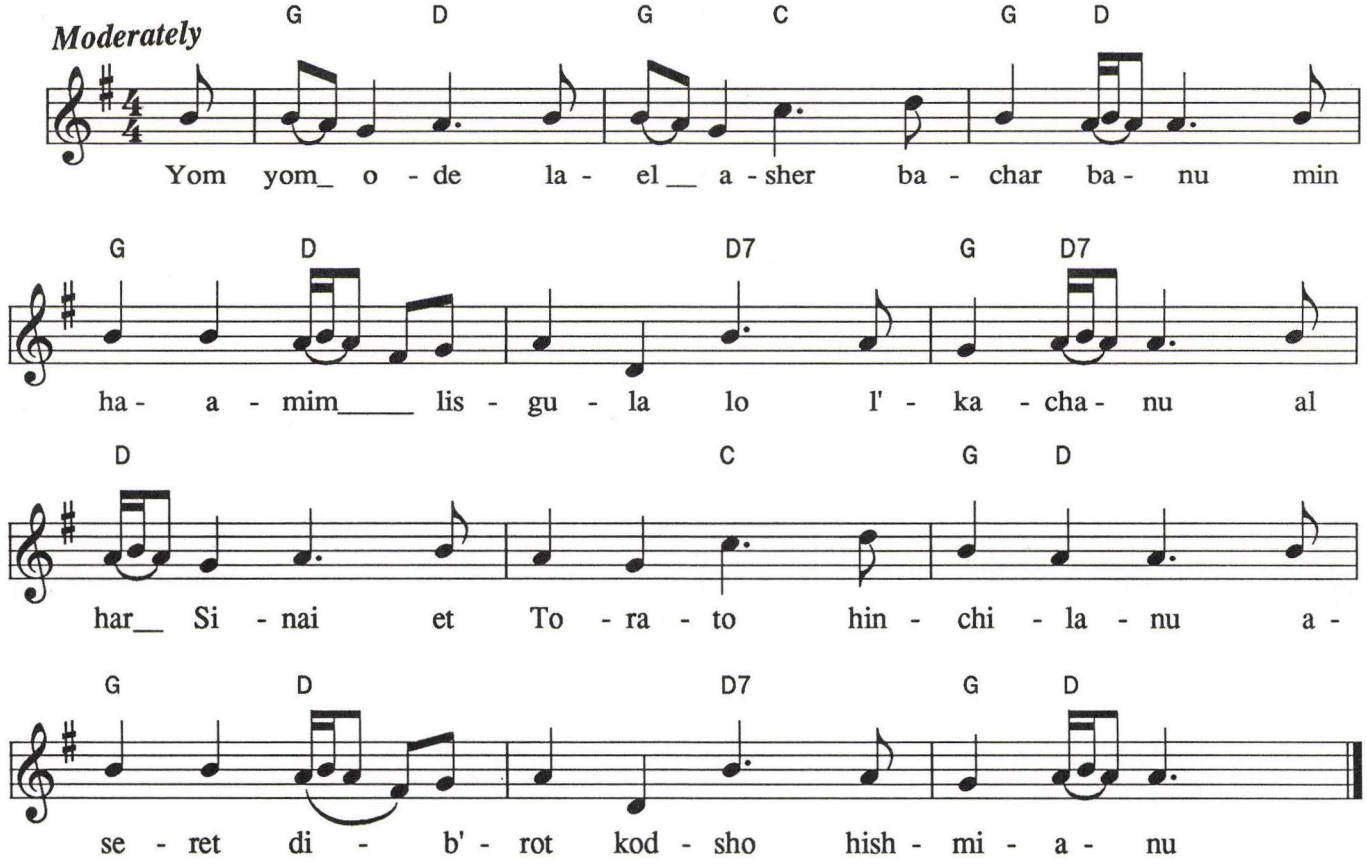

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחָי, רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי:
אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא. אַשְׁרֵי עַיִן רָאַתְהוּ; לֵב חָכָם יַשְׂכִּיל
פִּיהוּ. אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: וַאֲמַרְתֶּם...
בָּרוּךְ הוּא מִפִּי עֶלְיוֹן. קָדוֹשׁ הוּא מֵהֲרָיוֹן; מְאוֹר גָּלִיל
הָעֶלְיוֹן. אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: וַאֲמַרְתֶּם...
גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה. בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה; מָלֵא מַדָּע וְחָכְמָה.
אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: וַאֲמַרְתֶּם...
דָּרַשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת. בְּעוֹז וְתַעֲצוּמוֹת; עָלָה מַעֲלוֹת רָמוֹת.
אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: וַאֲמַרְתֶּם...

All hail Rabbi Shimon bar Yochai! A holy man of God: happy are those that saw him. Ensconced in a cave because of the Roman edict, there he learned the mysteries of the Torah. During his life, no rainbow appeared, for he was the auspicious sign of the world. Our master, bar Yochai.

YOM YOM ODE LA'EL

The story of revelation, sung on occasions when the Ten Commandments is read: Shavuot, Shabbat Yitro and Shabbat Va'etchanan. The all-night Shavuot vigil in Calcutta consisted of reading the first and last few verses of each *parasha* in the Torah and the rest of the Bible. Following refreshments, verses from the *Zohar* were recited before setting out for the services in the synagogue at 4 a.m.

יוֹם יוֹם אוֹדֶה לָאֵל אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ. מִן הָעַמִּים לִסְגֻלָּה לוֹ
לְקָחָנוּ; עַל הַר סִינַי אֶת תּוֹרָתוֹ הִנְחִילָנוּ. עֲשֶׂרֶת דִּבְּרוֹת
קָדְשׁוֹ הִשְׁמִיעָנוּ:
צְבָא מָרוֹם רִבּוֹתַיִם יָרְדוּ עִמּוֹ. בְּעֵת אֲשֶׁר נִגְלָה לְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ; מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ. בְּקוֹל שׁוֹפָר חָזָק מְאֹד
יַעֲנֵנוּ:
חָרַד וְרָגַז הַר סִינַי עֵת בִּיאָתוֹ. לְהַנְחִיל דַּת לְיִשְׂרָאֵל סְגֻלָּתוֹ;
עַל יַד מֹשֶׁה עֶבֶד אֵל נֶאֱמַן בֵּיתוֹ. וְשָׁם עַיִן בְּעַיִן רָאֲתָה
עֵינֵינוּ:
קָדוֹשׁ כְּאָז תְּגַלֵּה מַלְכוּתְךָ עָלַי לְמַקְדָּשִׁי שׁוֹבָה וּשְׁכוֹן תּוֹךְ
אָהֳלַי; וְלִי תִּהְיֶה שָׁלוֹם כְּמִי נָהָר אוּלַי. וְעֵינֵינוּ יִרְאוּ וְיִשְׂמַח
לִבֵּנוּ.

Every day I will praise God who chose us from amongst all the peoples. On Mt. Sinai he gave us the Torah as an inheritance. A heavenly host descended with Him when He revealed Himself to Israel. Mt. Sinai shook and trembled as we saw God face to face.

Tzur Mishelo—Page 17

צוּר מִשֶּׁלּוֹ אָכַלְנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי שָׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כִּדְבַר יי׳:
הַזָּן אֶת עוֹלָמוֹ רוֹעֵנוּ אָבִינוּ. אָכַלְנוּ מִלַּחְמוֹ וּמִיֵּינוֹ שָׁתִינוּ;
עַל כֵּן נוֹדֶה לִשְׁמוֹ וּנְהַלְלוֹ בְּפִינוּ אָמַרְנוּ וְעָנִינוּ אֵין קָדוֹשׁ
כַּיי׳:
בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה, נְבָרֵךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה
שֶׁהִנְחִיל לַאֲבוֹתֵינוּ; וּמָזוֹן וְצֵידָה הִשְׂבִּיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חַסְדּוֹ
גָּבַר עָלֵינוּ וֶאֱמֶת יי׳:
רַחֵם בְּחַסְדְּךָ עַל עַמְּךָ צוּרֵנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ זְבוּל
בֵּית תִּפְאַרְתֵּנוּ; וּבְנֵה דָוִד עַבְדְּךָ יָבוֹא וְיִגְאָלֵנוּ. רוּחַ אַפֵּינוּ
מְשִׁיחַ יי׳:
יְבָנֶה הַמְקֻדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תְּמַלֵּא. וְשָׁם נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ וּבִרְנָנָה
שָׁם נַעֲלֶה; הָרַחְמָן הַנִּקָּדֵשׁ יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה עַל כּוֹס יַיִן מָלֵא
כְּבִרְכַּת יי׳:

Yoducha Rayonai—Page 22

יוֹדוּךָ רַעְיוֹנַי יי׳ רוֹעִי בְּיוֹם שַׁבָּת קוֹדֶשׁ יוֹם הַשְּׁבִיעִי:
יוֹם אֲשֶׁר כִּלִּיתָ בּוֹ כָּל מְלַאכְתֶּךָ. אוֹמַר כִּי שָׁרִיתָ עַל כָּל
זוּלָתֶךָ; וּמַעֲשִׂים עָשִׂיתָ אֵין לְבַלּוֹתֶךָ. לִי בֶן אֲמָתְךָ חִישׁ
לְהַרְגִּיעִי:
שְׁבִיעִי בָּחַרְתָּ מִכָּל הַמְּנִינִים. וְאוֹתוֹ קִדַּשְׁתָּ בְּשָׁבוּעוֹת
וְשָׁנִים; חִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ לְגֶזַע אֱמוּנִים. וּפְדֵם מֵאֲסוּנִים
אַרְחִי וְרִבְעִי:
רָצֵה בִּמְנוּחָתִי יוֹם זֶה יוֹם מְנוּחָה. וּבְיוֹם עֲבוֹדָתִי הַמְצִיא לִי
הַרְוָחָה; וְהָכֵן לִשְׁבִיתָתִי מַשַּׂאת וַאֲרוּחָה. גַּם שָׁשׂוֹן גַּם
שִׂמְחָה יִהְיֶה שַׁעֲשׁוּעִי:
אֵל עוֹלָם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת תִּזְכֹּנוּ. וְנֶרֶךְ בְּהִלּוֹ שִׁים אוֹר בַּעֲדֵנוּ;
וְאֵל מִשְׁכַּן שִׁילֹה תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ. מְהֵרָה עֲנֵנוּ אוֹרִי וְיִשְׁעִי:

Eretz V'rum—Page 23

אֶרֶץ וְרוּם בְּהִבָּרְאָם. בְּה״א בְּרָאָם בְּלִי עָמָל אֶל הִמְצִיאָם;
אֲדוֹן עוֹלָם צוּר נְשִׂיאָם. שָׁבַת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:
נְקִי כַפַּיִם וְטָהוֹר מְאוֹר הַנָּאוֹר. בְּלִתִּי חוֹמֶר קוֹדֶם שְׁאוֹר;
בְּרֵאשִׁית הַכֹּל בָּרָא אוֹר. בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת:
יְחִידִי בְּלִי שְׁנַיִם עָשָׂה שָׁמַיִם. בְּלִתִּי עֵזֶר וְיָדַיִם; הִבְדִּיל בֵּין
מַיִם לְמַיִם. בְּיוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת:
אֵל יוֹצֵר עוֹלָמִים בְּיָהּ הִמְצִיא וְהָיָה שֶׁתּוֹצִיא הָאָרֶץ פְּרִיָהּ;
גָּזַר אוֹמֶר וְכֵן הָיָה. בַּשְּׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת:
בְּלִי אוֹן בְּלִי גְּבוּרוֹת יָצַר הָאוֹרוֹת. לָאוֹר וּלְהַצְמִיחַ פֵּרוֹת;
גָּזַר וְנִתְלוּ מְאוֹרוֹת. בָּרְבִיעִי בְּשַׁבָּת:
רַב כֹּחַ אֵלִי אַנְוֵהוּ אֲרוֹמְמֶנְהוּ. כֹּל נֶפֶשׁ חַיָּה הִמְצִיא הוּא;
כֹּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ. בַּחֲמִשִּׁי בְּשַׁבָּת:
הָאֵל חַי נִמְלָךְ בְּתוּמוֹ בְּנַפְשׁוֹת עַמּוֹ. וּבָרָא אָדָם בְּצַלְמוֹ;
הִשְׁלִיטוֹ עַל כָּל עוֹלָמוֹ. בְּיוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת:
מַלְכֵי הַשָּׁלִים כֹּל מְלַאכְתּוֹ בְּיוֹם שַׁבָּתוֹ. וַיְקַדֵּשׁ וַיְבָרֵךְ
אוֹתוֹ; עַל כֵּן יִשְׁמְרוּ עֲדָתוֹ. יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת:
חָזָק הוּא וְנוֹרָא עֶלְיוֹן נֶעְלָם מֵרַעְיוֹן. מַהֵר יִבְנֶה אֶת הַר
צִיּוֹן; וְיַנְחִיל עַם דַּל וְאֶבְיוֹן. עוֹלָם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת:

Yom Ze L'yisrael—Page 24

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:
צִוִּיתָ פְקוּדִים בְּמַעֲמַד סִינַי שַׁבָּת וּמוֹעֲדִים לִשְׁמוֹר בְּכָל
שָׁנַי; לַעֲרוֹךְ לְפָנַי מַשְׂאֵת וַאֲרוּחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:
חֶמְדַּת הַלְּבָבוֹת לְאוּמָה שְׁבוּרָה לִנְפָשׁוֹת נִכְאֵבוֹת נְשָׁמָה
יְתֵרָה; לְנֶפֶשׁ מְצֵרָה יָסִיר אֲנָחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:
קִדַּשְׁתָּ בְּרַכְתָּ אוֹתוֹ מִכֹּל יָמִים בְּשֵׁשֶׁת כְּלִיתָ מְלֶאכֶת
עוֹלָמִים בּוֹ מָצְאוּ עֲגוּמִים הַשְׁקֵט וּבִטְחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:
לְאִסּוּר מְלָאכָה צִוִּיתָנוּ נוֹרָא אֶזְכֶּה הוֹד מְלוּכָה אִם שַׁבָּת
אֶשְׁמוֹרָה אַקְרִיב שַׁי לַמּוֹרָא מִנְחָה מֻרְקֶחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:
חַדֵּשׁ מִקְדָּשֵׁנוּ זָכְרָה נֶחֱרֶבֶת טוּבְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ תְּנָה לַנֶּעֱצֶבֶת
בְּשַׁבָּת יוֹשֶׁבֶת בְּזִמִּיר וּשְׁבָחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:
זְכוֹר קָדוֹשׁ לָנוּ בִּזְכוּת יְקָרַת הַיּוֹם שְׁמוֹר נָא אוֹתָנוּ בְּיוֹם זֶה
וּבְכָל יוֹם דּוֹדִי צַח וְאָיוֹם תָּבִיא רְוָחָה שַׁבָּת מְנוּחָה:

Hamavdil—Page 35

הַמַּבְדִּיל בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוֹל. חַטֹּאתֵינוּ יִמְחוֹל; זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ
יַרְבֶּה כַּחוֹל. כַּכּוֹכָבִים בַּלַּיְלָה:
יוֹם פָּנָה כְּצֵל תָּמֵר. אֶקְרָא לָאֵל עָלַי גּוֹמֵר; יוֹם אֲשֶׁר אָמַר
שׁוֹמֵר. אָתָא בֹקֶר וְגַם לַיְלָה:
צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר. עֲלֵי פְשָׁעַי עָבוֹר תַּעֲבוֹר; כְּיוֹם אֶתְמוֹל
כִּי יַעֲבוֹר. וְאִשְׁמוֹרָה בַּלַּיְלָה:
חָלְפָה עוֹנַת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי; יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי. אַשְׁחֶה
בְּכָל לַיְלָה:
קוֹלִי שָׁמְעָה בַּל יוּנַטָל. פְּתַח לִי שַׁעַר הַמְנַטָל; שֶׁרֹאשִׁי
נִמְלָא טָל. קְוָצוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה:
הֵעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם. אֲשׁוּעַ תְּנָה פְדָיוֹם; בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם.
בְּאִישׁוֹן לַיְלָה:

קָרָאתִיךָ יָהּ הוֹשִׁיעֵנִי. אוֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי; מִדַּלּוּת תְּבַצְּעֵנִי.
מִיּוֹם וְעַד לַיְלָה:
טַהֵר טִנּוּף מַעֲשַׂי. פֶּן יֹאמְרוּ מַכְעִיסַי; אַיֵּה אֱלוֹהַ עוֹשַׂי.
נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלַּיְלָה:
נַחֲנוּ בְיָדְךָ כַּחוֹמֶר. סְלַח נָא עַל קַל נַחוֹמֶר; יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אֹמֶר. וְלַיְלָה לְלַיְלָה:
אֵל פּוֹדֶה מִכֹּל צָר. קָרַאנוּךָ מִן הַמֵּצַר; יָדְךָ לֹא תִקְצָר. לֹא
יוֹם וְלֹא לַיְלָה:
מִיכָאֵל שַׂר יִשְׂרָאֵל. אֵלְיָהוּ וְגַבְרִיאֵל; בּוֹאוּ נָא עִם הַגּוֹאֵל.
קוּמוּ בַחֲצִי הַלַּיְלָה:
מִימִינֵנוּ מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאלֵנוּ גַּבְרִיאֵל; וְעַל רֹאשֵׁנוּ שְׁכִינַת
אֵל. בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה:
יְהַן לָנוּ שָׂבוּעַ טוֹב. רַעֲנָן כְּגַן רָטוֹב; וּמֵי יָבוֹא הַטּוֹב. כֹּל
הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה:
יְבוֹרָךְ הַבַּיִת הַזֶּה. מִפִּי נָבִיא וְגַם חוֹזֶה; כִּי כֵן יְצַוֶּה אֱלֹהֵינוּ
זֶה. לְשׁוֹמְרָה יוֹמָם וָלָיְלָה:
הַמַּבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. יְחַיֵּנוּ מִיוֹמָיִם; לְשָׁנָה הַבָּאָה
בִּירוּשָׁלַיִם. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

B'motza'e Yom M'nucha—Page 36

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה הַמְצִיא לְעַמְּךָ רְוָחָה; שְׁלַח תִּשְׁבִּי
לְנֶאֱנָחָה וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה:
יַאֲתָה לְךָ צוּרִי לְקַבֵּץ עַם מְפוּזָרִי; מֵיַד גּוֹי אַכְזָרִי אֲשֶׁר כָּרוּ
לִי שׁוּחָה:
עֵת דּוֹדִים תְּעוֹרֵר אֵל לְמַלֵּט עַם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל; רְאוֹת טוּבְךָ
בְּבוֹא גּוֹאֵל לְשֵׁה פְּזוּרָה נְדָחָה:
קָרֵא יֶשַׁע לְעַם נְדָבָה אֵל דָּגוּל מֵרְבָבָה; יְהִי הַשָּׁבוּעַ הַבָּא
לִישׁוּעָה וְלִרְוָחָה:
בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה; מְהֵרָה תִּהְיֶה
בְּעוּלָה אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה:
מַעְיָנוֹת אֲזַי יְזוּבוּן וּפְדוּיִם עוֹד יְשׁוּבוּן; וּמִי יֶשַׁע יִשְׁאֲבוּן
וְהַצָּרָה נִשְׁכָּחָה:
נְחֵה עַמְּךָ כְּאָב רַחֲמָן יְצַפְּצְפוּ עַם לֹא אַלְמָן; דְּבַר יי אֲשֶׁר
נֶאֱמָן בַּהַקִימְךָ הַבְטָחָה:
וִידִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶב נְגִינָתָם יִפְצְחוּ בְּמֶרֶב; בְּלִי צָוָחָה וּבְלִי
פֶּרֶץ אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה:
יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה כִּנְבוּאַת אָבִי חוֹזֶה; וְיִשָּׁמַע בַּבַּיִת הַזֶּה קוֹל
שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה:
חָזָק יִמָּלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בַקָּשָׁתֵינוּ; וְהוּא יִשְׁלַח
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצָּלָחָה:
בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה שִׂמְךָ נוֹרָא עֲלִילָה; שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם
סְגֻלָּה רֵוַח שָׂשׂוֹן וַהֲנָחָה:
קוֹל צָהֳלָה וְרִנָּה שְׁפָתֵינוּ אָז תְּרַנֵּנָה; אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא
יי הַצְלִיחָה נָא:

Chadesh S'soni—Page 37

חַדֵּשׁ שְׂשׂוֹנִי אֵל נָא וְהָבִיא אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא:
אַמֵּץ וְחַזֵּק רְפִיוֹן יָדַי. בָּרֵךְ מְלַאכְתִּי וְכֹל מַעֲבָדַי; גּוֹאֲלִי
זְכוֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי. דְּבָרְךָ הַטּוֹב הָקֵם לְעוּדְדִי; הָרֵץ וּשְׁלַח
וְשַׂמַּח לִבִּי. אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא:
נָעַד וְהָכֵן דֵּי סְפוּקִי. זַמֵּן מְזוֹנִי לֶחֶם חֻקִּי; חֵלֶב וְכֹל טוּב
חַיִּשׁ לְהָנִיקִי. טוּבְךָ תְּשַׂבַּע עוֹלְלִי וְיוֹנְקִי; יָבוֹא מְשִׁיחִי
לְעִיר מוֹשָׁבִי. אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא:
כּוֹנֵן לְעַם זוּ צוּרִי צוּר לַחְבּוֹשׁ. לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לְלָבּוֹשׁ;
מְקַנְאִי יֶחֱזֶה יִרְאֶה וְיֵבוֹשׁ. נְוֵה הַר צִיּוֹן בְּקָרוֹב תַּכְבִּישׁ;
שְׁשׂוֹנִי יַגְדֵּל בְּרִאוֹת סְבִיבִי. אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא:
עַמּוֹן וּמוֹאָב אוֹתָם תִּכְלֶה. פְּדוּתְךָ לְעַמְּךָ בְּקָרוֹב תְּגַלֶּה;
צִיּוֹן תְּמַלֵּא מֵעַם אֵלֶּה. קְרִית מֶלֶךְ רַב אָז נַעֲלֶה; שָׁכֵן תִּשְׁכֵּן
בְּתוֹךְ עַם צְבִי. אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא:

Mashbi'ach Sh'on Yamim—Page 40

מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים. נְטֵה עָלֵינוּ שְׁלוֹמִים; וּבְרָכוֹת
מִמְּרוֹמִים. כֹּל שִׁבְעַת הַיָּמִים:
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵנוּ. וְשַׁלְוָה עַל גְּבוּלֵנוּ; וְהַשָּׂרִים קְהָלֵינוּ.
יִשְׂאַף חֵילָם צָמִים:
וְיַעֲרוֹב חֵין עֶרְכֵּנוּ. לְךָ יי מַלְכֵּנוּ; וְגַם בָּרֵךְ תְּבָרְכֵנוּ. כְּאַבְרָם
בָּא בַּיָּמִים:
אַקְדֶּמְךָ בְּשִׁיר רַחְשִׁי. בְּמוֹצָאֵי יוֹם קָדְשִׁי; בַּשֵּׁנִי וּבַשְּׁלִישִׁי.
אֲזַמֶּרְךָ בַּלְּאֻמִּים:
בְּךָ הִיא תּוֹחַלְתֵּנוּ. יְשָׁנָה עֶזְרָתֵנוּ; כְּנָאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ.
גְּאָלֵנוּ מֵעַמִּים:
הֲשִׁיבֵנוּ כְּמֵרִאשׁוֹן. נְצָרְתָנוּ כְּבַת אִישׁוֹן; חִישׁ בִּיאַת נִין
נַחְשׁוֹן. וּמַהֵר קֵץ הַיָּמִים:
קָרֵא נָא שְׁנַת רָצוֹן. נוֹהֵג יוֹסֵף כַּצֹּאן; וְלֵצִים חָמְדוּ לָצוֹן.
יִהְיוּ מִשְׁטַח חֲרָמִים:
טֵירָתִי הַנִּשְׂמָה. תְּכוֹנֵן כְּמִיּוֹם יי שָׂמָה; יי אִישׁ מִלְחָמָה. יי
צוּר עוֹלָמִים:
נְחֵה עַם זוּ סְגֻלָּתֶךָ. בְּהַר צִיּוֹן נַחֲלָתֶךָ; אֱלֹהִים אֵין זוּלָתֶךָ.
מַלְכוּת כֹּל עוֹלָמִים:
חַזְּקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְלִשְׁמוֹר כֹּל מִצְוֹתֶךָ; וְכֹל הַיּוֹם בְּיִרְאָתֶךָ.
יְהִי לִבֵּנוּ תָּמִים:
צוּר רַב הַעֲלִילָה. הַשּׁוֹכֵן שְׁמֵי עֲלָיָה; שְׁלַח לָנוּ אֵלִיָּה. כִּי
אָרְכוּ הַיָּמִים:
אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ. לְשַׁוְעַת מַאֲמִינֶיךָ; בְּהִתְחַנְּנָם לְפָנֶיךָ.
מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים:

Ha'el Ha'ira—Page 58

הָאֵל הָעִירָה וּרְאֵה. צַר עַל עַם שָׁפֵל יִגְאֶה. פּוֹרֵץ גֶּדֶר חֲדֵר
עֶדֶר הַנִּלְאֶה. נָע בַּמִּדְבָּר נִשְׁבָּר בַּבָּר אֵין רוֹאֶה אֵין רוֹאֶה:
צָעִיר חוֹזֶה מַדּוּחַ. בִּנְוֵה קָדְשָׁךְ בָּטוּחַ. אֵל חַי כַּמָּה שַׁמָּה
לָמָּה יָנוּחַ יָנוּחַ. גַּם יִתְעַדֵּן חֶמְדָּן וּמְדָן עִם שׁוּחַ עִם שׁוּחַ:
יוֹנָה כִּי בִּי תּוֹחַלְתֵּךְ. רָאִיתִי בַּשְּׁבִי שִׁבְתֵּךְ. גְּאוֹן נַפְשִׁי חָפְשִׁי
וּנְשִׁי צוֹק עִתֵּךְ. צוֹק עִתֵּךְ. חֲכִי בְּתִי עִתִּי אִתִּי מַשְׁכּוּרְתֵּךְ
מַשְׁכּוּרְתֵּךְ:
נוֹסָעָה יוֹנָתֵךְ חוֹנָה. בְּכִפּוֹר וּבְקֶרַח לָנָה. גַּם בְּחוֹרֵב עוֹרֵב
אוֹרֵב לְיוֹנָה לְיוֹנָה. לְבָהּ שׁוֹאֵל מֵאֵל גּוֹאֵל יָבוֹא נָא יָבוֹא
נָא:
רֹאשׁ יְשָׁאוּ בָּנִים דּוֹרְשַׁי. לָךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שַׁי. צַאנִי אֶקְנֶה
אֶפְנֶה אֶבְנֶה מִקְדָּשַׁי מִקְדָּשַׁי.אוֹתָהּ הָשֵׁב אֵשֵׁב יֵשֵׁב בֶּן יִשַׁי
בֶּן יִשַׁי:
וּבְנֵה מַלְכִּי יִגְדַּל. צִיּוֹן וּכְבוֹד צַר יִדַּל. אֶהְיֶה דּוֹרֵשׁ שׁוֹרֵשׁ
יוֹרֵשׁ בֶּן יִשַׁי בֶּן יִשַׁי. תּוֹךְ אוּלָמֶךָ עַמְּךָ וּשְׁמָךְ יִתְגַּדַּל
יִתְגַּדַּל:

Y'didi Ro'i—Page 59

יְדִידִי רוֹעִי מְקִימִי מִמְּרְמַס אֲנָשִׁי לָצוֹן
הַגִּידָה לִי אַתָּה עַל מִי נָטַשְׁתָּ מְעַט הַצֹּאן:

שׁוּב לֶאֱסוֹף נִדָּחֶיךָ כִּי הֵם זֶרַע אֲהוּבֶיךָ. וּרְאֵה אֶת שְׁלוֹם
אַחֶיךָ וְגַם אֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן: הַגִּידָה...

רְעֵנִי בְּנָאוֹת דְּשָׁאִים טָשׁ מִרְעֶה עַל כָּל שְׁפָאִים. בְּזִרוֹעֲךָ
קַבֵּץ טְלָאִים וְסָחֵב צְעִירֵי הַצֹּאן: הַגִּידָה...

אֱמוֹר נָא פּוֹדִי מַצִּילִי עַד אָן עֲרִילִי מַנְהִילִי. יִרְעֵנִי רוֹעִי
אֱוִילִי וַיְהִי הֶבֶל רוֹעֶה צֹאן: הַגִּידָה...

לְעִירִי יַד הוֹרַי בָּנוּ הֲבִיאֵנוּ וּמְשׁוֹל בָּנוּ. לֵאמוֹר לָגוּר בָּאָרֶץ
בָּאנוּ כִּי שָׁם אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן: הַגִּידָה...

חוֹן עַל עֲנִיִּים מְרוּדִים שָׁמוּ עֲלֵיהֶם גְּדוּדִים. הַבֵּט וּרְאֵה
הָעֲתוּדִים כָּל הָעוֹלִים עַל הַצֹּאן: הַגִּידָה...

זְכוֹר כִּי אַתְּ לָמוֹ נָצַח וָזֶר יְרוּשָׁם כְּקֶצַח. לָמָּה דוֹד תְּזַנַּח
לָנֶצַח יֵעָשֵׁן אַפְּךָ בַּצֹּאן: הַגִּידָה...

קַבֵּץ לָאֻלָּפִים וְצֹאנָה וְחַלְּצֵם מִיַּד שׁוֹנֵא. בִּמְהֵרָה עַל יְדֵי
מוֹנֶה עוֹד תַּעֲבוֹרְנָה הַצֹּאן: הַגִּידָה...

שׁוּב בְּנֵה מִקְדָּשׁ וַאֲרִיאֵל וּשְׁלַח מְבַשֵּׂר יִשְׂרָאֵל. לֵאמוֹר וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל רָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן: הַגִּידָה

Yisrael Am El—Page 60

יִשְׂרָאֵל עַם אֵל אַשְׁרֵיכֶם. יִשְׂרָאֵל עַם אֵל אַשְׁרֵיכֶם. כִּי בָכֶם
שָׁם אֵל מִשְׁכָּנוֹ

כִּי בָכֶם שָׁם אֵל מִשְׁכָּנוֹ:
שׁוּב יָשִׁיב כְּאָז. שְׁבוּתְכֶם שׁוּב יָשִׁיב כְּאָז שְׁבוּתְכֶם. וְיִטַּע
אָהֳלֵי אַפְּדָנוֹ

וְיִטַּע אָהֳלֵי אַפְּדָנוֹ:
רוֹהִים וְנוֹהִים מַה לָּכֶם בְּגָלוּת אָרֵךְ זְמַנּוֹ:
אֵל נָם כָּל נוֹגֵעַ בָּכֶם. אֵל נָם כָּל נוֹגֵעַ בָּכֶם. נוֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ
נוֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ:

יוֹצֵר אוֹר בָּהִיר לֹא נָעְתָּם. יוֹצֵר אוֹר בָּהִיר לֹא נָעְתָּם. שְׁפָתַי
הוֹדֵךְ יְנָאֲמוּ

שְׁפָתַי הוֹדֵךְ יְנָאֲמוּ:
שָׁם שָׁמַיִם עַל מַתְכֻּנְתָּם. שָׁם שָׁמַיִם עַל מַתְכֻּנְתָּם. וְנוֹטֶה
שְׁחָקִים רָמוּ

וְנוֹטֶה שְׁחָקִים רָמוּ:
רָקַע רוּם אַדְמוֹת תַּחְתָּם וּבְתוֹכָם בְּרִיוֹת יְנָעֲמוּ:
אֵל כֹּל יֵשׁ קֵץ אֶל שְׁנוֹתָם. אֵל כֹּל יֵשׁ קֵץ אֶל שְׁנוֹתָם.
וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ

וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:

Melech Ham'fo'ar—Page 61

מֶלֶךְ הַמְפוֹאָר בְּרוֹם הוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ
הוּא יִשְׁתַּבַּח יִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

שִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת אֲהוֹדֶהוּ. כִּי רַב מַחֲנֵהוּ. מַה מְּאֹד נִפְלָאִים
מַעֲשֵׂהוּ. אֵלִי וַאֲנוֹהוּ. יָהּ צוּרִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ. כִּי טוֹבִים

הוֹדֵהוּ. וּשְׁלַח לִי אֶת אֵלִיָּהוּ. כִּי יוֹם בְּשׂוֹרָה הוּא:
הוּא יִשְׁתַּבַּח יִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

הוֹדוּ אֶת יי אֱלֹהֵינוּ. הוּא יָחוֹס עָלֵינוּ. יִשְׁלַח מְהֵרָה אֶת
מְשִׁיחֵנוּ. וְיִגְאַל אֶת עַמֵּנוּ וּמִבּוֹר גָּלוּת הוּא יַעֲלֵנוּ. אֶל בֵּית
מִקְדָּשֵׁנוּ. וּמְקוֹם הֶדֶר מְקוֹם תִּפְאַרְתֵּנוּ. הוּא יְשַׂמְּחֵנוּ:
הוּא יִשְׁתַּבַּח יִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

חִזְקוּ וְגַם אִמְצוּ בְּלִבְּכֶם. שִׂמְחוּ בֵּאלֹהֵיכֶם. וּבְיוֹם
שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם. וּבָרְאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם. וּשְׂמַחְתֶּם גַּם
אַתֶּם גַּם בְּנֵיכֶם. בְּבֵית מִקְדָּשֵׁכֶם. אָז בְּרִנָּה תָּרִימוּ קוֹלְכֶם.
וְהוּא יַעֲנֵכֶם:
הוּא יִשְׁתַּבַּח יִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ. אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

L'ma'ancha V'lo Lanu—Page 67

לְמַעַנְךָ וְלֹא לָנוּ. וּלְשׁוֹכְבֵי מְעָרָה:
בְּנֵה נָא צְבִי תִּפְאָרָה. יְרוּשָׁלַיִם הַיְקָרָה. בִּזְכוּת תּוֹרָה
הַיְשָׁרָה. דִּבְרוֹת עֲשָׂרָה: לְמַעַנְךָ...
סוֹדְךָ גַּלֵּה לְגַלְמוּדָה. תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. בִּזְכוּת תּוֹרָה
הַחֲמוּדָה. עֵינַיִם מְאִירָה: לְמַעַנְךָ...
שְׁלַח לִי גּוֹאֵל מְנַחֵם. אֲבֵלֵי צִיּוֹן תְּנַחֵם. אַתָּה תָּקוּם תְּרַחֵם.
וּתְכוֹנֵן עֲפָרָה: לְמַעַנְךָ...
בְּאוֹרֵי עֲשֵׂה נְקָמָה. כִּי קָמוּ עָלַי בְּיַד רָמָה. כִּי לֹא יִרַשׁ בֵּן
הָאָמָה. עִם בֶּן הַגְּבִירָה: לְמַעַנְךָ...
שְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחֵנוּ. עִם אֵלִיָּהוּ נְבִיאֵנוּ. כִּי הוּא יָאִיר
עֵינֵינוּ. וִיבַשֵּׂר בְּשׂוֹרָה: לְמַעַנְךָ...
אֲזַי יִרְאוּ עֵינֵינוּ. וְגַם יִשְׂמַח לִבֵּנוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל מִקְדָּשֵׁנוּ.
וְשָׁם נַדְלִיק הַמְּנוֹרָה: לְמַעַנְךָ...

Merim L'roshi—Page 62

מֵרִים לְרֹאשִׁי שִׁלַּח לַחֲפִשִׁי יְדִידוּת נַפְשִׁי הוֹצִיא לַרְוָיָה:
אָנָּא גּוֹאֲלִי בְּנֵה הֵיכָלִי מִשָּׁכֵן זְבוּלִי הַדְּרַת כְּלִילִי. וְשִׂמְחַת
גִּילִי בְּנֵה הֵיכָלִי:

רִיבָה אֶת רִיבִי צוּרִי מִשְׂגַּבִּי. נְקֹם לְאוֹיְבִי מַכָּה
טְרִיָּה: אָנָּא...
דְּמָעַי כָּלוּ עֵינַי וְכָלוּ. מְיַחֵל כַּלּוּ לְךָ דּוֹמְיָה: אָנָּא...
כְּלָבִיא יָקוּם מְשַׁנְאַי יָקוּם. יֶאֱסוֹף כָּל הַיָּקוּם בְּיַד
נְטוּיָה: אָנָּא...
יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי יְכוֹנֵן דַּרְכִּי. יִתֵּן לְמַלְכִּי עֹז וְתוּשִׁיָּה: אָנָּא...
חֲמוֹל וְרַחֵם צִיּוֹן תְּנַחֵם. וּשְׁלַח מְנַחֵם יָנוֹן וְאֵלִיָּה: אָנָּא...
זְבָחַי שְׁלָמִים וּמַתַּן דָּמִים. וּקְטוֹרֶת סַמִּים חֵלֶב
וְאַיָּלִיָּה: אָנָּא...
קָרְבָנִי לַחְמִי בְּנָוֶה אוּלָמִי. וַעֲדַת לְאוּמִי עָם בָּחַר לוֹ
יָהּ: אָנָּא...

Tzuri Go'ali Ya—Page 70

צוּרִי גּוֹאֲלִי יָהּ. צוּרִי גּוֹאֲלִי יָהּ. מַהֵר וְהָחֵשׁ פְּדוּת. יַעֲלֶה
יְפִיפְיָה:
יוֹשְׁבָה בְּרוֹב פַּחַד. בֵּין שְׁנֵי לְבִיָּה. חִישׁ חָמוֹל וּבָנֶיהָ.
הוֹצִיאָה לָרְוָיָה: צוּרִי...
שָׂרִים רָדָפוּהָ. פַּח טָמְנוּ בִּצְדִיָּה. נָתְנוּ אֶת בַּת נְדִיבִים. לְאָמָה
נָכְרִיָּה: צוּרִי...
רִיבָה יְרִיבֶיהָ. רַב הָעֲלִילָיָה. וְתֵן הַדְּרַת טִירָתָם. לְשַׁמָּה
וּשְׁאִיָּה: צוּרִי...
אָדוֹן חִישׁ וּבַשֵּׁר. סוֹעֲרָה עֲנִיָּה. הִתְפַּתְּחִי מוֹסְרֵי. צַוַּארְךְ
שְׁבִיָּה: צוּרִי...
לָמָּה תַּבִּיט בּוֹגְדִים. נִצְלוּ אֶת עֶדְיָהּ. לֹא הִשְׁאִירוּ עוֹלְלוֹת.
בְּגֶפֶן פּוֹרִיָּה: צוּרִי...
בָּאָה בְּמַעֲמַקֵּי. בּוֹר גָּלוּת וְשִׁבְיָה. וּבְגַלֵּי יַם תְּלָאָה. תְּסָעֵר
כְּאֳנִיָּה: צוּרִי...
רָדַף אוֹיֵב הִכָּהּ. בְּחֶרְפָּה לְחָיָה. נָתַן בָּהּ רַב חַבּוּרָה. וּמַכָּה
טְרִיָּה: צוּרִי...
מַדּוּעַ נָטַשְׁתְּ. בְּשִׁבְרָהּ הוֹמְיָה. הֲלִיכוֹת בֵּית חֲמֻדָתָהּ. עֵינֶיהָ
צוֹפְיָה: צוּרִי...
שׁוּבָה שְׁבוּת עִירָהּ. וּבִית מַאֲוַיָּהּ. וּגְאַל עַמֵּךְ כְּקֶדֶם. בְּזָרוֹעַ
נְטוּיָה: צוּרִי...
הָקֵם גּוֹאֲלִי חָי. גָּדֵר הַדְּחוּיָה. וְקַבֵּץ אֶת קְהָלִי. לְהַר
הַמּוֹרִיָּה: צוּרִי...

Kunag—Page 71

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל אַחַד. וּגְינָא לְנְצָארִי. טַלַבְנָא מִן רַב אֶל
סַמָּא. אֶל סְעֵד וּנְצָארִי. וּנְזוּר בֵּית אֶל מְקֻדַּס. שְׁבָאב הְזָארִי.
יְגְמַע שְׁתָּאת יְשְׂרָאֵל. שְׁרְקִי וּגַ׳רְבִיָּה:

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל אִתְּיִן. וּגְינָא לִי סַרְמִין. טַלַבְנָא מִן רַב אֶל
סַמָּא. אֶל סְעֵד וְאֶל מְעִין. וּנְזוּר בֵּית אֶל מְקֻדַּס. וּסַנְהֶדְרִין
סְבְעִין. וּנְשׁוּף אַגְבָּאל צִיּוֹן. מַעְמוּרָה מְבְנִיָּה:

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל תְּלָאתָה. וּגְינָא לְמְעָארָה. לָא כְלָאם אֶל רְדִי
וְלָא כְלָאם אֶל עָארָה. וּנְזוּר סְתָּאתְנָה. חַוָּה וּשָׂרָה. רִבְקָה
וְלֵאָה. בַּס רָחֵל כַּלְאוּוִיָּה:

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל אַרְבַּעָה. וּגְינָא לִי אַחְמָא. יְרִית ג׳מִיע אֶל
עַדוּ יְבְרַד וְלָא יְחְמָא. קְצַאדְנָא נְזוּר אֶל כַּלִיל. וּנְסַבַּח
בְּאַלְלָה. שְׁפְנָא שְׁרְקִי אֶל גַּבַל. הִיָּא טְבָרְיָה:

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל כְּמִיס. וּגְינָא לִי שְׁמְסִי. יָא רֵית ג׳מִיע אֶל
עַדוּ. יְצַבַּח וְלָא יְמְסִי. יְבְעַת מְשִׁיחֵנוּ. וְיִקְעַד עַל כְּרְסִי.
יְגְמַע שְׁתָּאת יְשְׂרָאֵל. שְׁרְקִי וּגַ׳רְבִיָּה:

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל ג׳מְעָה. וּגְינָא לִל דּוֹרָא. יָא רֵית בְּיוּת אֶל
עַדוּ. תְּכוּן מְהְגּוּמָה. יְבְעַת מְשִׁיחֵנוּ. אֶל קָאעַד פִּי רוֹמָא.
יְגְמַע שְׁתָּאת יְשְׂרָאֵל שְׁרְקִי וּגַ׳רְבִיָּה:

קוּנָאג׳ יוֹם אֶל שַׁבָּת. וּקְעַדְנָא פִּי לְמַתְנָא בְּצַד אֶל בְּסָאתִין.
קְעַדְנָא בְּגַנֶּב אֶל מָאי. סַאר אֶל פְּנְג׳אן יְדִיר. וְאֶל מַזָּה
מְרָתְבָה. טְיוּר וּעְצָאפִיר. פְּסְתַּק בְּנְדַק גּוֹז וּלוֹז וְאֶל גְּבִי
מְשְׁוִיָּה:

Eli, Eli Lama—Page 75

אֵלִי אֵלִי לָמָה
לֹא תִּבְנֶה מִשְׁכַּן שִׁילֹה — אֵלִי אֵלִי לָמָה
בָּאוּ גוֹיִם בְּגְבוּלוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
דָּרַךְ כּוֹכָב בְּהִלּוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
הַדְּרַת פָּנִים תַּעֲשֶׂה לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
וְלוֹ תָּשִׁיב גְּבוּלוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
זָנַחְתָּ בָּאָרֶץ לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
טִמְאוֹ אֶת הֵיכָלוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֱלָהָא דְעָלְמָא — אֵלִי אֵלִי לָמָה
יָשׁוּבוּ יוֹשְׁבֵי צִלּוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
כְּבוֹדְךָ צוּר גָּלָה לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
לְמַעַנְךָ וְלֹא לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
מְשִׁיחֲךָ שָׁלַח לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
נָרִיעַ בִּזְמִירוֹת לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
סַבַּת דָּוִד הָקֵם לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֱלָהָא דְעָלְמָא — אֵלִי אֵלִי לָמָה
עוֹשֶׂר וְכָבוֹד תֵּן לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
פָּדָה הַשֵּׁם אֶת חֵילוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
צַדִּיק תָּמִים פְּעָלוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
קָרֵב קִצּוֹ הָחֵשׁ לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
רְנָנוֹת נַבִּיעַ לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
שְׁלַח מְשִׁיחֲךָ לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
תָּמִים תּוֹמֵךְ תִּהְיֶה לוֹ — אֵלִי אֵלִי לָמָה
אֱלָהָא דְעָלְמָא — אֵלִי אֵלִי לָמָה

Yitro'a'u—Page 82

יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ לְךָ בְּנִיב שָׂפָה זַכָּה. אוֹמֵר שׁוּבוּ בְּנֵי
אָדָם עֵת תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא. חָסִין קָדוֹשׁ רוֹפֵא חִנָּם
מַקְדִּים רְפוּאָה לְמַכָּה:
לֹא יָנָתֵק חוּט הַמְשֻׁלָּשׁ שַׁבָּת קוֹדֶשׁ וַחֲנֻכָּה:
רָתִיק עוֹנֶה בְּעֵת צָרוֹת מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ. לֹא עָזַב חַסְדּוֹ
וַאֲמִיתּוֹ מִמֶּנּוּ שׁוֹכֵן עֲלָיָה. שִׁלַּח פְּדוּת מִתּוֹךְ עַבְדוּת בְּיַד
יוֹחָנָן בֶּן מַתַּתְיָה. עָשָׂה לוֹ חֶרֶב פִּיפִיּוֹת זֶרֶת רָחְבָּהּ כֶּפֶל
אוֹרְכָּהּ:
לֹא יָנָתֵק חוּט הַמְשֻׁלָּשׁ שַׁבָּת קוֹדֶשׁ וַחֲנֻכָּה:
סוֹמֵךְ וְעוֹזֵר לַדַּלִּים אַדִּיר בִּגְבוּרָה נֶאְזָר. מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ
הִשְׁגִּיחַ בְּקוּם עֲלֵינוּ הָאָכְזָר. נָשַׂף בָּהֶם וַיָּבָשׁוּ וְכָל מַחֲנוֹתָיו
פִּזֵּר. הִצִּיל לְאוּמָה בּוֹ נוֹשְׁעָה אֲשֶׁר הִיא יוֹשְׁבָה וּמְחַכָּה:
לֹא יָנָתֵק חוּט הַמְשֻׁלָּשׁ שַׁבָּת קוֹדֶשׁ וַחֲנֻכָּה:
פָּתַחְתִּי פִּי בְּקַהַל רָב לְהַלֵּל מֵמִית חֲזָקִים. גָּדוֹל עַד שָׁמַיִם
חַסְדּוֹ אֱמוּנָתוֹ עַד שְׁחָקִים. יִשְׁלַח מָשִׁיחַ בִּמְהֵרָה וּמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד יָקִים. עֲרוֹךְ שֻׁלְחָן לַצַּדִּיקִים תִּמְשׁוֹךְ לְוִיָתָן בְּחַכָּה:
לֹא יָנָתֵק חוּט הַמְשֻׁלָּשׁ שַׁבָּת קוֹדֶשׁ וַחֲנֻכָּה:

GLOSSARY

Acrostic:
poetic device in which the first letter of each verse forms a word or name.

Amidah:
literally, standing; prayer consisting of 19 benedictions, recited three times daily.

Ashkenazic:
term used to describe Jews from Eastern Europe.

Birkat Hamazon:
Grace after meals.

Brit Milah:
ritual circumcision, performed when a baby boy is eight days old.

Chacham:
title of honor meaning "wise one."

Chatan Torah:
individual honored on the holiday of Simchat Torah by being called to the Torah when the last portion of Deuteronomy is read.

Chatan Bresheet:
individual honored on the holiday of Simchat Torah by being called to the Torah when the first portion of Genesis is read.

Chazzan:
Cantor

Etrog:
citron, one of the four species the Torah specifies for use on the holiday of Sukkot.

Haggadah:
literally, telling; the special book that tells the Passover story and contains the order of the rituals that are recited and discussed at the seder.

Hakafot:
Seven circuits made around the synagogue with the Torah scrolls on the holiday of Simchat Torah.

Hechal:
special ark room in which the Torah scrolls are kept.

Lag B'Omer:
the 33rd day of the Omer, the 49 days between the holidays of Passover and Shavuot. It is a day for picnics and celebration.

Lulav:
palm branch, one of the four species the Torah specifies for use on the holiday of Sukkot.

Kabbalah:
Jewish mysticism.

Kehilla:
Jewish community.

Ketuvim:
literally, the Writings; third section of the Bible.

Maimonides:
12th century Jewish philosopher.

Mishnah:
Code of Jewish law compiled around 200 C.E. Together with the Gemara it forms the Talmud.

Motza'e Shabbat: the evening following the end of the Sabbath.

Myrtle:
one of the four species used on Sukkot.

Nasi:
president or leader.

Neilah:
closing service on Yom Kippur, the Day of Atonement.

Nevi'im:
literally, prophets; the second section of the Bible.

Passover:
one of the three pilgrimage festivals; it commemorates the exodus from Egypt.

Pizmon:
literally chorus; songs sung on Sabbath, holidays and special occasions.

Piyyut:
religious poetry.

Rosh Hashanah:
Jewish New Year, a time of introspection and repentance.

Sephardic:
term describing Jews of Spanish origin. In popular usage, it has become a general term for Jews from Oriental countries as well.

Shabbat Shira:
Sabbath on which the Song of Moses at the Red Sea is read in the Torah portion.

Shabbat Yitro:
Sabbath on which the Ten Commandments are read in the Torah portion.

Shavuot:
literally, weeks, since it is seven weeks after Passover. It is one of the three pilgrimage festivals, and celebrates God's giving of the Ten Commandments to Israel.

Sheva Brachot:
literally, seven blessings, recited during the wedding ceremony. The blessings are also recited at festive meals during the week of celebration following the wedding.

Seder:
literally, order; the ceremonial Passover feast.

Simchat Torah:
literally, rejoicing of the Torah; holiday marking the conclusion of the yearly cycle of Torah readings and the beginning of the new cycle.

Sukkah:
literally hut, or booth.

Sukkot:
one of the three pilgrimage festivals that commemorates the booths built by the children of Israel as they wandered in the desert.

Tebah:
raised platform in the center of the synagogue from which the Torah is read. Also known as bimah.

Temple:
the central sanctuary in Jerusalem built by Solomon, destroyed in 586 B.C.E., rebuilt, and destroyed a second time in 70 C.E.

Tiryah:
lamp lit instead of candles at the beginning of Shabbat, it consists of seven oil wicks in glasses that fit into a metal holder, which is suspended from the ceiling.

Torah:
the Five Books of Moses, handwritten on parchment by a scribe.

Trope:
system of cantillation.

Willow:
one of the four species used on Sukkot.

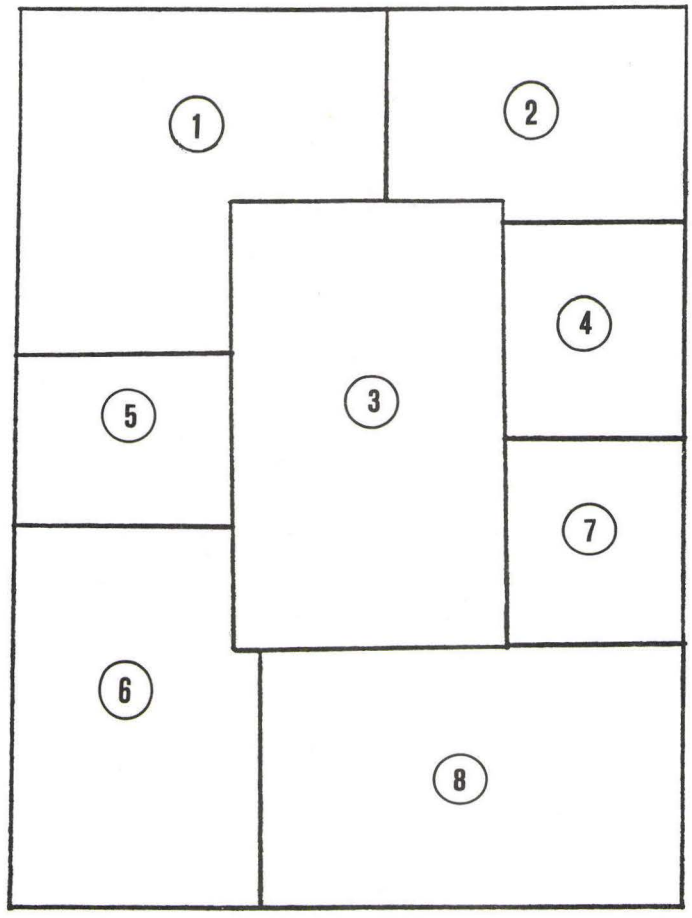
Yahrzeit:
anniversary of a death.

Zohar:
book of Jewish mysticism traditionally attributed to Rabbi Simon bar Yochai.

Zoor:
custom of kissing Torah scrolls after Sabbath and holiday services.

Alphabetical Index

Adir Lo Yanum /68
Agil V'esmach /38
Aleph Bet /76
B'motza'e Yom M'nucha /36
Chadesh S'soni /37
Chon Tachon /79
El Eliyahu /41
Eli Eli Lama /75
El Nora Alila /80
Elohe Oz /16
Emet Ata /81
Emunim /49
En De B'er /56
Eretz V'rum /23
Et Dodim Kala /57
Ha'el Ha'ira /58
Ha Lachma Anya /46
Hal'luya /69
Hamavdil /35
Kadesh Ur'chatz /45
Kiri Ram /73
Kunag /71
L'cha Dodi /18
L'ma'ancha V'lo Lanu /67
Ma Nishtana /47
Mashbi'ach Sh'on Yamim /40
Melech Ham'fo'ar /61
Merim L'roshi /62
Mipi El /74
Mi Vami /66
Shir Chadash /51
Simchu Na /72
Simeni /83
Sukkah V'lulav /55
Tzur Mishelo /17
Tzur Ram /63
Tzuri Go'ali Ya /70
Va'amartem Ko Lechai /84
V'ruach Lavsha /33
V'yiten L'cha /27
Ya Ribon /15
Ya Sh'ma /65
Yigdal /19
Yisrael Am El /60
Yisrael Nosha /31
Y'didi Ro'i /59
Yitro'a'u /82
Yoducha Rayonai /22
Yom Shabbat /20
Yom Yom Ode La'el /85
Yom Ze L'yisrael /24

1. Jacob Harook blowing the shofar at the Shaare Rasone Synagogue in Calcutta. The Hazzan, Abraham Silas, is at his side, 1959.
2. A Musleah family portrait taken in Rangoon, Burma (l-r): my Aunt Ruby, grandmother Flora, Uncle Meyer and grandfather Isaac Sassoon, 1926.
3. My mother Margaret in a rickshaw on a recent visit back to Calcutta, 1980.
4. My great-grandfather Meir Ezra looking straight into the camera without knowing what it was or that his picture was being taken, 1938.
5. It was customary for middle-class Indian families to have Indian help, whom we called "servants." Here, a servant poses with my Uncle Meyer (r), age 6, and his cousin, Elias, on a trip to Rangoon, Burma.
6. My great-aunt Dinah, 1918.
7. My maternal grandfather, Shimon Sion Judah.
8. A Sukkot gathering: my grandfather (l) with his brothers and sisters, and niece.

